

GŁOS AKADEMICKI

WOJSKOWEJ AKADEMII TECHNICZNEJ
PISMO PRACOWNIKÓW I STUDENTÓW

STYPENDIUM OD MARSZAŁKA

s. 10

MEDALE ZA WYNAZAZKI

s. 12

ŚWIĘTO Z TRADYCJĄ W TLE

s. 15

OD NIEŚWIEŻA DO HAWANY

s. 22

KONFERENCJA UZBROJENIE 2014

zaprasza

W dniach 15-18 września 2014 r. w Zamku Ryn na Mazurach odbędzie się jubileuszowa, X Międzynarodowa Konferencja Uzbrojeniowa **UZBROJENIE2014** nt. „Naukowe Aspekty Techniki Uzbrojenia i Bezpieczeństwa – NATUB”. Jej organizatorami są Instytut Techniki Uzbrojenia Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa Wojskowej Akademii Technicznej (od 1996 r.) i Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia z Zielonki (od 2008 r.) przy współudziale: firm Polskiego Holdingu Obronnego; WB Electronics S.A.; BUOS Sp. z o. o.; Light-Weight Armour Group for Defence & Security (LWAG – podgrupa Stowarzyszenia DYMAT) oraz Szefostwa Służby Uzbrojenia i Elektroniki Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych (SSUiE IWsp.SZ).

Celem konferencji jest przedstawienie oryginalnych, dotychczas nie prezentowanych prac, zawierających dorobek naukowy i myśl techniczną w zakresie najogólniej pojętych zagadnień uzbrojenia i bezpieczeństwa oraz wymiana doświadczeń między uczestnikami spotkania. Tematyka obrad będzie koncentrowała się wokół następujących obszarów problemowych:

- techniczna modernizacja Sił Zbrojnych RP
- uzbrojenie i wyposażenie żołnierza XXI wieku
- systemy broni lufowej i raketowej oraz środki bojowe
- systemy przeciwlotnicze i obrony powietrznej
- wykrywanie, śledzenie i maskowanie celów
- systemy kierowania ogniem
- balistyka wewnętrzna, zewnętrzna i końcowa
- fizyka wybuchu i nowoczesne materiały wysokoenergetyczne
- bezzałogowe obiekty precyzyjnego rażenia
- ochrona oraz obrona anty- i kontrterrorystyczna
- bezpieczeństwo infrastruktury i osób.

Patronat honorowy nad obradami objął podsekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej ds. uzbrojenia i modernizacji, patronat naukowy – Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, natomiast patronat medialny – Miesięcznik „Nowa Technika Wojskowa” i Magazyn Strzelecki „Broń i Amunicja”.

Nadesłane referaty w języku angielskim lub polskim, po zakwalifikowaniu przez Radę Naukowo-Programową (przewodniczy jej dziekan WML WAT prof. dr hab. inż. Radosław Trębiński), zostaną opublikowane w materiałach konferencyjnych, a najlepsze z nich – w kwartalniku naukowym „Problemy Mechatroniki. Uzbrojenie, lotnictwo, inżynieria bezpieczeństwa” („lista B” Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego).

Ze względu na uroczysty charakter konferencji, będą jej towarzyszyły:

- VIII Sympozjum LWAG’2014
- VII Sympozjum SSUiE IWsp.SZ
- IV Konkurs o Nagrodę im. Kazimierza Siemienowicza – za najlepszą publikację konferencyjną z dziedziny techniki uzbrojenia i bezpieczeństwa. Do konkursu, któremu będzie przewodniczył dyrektor ITU WML WAT prof. dr hab. inż. Józef Gacek, mogą przystąpić autorzy pozytywnie zrecenzowanych referatów, którzy nie ukończyli 35 roku życia.

Ponadto podczas konferencji zostanie przyznanych siedem nagród specjalnych dla autorów wyróżniających się referatów:

- Redaktora Naczelnego Magazynu Strzeleckiego „Broń i amunicja” – za najciekawszy referat z dziedziny broni i amunicji strzeleckiej
- Redaktora Naczelnego miesięcznika „Nowa Technika Wojskowa” – za najlepszą prezentację podczas sesji plakatowej
- Prezesa BUOS Sp. z o. o. – za twórcze wykorzystanie wyników badań naukowych w praktyce
- Prezesa Fabryki Broni „Łucznik”-Radom Sp. z o. o. – za innowacyjne rozwiązanie w obszarze broni strzeleckiej
- Prezesa Zakładów Metalowych Mesko S.A. – za innowacyjne rozwiązanie w obszarze amunicji i materiałów wybuchowych
- Prezesa WB Electronics S.A. – za najciekawszy referat z obszaru techniki artyleryjskiej i BSL
- Prezesa Zakładów Mechanicznych TARNÓW S.A. – za najciekawszy referat z obszaru obrony przeciwlotniczej i SKO.

Warunkiem uczestnictwa w konferencji i/lub w sympozjach jest nadesłanie na adres Komitetu Organizacyjnego wypełnionej „Karty zgłoszenia” (w wersji papierowej lub drogą elektroniczną) oraz wniesienie na konto bankowe Wojskowej Akademii Technicznej opłaty w wysokości 2050 zł brutto (1600 zł – opłata za osobę towarzyszącą, kwaterowaną wraz z osobą zgłaszającą). Studenci (w tym studenci studiów doktoranckich) wnoszą opłatę w wysokości 1800 zł. Opłata konferencyjna obejmuje zakwaterowanie, wyżywienie, materiały konferencyjne, udział w obradach oraz imprezach towarzyszących.

Serdecznie zapraszamy do wzięcia udziału w konferencji. Termin nadesłania kart zgłoszenia i pełnych tekstów referatów upływa 01.06.2014 r., a wniesienie opłaty konferencyjnej – 01.07.2014 r.

Szczegółowe informacje na temat X Międzynarodowej Konferencji Uzbrojeniowej UZBROJENIE 2014, regulaminu konkursu o „Nagrodę im. Kazimierza Siemienowicza” oraz wymagań wydawniczych są dostępne w Internecie: www.wmt.wat.edu.pl/index.php/konferencje-wmt1/mku oraz w ITU WML WAT; 00-908 Warszawa 49 ul. Gen. Sylwestra Kaliskiego 2; tel.: (0-22) 683-95-08; 683-99-56; fax: (0-22) 683-95-08; email: Zbigniew.Leciejewski@wat.edu.pl

Ryszard Woźniak

Fot. Ryszard Woźniak

Słowo od redaktora

5 medali, w tym 2 złote i 3 srebrne, zdobyli naukowcy z Wojskowej Akademii Technicznej na tegorocznych Międzynarodowych Targach Wynalazków SIIF w Seulu. Za wieloletnią aktywność w dziedzinie wynalazczości nagrodzono też naszych naukowców na 62. Międzynarodowych Targach Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technik BRUSSELS INNOVA 2013. Medale i nagrody te są potwierdzeniem możliwości naszej uczelni. Dowodzą, że jej kapitał naukowo-badawczy jest pomnażany.

Potwierdzeniem tego faktu jest też niewątpliwie stypendium od marszałka województwa mazowieckiego przyznane mgr. inż. Marcinowi Kowalskiemu, doktorantowi Wydziału Elektroniki WAT realizującemu prace badawcze w Zespole Systemów Bezpieczeństwa Instytutu Optoelektroniki WAT.

Zorganizowana przez studentów i doktorantów naszej Alma Mater pierwsza, z planowanego cyklu, Konferencja Młodych Naukowców „Wiedza i Innowacje wWAT 2013”, świadczy natomiast, o dużym zapotrzebowaniu studentów i młodych pracowników naukowych na różne formy poszerzania wiedzy i wymiany informacji.

Zapraszam do lektury listopadowo-grudniowego numeru „Głosu Akademickiego”.

Korzystając z okazji, w imieniu swoim, Kolegium Redakcyjnego oraz osób zaangażowanych w tworzenie „Głosu Akademickiego”, życzę Wszystkim Czytelnikom i Sympatykom naszego uczelnianego pisma radosnych, pełnych rodzinnego ciepła Świąt Bożego Narodzenia. Życzę, by Nowy 2014 Rok przyniósł wiele szczęśliwych chwil, pozwolił zrealizować plany i spełnić marzenia.

Elżbieta Dąbrowska

Spis treści

5

6

14

28

34

36

40

AKTUALNOŚCI

2. Dziękujemy Panie Profesorze
3. Nominacje profesorskie
4. Porozumienie z Uniejowem
4. Elektronika pomostem współpracy
5. Kolejny krok ku RT90+

5. RAYTHEON ZAINTERESOWANY UCZELNIĄ

6. PANCERNIACY I SAMOCHODZIARZE OD-SŁONILI TABLICĘ ŁĄCZĄC PRZESZŁOŚĆ Z TERAŻNIEJSZOSCIĄ

8. Godnie uczczone święto
9. Jubileusz Profesora Stanisława Konopki
10. Stypendium od marszałka
11. Praca naukowa ma zespołowy charakter
12. Medale za wynalazki
13. W blasku jubileuszu
13. Teraherce – zobaczyć to, czego nie widać

14. WYRÓŻNIENIE SPECJALNE

14. Forum rozwoju polskich technologii
15. Święto z tradycją w tle
18. Senat postanowił

WSPOMNIENIE

19. Wspomnienie o Krystianie Parfieniuku
20. Wspomnienie o Profesorze Stanisławie Ochelskim
21. Wspomnienie o Pułkowniku Stanisławie Burdziakowskim
21. Żołnierska pamięć

KURSY, KONFERENCJE, SEMINARIA

22. Od Nieświeża do Hawany
24. Kryptologia z Wydziału Cybernetyki w Kraju Kwitnącej Wiśni
25. Dni Radiolokacji 2013
26. Pamięci Profesora Czochrańskiego
26. GIS DAY w WAT

28. MŁODZI I ZDOLNI

NAUKA I EDUKACJA

29. Tak było...
32. Fundusze strukturalne 2014-2020. Nowe rozdzianie
33. Ruszył Horyzont 2020

ŁOŻA STUDENTÓW

34. LA BELLA CALABRIA

36. JESIEŃ HISTORYCZNYCH 2013

Z ŻYCIA ABSOLWENTÓW

38. Spotkanie jubileuszowe absolwentów Wydziału Mechanicznego z roku 1973
39. Obradowało Stowarzyszenie Przyjaciół WAT

BIBLIOTEKA

40. NOWA BIBLIOTEKA GŁÓWNA WAT

GŁOS AKADEMICKI WAT

Pismo Pracowników i Studentów

Wydawca: Wojskowa Akademia Techniczna

Adres redakcji: ul. Kaliskiego 2, bud. 100, pok. 104
00-908 Warszawa 49, tel. 22 683 92 67

Redaktor naczelny: Elżbieta Dąbrowska
elzbieta.dabrowska@wat.edu.pl

DTP i redakcja techniczna: Joanna Kulhawik

Opracowanie stylistyczne: Elżbieta Dąbrowska

Fot. na I okładce: Joanna Kulhawik

Przygotowanie do druku: Dział Promocji WAT

Druk: Arkuszowa Drukarnia Offsetowa Sp. z o.o.
ul. Traugutta 40, 05-825 Grodzisk Mazowiecki

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania tekstów i zmiany tytułów

Dziękujemy Panie Profesorze

30 września br. pracę w naszej Alma Mater zakończył dr hab. inż. Jerzy Butowtt, prof. WAT. Profesor opuścił swoją ukochaną uczelnię ze względu na stan zdrowia.

Jerzy Butowtt urodził się 25 lutego 1931 r. w Morawicy. Jest najstarszym stażem nauczycielem akademickim w dyscyplinie naukowej geodezja i kartografia na Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji, na którym pracował nieprzerwanie przez 54 lata.

W 1954 r. został absolwentem Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Po ukończeniu studiów został powołany do pełnienia zawodowej służby wojskowej w korpusie topografów oraz w Oddziale Fotogrametrycznym Zarządu Topograficznego WP. W 1959 r. podjął pracę w Wojskowej Akademii Technicznej, gdzie współtworzył Katedrę Geodezji i Topografii, zajmując stanowiska od asystenta do profesora nadzwyczajnego. Prowadził prace naukowo-badawcze, w tym m.in. skonstruował kopiarkę filmów lotniczych z eliminacją występujących cieni i chmur, którą wdrożono w wojskach rozpoznania lotniczego i w fotogrametrii lotniczej. Brał udział w opracowaniu i wdrożeniu fotogrametrycznych metod kontroli międzyoperacyjnej montażu kadłuba statku w stoczni im. Warszawskiego w Szczecinie.

Zakres Jego działalności naukowej początkowo był ukierunkowany na fotogrametrię bliskiego zasięgu. W roku 1968 uzyskał stopień doktora nauk technicznych za skonstruowanie mini kamery fotogrametrycznej. Rezultaty prac zostały wdrożone przez szwajcarską firmę Wild. W ramach kolejnych projektów badawczych wraz z zespołem opracował system „SATURN” do pozyskiwania zdjęć rozpoznawczych z pokładu samolotu myśliwskiego MIG-23, a wyniki rozpoznania mogły być wykorzystane prawie w czasie rzeczywistym. Był pionierem zastosowania holografii i koherentnej optyki w fotogrametrii i kartografii. W pierwszej połowie lat 70. ub. w. uczestniczył w opracowaniu metod fotogrametrii podwodnej. Zajmował się również fotogrametrią bliskiego zasięgu m.in. dla pomiaru obiektów inżynierskich i architektonicznych. Kierował wieloma pracami naukowo-badawczymi związanymi z obronnością kraju.

W 1987 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. W latach 1992-1998 pełnił jednocześnie funkcję kierownika Zakładu Fotogrametrii w Akademii Rolniczej w Krakowie,

Ppłk Jerzy Butowtt otrzymuje nagrodę rektorską z rąk komendanta WAT gen. bryg. prof. dr. hab. inż. Sylwestra Kaliskiego

gdzie prowadził zajęcia dydaktyczne z fotogrametrii i teledetekcji.

Jest współautorem monografii pt. „Ziemia z kosmosu” dotyczącej części wyników badań teledetekcyjnych realizowanych w Polsce w ramach międzynarodowego programu naukowego INTERKOSMOS oraz dwóch nowoczesnych podręczników akademickich „Fotogrametria”.

Profesor Jerzy Butowtt ma bardzo duży wkład w rozwój kadry naukowo-badawczej na wydziale. Wykształcił wiele pokoleń oficerów Służby Topograficznej WP oraz był kierownikiem ponad 100 prac dyplomowych. Jest świetnym nauczycielem, szanowanym przez studentów i współpracowników za uczciwość, wiedzę, inteligencję i wysoką kulturę osobistą. Zawsze potrafił słuchać, jednocześnie służył dobrą radą oraz wsparciem merytorycznym dla młodych naukowców i studentów. Zaraża optymizmem, miłością do życia oraz jest wzorem w realizacji życiowych sportowych pasji. Profesor pozostawia po sobie młodych ludzi,

przygotowanych do realizacji misji zawodowych, naukowych i dydaktycznych.

Kontakty z Nim zawsze są ciekawe, a Jego postawa jest uczciwa, szlachetna, przyjazna i bezinteresowna. Życzymy Mu dobrego zdrowia i pomyślności w realizacji Jego życiowych pasji. O tym, jak wspinałym człowiekiem jest Profesor, najlepiej świadczy treść pamiątkowej tabliczki, jaką na pożegnanie ofiarowali Mu pracownicy zakładu Teledetekcji i Fotogrametrii w dniu 20.09.2013 r.: „Jesteśmy wdzięczni Opatrzności za to, że dane nam było współpracować z Panem Profesorem. Przez to staliśmy się lepsi”.

Przyjaciele z Zakładu Teledetekcji i Fotogrametrii

Mjr Jerzy Butowtt wykonuje fotogrametryczne zdjęcia nawodne skarpy brzowej adaptowaną amerykańską lotniczą kamerą fotogrametryczną z pokładu statku

Nominacje profesorskie

30 października br. w Pałacu Prezydenckim na Krakowskim Przedmieściu z rąk prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego 68 nauczycieli akademickich oraz pracowników nauki i sztuki otrzymało nominacje profesorskie. Do grona profesorów belwederskich w naukach chemicznych prezydent RP powołał dr. hab. inż. Stanisława Cudziło z WAT.

2012 r. jest dziekanem Wydziału Nowych Technologii i Chemii WAT.

Profesor Stanisław Cudziło zajmuje się chemią i technologią materiałów wybuchowych i pirotechnicznych oraz wykorzystaniem procesów spalania i detonacji w inżynierii materiałowej. Specjalizuje się w zakresie eksperymentalnych metod badań materiałów wybuchowych, oddziaływania fali detonacyjnej i uderzeniowej na różne

fizycznej. Współautor skryptu, podręcznika i rozdziału w pracy zbiorowej, autor opracowania o charakterze monograficznym. Prowadził wykłady, ćwiczenia i laboratoria z zakresu chemii ogólnej i nieorganicznej, chemii i technologii materiałów wybuchowych, prochów i paliw raketowych oraz pirotechniki dla studentów WAT pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia studiów. Przez dwa lata wykładał technologię materiałów wybuchowych na Wydziale Chemicznym PW. Od dwóch lat prowadzi wykłady w jęz. ang. z przedmiotu „The Chemistry of Explosives” dla studentów i doktorantów realizujących swoje studia na Wydziale Nowych Technologii i Chemii WAT w ramach programu Erasmus oraz w ramach studiów indywidualnych na studiach doktoranckich.

Przeprowadził ok. 4 000 godzin zajęć dydaktycznych. Opracował kilka autorskich cykli wykładów o materiałach wybuchowych. Kierował realizacją ok. 40 prac dyplomowych. Profilował programy kształcenia dla 6 studentów indywidualnych, był opiekunem naukowym kilkunastu studentów pracujących w Studenckim Kole Naukowym Chemików. Promotor 3 prac doktorskich, opiekun naukowy 2 kolejnych doktorantów. Opracował recenzję wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego i 5 recenzji prac doktorskich.

Członek Senatu Wojskowej Akademii Technicznej, Komitetu Chemii Polskiej Akademii Nauk, Międzynarodowego Towarzystwa Pirotechnicznego, Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Polskiego Instytutu Spalania. Członek komitetów naukowych międzynarodowych konferencji poświęconych materiałom wybuchowym i technice strzelniczej oraz doradczego komitetu redakcyjnego *Propellants Explosives Pyrotechnics* (Wiley-VCH). Uczestniczy w pracach komitetów naukowych czasopism *Central European Journal of Energetic Materials* i *Problemy mechatroniki*.

Za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną wielokrotnie wyróżniany m.in.: srebrnym Krzyżem Zasługi, medalami Komisji Edukacji Narodowej i Zasłużony Nauczyciel WAT, złotym medalem Za Zasługi dla WAT, nagrodami rektora WAT oraz indywidualną Nagrodą Międzynarodowego Towarzystwa Pirotechnicznego. Jedną z ostatnich nagród, jakie otrzymał prof. Cudziło, była „Nagroda II stopnia Ministra Obrony Narodowej w konkursie na najlepszą pracę naukową i badawczą z obszaru obronności”.

Elżbieta Dąbrowska

Dr hab. inż. Stanisław Cudziło dołączył do grona profesorów belwederskich w naukach chemicznych

Bronisław Komorowski podkreślał, że moment wręczenia nominacji profesorskich to ukoronowanie dorobku życia, najczęściej już w ramach Polski wolnej, w warunkach odzyskanej w 1989 r., i dobrze zagospodarowanej, wolności.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Cudziło jest 86 profesorem zwyczajnym w naszej Alma Mater. Jest absolwentem Wydziału Chemii i Fizyki Technicznej WAT specjalność materiały wybuchowe i paliwa raketowe, który ukończył z wyróżnieniem w 1985 r. Rada Wydziału Chemii i Fizyki Technicznej WAT nadała Mu w 1994 r. stopień doktora nauk technicznych, a w 2003 r. stopień doktora habilitowanego. Od 1986 r. pracuje w Akademii. Zajmował kolejno stanowiska: inżyniera, asystenta, adiunkta i profesora nadzwyczajnego. W latach 2002-2005 pełnił funkcję kierownika Zakładu Materiałów Niebezpiecznych i Obrony Przeciwichemicznej, od 2005 r. do 2012 r. był dyrektorem Instytutu Chemii. Od 1 września

ośrodki oraz badań reakcji chemicznych w falach detonacyjnych i falach spalania, w tym analiz chemicznych i fizycznych produktów tych reakcji.

Równoległe z badaniami spaleniowej syntezy nanostrukturalnych materiałów węglowych i ceramicznych, prowadził prace, których celem było projektowanie struktury, synteza i badanie właściwości związków i mieszanin wybuchowych charakteryzujących się wysokimi parametrami detonacyjnymi i jednocześnie obniżoną wrażliwością na bodźce mechaniczne i termiczne. Jako pierwszy w Polsce rozpoczął badania nad nanostrukturalnymi mieszaninami wybuchowymi oraz poszukiwania bezpiecznych inicjujących materiałów wybuchowych nie zawierających metali ciężkich i jednocześnie charakteryzujących się zwiększoną wrażliwością na promieniowanie laserowe.

Autor i współautor 145 artykułów naukowych, z których 55 ukazało się w czasopiśmie ujętych na tzw. liście filadel-

Porozumienie z Uniejowem

21 października br. w Uniejowie – pierwszym termalnym uzdrowisku w Polsce – rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk oraz burmistrz miasta Uniejów Józef Kaczmarek podpisali porozumienie o współpracy.

W ramach podpisanego porozumienia, strony zobowiązały się do działań zgodnych z posiadanymi uprawnieniami i możliwościami, określonych statutową działalnością, z wykorzystaniem posiadanego potencjału. W szczególności współpraca obejmie: udział w realizacji projektów in-

westycyjnych, audyt zrealizowanych inwestycji, wymianę doświadczeń, udostępnianie materiałów informacyjnych z zasobów stron, konsultacje i porady eksperckie, sporządzanie opinii i ekspertyz naukowo-technicznych, organizowanie narad, konferencji, warsztatów, prezentacji, pokazów oraz szkoleń specjalistycznych a także staży i praktyk. Podobne porozumienie podpisała wcześniej z Uniejowem Politechnika Łódzka, a 21 października br. równolegle: Uniwersytet Medyczny i Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego z Łodzi.

Grażyna Palczak

Elektronika pomostem współpracy

Do licznego grona szkół średnich, z którymi współpracuje Akademia, 24 października br. dołączyły dwie renomowane szkoły średnie z Lublina – Zespół Szkół Elektronicznych im. Obrońców Lublina 1939 r. i Zespół Szkół Energetycznych im. prof. Kazimierza Drewnowskiego.

Stosowne porozumienia o współpracy zostały podpisane przez dyrektorów obu szkół: mgr Elżbietę Hanc i mgr inż. Annę Smolińską oraz rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunta Mierczyka. Porozumienie, mające na celu popularyzację wśród młodzieży elektroniki, telekomunikacji, mikroelektroniki i technik informacyjnych, sankcjonuje w sposób formalny nawiązaną bliską współpracę Wydziału Elektroniki naszej uczelni z obu szkołami.

Porozumienie przewiduje podejmowanie wspólnych działań na rzecz rozwoju i edukacji młodzieży, propagowanie wiedzy technicznej i przygotowania przyszłych kadr inżyniersko-technicznych na potrzeby polskiej nauki, gospodarki i społeczeństwa. W szczególności chodzi o podnoszenie jakości kształcenia i nauczania, unowocześnianie procesu kształcenia w zawodach branży elektronicznej i branżach pokrewnych, ścisłego powiązania kierunków kształcenia z potrzebami rynku pracy, ścisłego związku kształcenia teoretycznego z praktyką, promowania zawodów związanych z elektroniką i technikami informacyjnymi.

Strony zobowiązały się realizować postanowienia podpisanego porozumienia w formie: przedstawienia na terenie szkół prezentacji multimedialnych przybliżają-

cych uczniom działalność Wydziału Elektroniki; organizowania wykładów popularnonaukowych oraz mini wykładów połączonych z zajęciami laboratoryjnymi na różnym poziomie dla uczniów; przeprowadzania prelekcji, pokazów i demonstracji popularnonaukowych na terenie Wydziału Elektroniki; uczestniczenia przedstawicieli Wydziału Elektroniki w uroczystościach i imprezach naukowych organizowanych przez szkoły jak i poza nimi; promowaniu organizowanych studiów podyplomowych dla nauczycieli przedmiotów elektronicznych/informatycznych.

Ponadto szkoły zobowiązały się do: informowania o działaniach podejmowanych w zakresie porozumienia z Akademią w serwisach informacyjnych na szkolnej stronie www.; udostępniania na terenach szkół specjalnych gablot z informacjami o działaniach podejmowanych w zakresie porozumienia; rozpowszechniania informacji o akcjach edukacyjnych podejmowanych wspólnie z Wydziałem Elektroniki Wojskowej Akademii Technicznej zarówno wśród młodzieży, jak i rodziców oraz wśród kandydatów do szkoły i ich rodziców; udział w przygotowywaniu i realizacji projektów edukacyjnych współfinansowanych ze środków EFS.

Do roboczych kontaktów przy realizacji postanowień podpisanego porozumienia ze strony Wydziału Elektroniki został desygnowany prodziekan ds. naukowych dr hab. inż. Andrzej Dobrowolski, prof. WAT.

Jerzy Markowski

Po podpisaniu porozumienia obie panie dyrektor zapoznały się z wybranymi laboratoriami Instytutu Systemów Elektronicznych oraz Instytutu Telekomunikacji. Odwiedziły także komorę bezecelową

Kolejny krok ku RT90+

24 i 25 października br. Wojskowa Akademia Techniczna była organizatorem posiedzenia Rady Konsorcjum „Narodowe Centrum Radioastronomii i Inżynierii Kosmicznej”. Celem powstania konsorcjum jest budowa polskiego radioteleskopu RT90+.

Podczas posiedzenia konsorcjanci omówili aktualny stan prac nad projektem. Ważnym tematem była też aktywność Polski w pozyskiwaniu środków europejskich oraz modelu finansowania prac badawczo-rozwojowych w nowej unijnej perspektywie budżetowej. Tematykę tę przybliżył dr Andrzej Siemaszko, dyrektor Krajowego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych Unii Europejskiej.

Kolejnym prelegentem był Michał Rybiński reprezentujący Departament Strategii MNiSW, który przedstawił aktualny stan prac nad polską mapą drogową infra-

struktury badawczej. W tej części spotkania Maciej Krużewski, dyrektor Departamentu Planowania Strategicznego i Innowacji Urzędu Marszałkowskiego województwa kujawsko-pomorskiego podkreślił konieczność ścisłej współpracy organów administracji z jednostkami naukowo-badawczymi w zakresie realizacji kontraktów terytorialnych i wsparcia tego typu projektów.

Swoją obecnością posiedzenie Rady Konsorcjum zaszczylił Jan Wyrowiński, wicemarszałek Senatu RP, który zapewnił o zainteresowaniu i wsparciu parlamentarzyistów dla realizacji tej inwestycji.

Podczas spotkania uzupełniono skład

Pamiątkowe zdjęcie uczestników posiedzenia

rady konsorcjum o dwóch wiceprzewodniczących: Politechnikę Gdańską będzie reprezentował dr hab. inż. Ryszard Katulski, prof. PG, naszą Akademię zaś dr hab. inż. Mariusz Figurski, prof. WAT.

Marcin Galuszkiewicz

Raytheon zainteresowany uczelnią

Zapoznanie się z potencjałem naukowo-badawczym, osiągnięciami, funkcjonowaniem naszej uczelni na polskim i europejskim rynku, możliwościami potencjalnej współpracy oraz kształceniem – takie były cele wizyt w naszej uczelni w dniach 31 października i 9 grudnia br. przedstawiciele amerykańskiej firmy Raytheon – jednego z największych koncernów zbrojeniowych na świecie zatrudniającego 80 tys. pracowników.

W składzie delegacji, której przewodniczył wiceprezydent firmy i jednocześnie szef zintegrowanych systemów obrony Daniel Crowley, byli: Ralph Acaba, Michael Shaugnessy, John Baird, Douglas Stevenson, Alon Redlich i Jolanta Łapkiewicz.

Gości z USA powitał w imieniu władz uczelni rektor-komendant gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk i zaprosił na rozmowy, w których z naszej strony braли udział: prorektor ds. rozwoju dr hab. inż. Mariusz Figurski, dziekan Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa prof. Radosław Trębiński, dyrektor Instytutu Optoelektroniki dr inż. Krzysztof Kopczyński, dyrektor Centrum Transferu Technologii prof. Adam Kawalec, kierownik działu nauki dr inż. Anna Spadło oraz przedstawiciele Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa.

Pierwsza rekonesansowa wizyta renomowanej firmy z „pierwszej piątki” największych koncernów zbrojeniowych świata rozpoczęła się od krótkiej prezentacji informującej o historii i dniu dzisiejszym Aka-

demii, problematyce kształcenia i badań naukowych prowadzonych na poszczególnych wydziałach z zaakcentowaniem tych kierunków i obszarów, które mogłyby stanowić potencjalne zainteresowanie w obojętnej współpracy.

Jestem pełen uznania dla potencjalnych możliwości współpracy i widzę takie perspektywy – powiedział D. Crowley po zakończonej prezentacji ogólnej Akademii. Z zainteresowaniem Amerykanów spotkała się prezentacja osiągnięć zespołów naukowych WML nad modernizacją poradzieckich rakiet przeciwlotniczych i przystosowaniem ich do współczesnego pola walki. Wiele miejsca w rozmowach zajęła wymiana informacji na temat konkretnych uwarunkowań włączenia zespołów naukowych WAT do projektów i programów oferowanych Polsce i naszym siłom zbrojnym przez firmę Raytheon. Podniesiona została też kwestia naszych preferencji w obszarach jakich chcielibyśmy współpracować i co Raytheon

powinien zrobić ze swej strony, by efektywnie włączyć WAT do partnerskiej współpracy. *Zróbmy praktyczny mały krok na przód a współpraca w dużych programach z pewnością ma szanse rozwojowe – zachęcał J. Baird, wiceprezydent IAMD Poland.* Efektem przeprowadzonych rozmów była robocza wizyta inżynierów firmy Raytheon, która odbyła się 9 grudnia br., a której celem było uszczegółowienie zakresu współpracy.

Raytheon jest zaliczany do światowych potentatów w produkcji i dostawach sprzętu i uzbrojenia wojskowego – lotniczego (m.in. E-10A), systemów obrony powietrznej (HAWK, Patriot), obrony antybalistycznej (Patriot PAC-3, pociski Standard), bomb inteligentnych i systemów naprowadzania (bomby GBU Paveway), pocisków samosterujących Cruise, pocisków antyradarowych (AGM-88 HARM), pocisków rakietowych (AGM-65 Maverick, Javelin), urządzeń radarowych (lądowy i morski XBR).

Jerzy Markowski

Goście podczas zwiedzania jednego z laboratoriów w Instytucie Optoelektroniki

Pancerniacy i samochodziarze odślonili tablicę łączącą przeszłość z teraźniejszością

8 listopada br. byliśmy świadkami szczególnej i doniosłej uroczystości odsłonięcia pamiątkowej tablicy upamiętniającej 80. rocznicę ustanowienia odznaki „Znaku Pancernego”. Tablicę odsłonięto w budynku głównym Wydziału Mechanicznego WAT.

Tablicę ufundowali absolwenci Wydziału Mechanicznego Wojskowej Akademii Technicznej grup pancernych i samochodowych, którzy ukończyli studia w latach 1967, 1968 i 1969.

Idea upamiętnienia odznaki „Znaku Pancernego” wśród absolwentów powstała w 2012 r. podczas czwartego ich zjazdu w Akademii, który był poświęcony upamiętnieniu trzech bardzo ważnych jubileuszy: 50-lecia rozpoczęcia kształcenia, 60-lecia utworzenia WAT i 80. rocznicy ustanowienia odznaki „Znaku Pancernego”.

18 kwietnia 2013 r. ukonstytuował się koleżeński komitet absolwentów w składzie: przewodniczący – płk Stanisław Teodorczuk (rocznik 1967/Sam.); z-ca przewodniczącego – płk. Wojciech Ogrodowczyk (rocznik 1969/Sam.), sekretarz – płk Arkadiusz Lenartowicz (rocznik 1968/Sam.); członkowie: płk. Jerzy Łosowski (rocznik 1969/Sam.), płk. Andrzej Miśkowiec (rocznik 1968/Sam.), płk. Stanisław Zejdlar (rocznik 1967/Panc.), który w imieniu absolwentów wystąpił do władz Wydziału Mechanicznego z inicjatywą umieszczenia na nim tablicy pamiątkowej.

Tablicę pamiątkową odsłonił rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, dziekan Wydziału Mechanicznego dr hab. inż. Zdzisław Bogdanowicz, prof. WAT i przewodniczący komitetu organizacyjnego absolwentów płk Stanisław Teodorczuk.

Absolwenci, wierni tradycji oręża polskiego, przywracają pamięć o znaku pancernym. Z dumą i przekonaniem możemy dzisiaj powiedzieć, że wychowaliśmy i wychowujemy naszą młodzież należycie – podkreślał w swoim wystąpieniu dziekan Wydziału Mechanicznego. Podziękował on inicjatorom i fundatorom pamiątkowej tablicy – absolwentom wydziału, którzy pełniąc różne funkcje w polskich siłach zbrojnych, niejednokrotnie na najwyższych stanowiskach, postanowili z pełnym przekonaniem podziękować całej kadrze dydaktycznej wydziału za profesjonalne przygotowanie do służby wojskowej.

Aspiracją do ufundowania tablicy było przesłanie, że szacunek i przywiązanie do swojej formacji zawsze kształtuje charakter i spójność wojska. Tablica pamiątkowa daje świadectwo pamięci i poszanowania tradycji „pancerniaków”, a pamięć o „Znaku Pancernym” jest spoiwem łączącym absolwentów ze wspólnotą naszej Alma Mater. Obecność i uczestnictwo w uroczystości licznie przybyłych absolwentów jest dowodem, że trwamy, że pamiętamy i pragniemy zostawić po sobie ślad, jako dowód wdzięczności za nasze wykształcenie i wyszkolenie wojskowe – mówił, w imieniu absolwentów, przewodniczący komitetu koleżeńskiego płk. S. Teodorczuk.

Płk Teodorczuk przywołał nauczycieli – wybitnych naukowców, a przede wszystkim cieszących się wśród studentów dużym autorytetem profesorów, m.in.: Macieja Bernharda, Bohdana Ciszewskiego, Stanisława Kocańdę, Romana Leithnera, Tadeusza Kasprzyka, Stefana Ziembę. Zapewnił, że o nich wszystkich pamiętają, wspominają, opowiadają. Podkreślił, iż to Oni kształtowali postawy absolwentów i ich charaktery. Byli dla absolwentów wzorem niedoścignionym. *My, absolwenci, chcemy dać przykład młodszemu pokoleniu, jak bardzo cenimy wysiłek naszych profesorów, wychowawców i darzymy ich szacunkiem* – mówił. Swoje wystąpienie zakończył słowami z hymnu „Gaudeamus igitur”: „Vivat Academia, vivant professores! Ku chwale Ojczyzny!”

Podczas uroczystości głos zabrał były szef Służby Czołgowo-Samochodowej MON, obecnie prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Wojskowej Akademii Technicznej gen. bryg. w st. spocz. Stanisław Świtalski. Dziękując organizatorom za zaproszenie, żałował, że nie jest autorem wspólnego pomysłu upamiętnienia „Znaku Pancernego”.

Trzymamy się razem. Cieszy fakt, że razem tworzymy jedną „watoską” rodzinę,

Pamiątkowa tablica upamiętniająca 80. rocznicę ustanowienia odznaki „Znaku Pancernego”

której przyświeca jeden nadrzędny cel, jakim jest dobro naszej uczelni – powiedział na zakończenie tej wzruszającej i sentymentalnej uroczystości rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Z. Mierczyk.

Ufundowanie tablicy pamiątkowej dla absolwentów roczników 1967, 1968 i 1969 jest utrwaleniem dla potomnych historii ustanowienia odznaki „Znaku Pancernego” oraz godnym wypełnieniem żołnierskiego obowiązku przywiązania do sztandarów i znaków jednostek. Poszanowanie tradycji jest bowiem dla tych generacji absolwentów nie tylko moralnym, ale i patriotycznym obowiązkiem.

Absolwenci, będący dumą naszego wydziału, są przekonani, że podane informacje, geneza i tryb realizacji tej społeczno-obywatelskiej inicjatywy znajdą uznanie i poparcie, m.in. z uwagi na tezę: „Bez naukowców i inżynierów wojskowych oddanych sprawie obronności bytu narodowego nie zbudujemy nowego, efektywnego i wysoce racjonalnego systemu Obrony Kraju”.

Absolwenci mają nadzieję, że wynik ich pracy – tablica pamiątkowa odznaki „Znaku Pancernego” wzbudzi zainteresowanie nie tylko studentów związanych z tym rodzajem wojsk (broni), ale również

pasjonatów wszystkich rodzajów techniki wojskowej, a także tych, którzy są ciekawi historii polskich dokonań w tym obszarze wiedzy inżynierskiej.

Tablica Pamiątkowa została wykonana z płyty marmurowej o wymiarach 800 mm x 1 000 mm, na której zamieszczono odlew mosiężny „Znaku Pancernego” w skali 10:1 oraz napis: *Wdzięczni profesorom i nauczycielom akademickim za profesjonalne przygotowanie do służby wojskowej dla upamiętnienia osiemdziesięciolecia ustanowienia odznaki „Znak Pancerny”. Absolwenci Wydziału Mechanicznego grup pancernych i samochodowych z lat 1967, 1968 i 1969 ufundowali tę tablicę.*

Kilka faktów historycznych dotyczących okoliczności ustanowienia odznaki „Znaku Pancernego”¹

15 maja 1930 r. rozkazem Ministerstwa Spraw Wojskowych wyodrębniono formację czołgów, samochodów i pociągów pancernych, tworząc samodzielny rodzaj wojsk. Kilka miesięcy później utworzono Dowództwo Broni Pancernych. W ślad za tymi zmianami organizacyjnymi, rozkazem Ministra Spraw Wojskowych Dzieny Rozkaz nr 20/32 poz. 255 z 3 listopada 1932 r., została ustanowiona odznaka broni pancernych „Znak Pancerny”.

W myśl tego rozkazu, zaprzestano nadawania „Odznaki Oficera Czołgów”. „Znak Pancerny” nadawano bowiem żołnierzom wszystkich stopni i formacji broni pancernych. W myśl regulaminu, przysługiwała ona tym, którzy w okresie od 11 listopada 1918 r. do 31 października 1920 r. przynajmniej sześć miesięcy służyli na froncie lub dwanaście miesięcy poza nim. Ponadto przysługiwała ona osobom, które ukończyły stosowne kursy poszczególnych forma-

cji pancernych i szczególnie zasłużyli się formacjom broni pancernych. Była ona nadawana nie tylko w II RP, ale również w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie.

Oficjalnie nie zaprzestano nadawania odznaki. W Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie odnotowano nadania kombatanckie jeszcze w latach 50. XX wieku.

Jeden z przykładów wykorzystania formy plastycznej „Znaku Pancernego” przedstawia rysunek, który dotyczy 2. Brygady Pancerniej uczestniczącej w bitwie o Monte Cassino.²

Polskie wojska pancerne miały wielu wybitnych dowódców. Swoją sztukę żołnierską, zmysł strategiczny i oddanie Ojczyźnie pokazali podczas II wojny światowej, walcząc na jej frontach. Do wybitnych pancerniaków – kawalerów „Znaku Pancernego” należy m.in. zaliczyć:

- Gen. Stanisława Kopańskiego (1895-1976) – dowódca 3. Dywizji Strzelców Karpackich, następnie szefa Sztabu Naczelnego Wodza PSZ
- Gen. Tadeusza Kossakowskiego (1888-1965) – od roku 1930 dowódca Broni

Pancernej (doprowadził do rozpoczęcia produkcji TK-3 i TKS, a następnie do zakończenia prac projektowych czołgu lekkiego 7 TP), Cichociemnego, dowódcę Zakładów Produkcji Uzbrojenia Armii Krajowej

- Gen. Stanisława Kozickiego (1893-1948) – od roku 1938 szefa Departamentu Broni Pancerniej
- Gen. Stanisława Maczka (1892-1994) – organizatora i dowódcę 1. Dywizji Broni Pancerniej.

„Znak Pancerny” ma swoje zastosowanie poprzez wykorzystanie jego formy plastycznej do opracowania odznak wojsk pancernych w dzisiejszych Siłach Zbrojnych RP.³

Robert Kossowski

¹ Wykorzystano wyłącznie informacje zawarte w Zeszyście 24 z serii Historia Polski pt. „Ordery i Odznaczenia”. Wydanie 2012. De Agostini Polska. Kolekcja pod patronatem Muzeum Wojska Polskiego

² Kopia z książki Melchiora Wańkowicza „Monte Cassino”. Instytut Wydawniczy Pax. Warszawa 1989

³ Przykład z Zeszytu nr 24 (strona 11) z serii Historia Polski pt. „Ordery i Odznaczenia”. Wydanie 2012. De Agostini Polska. Kolekcja pod patronatem Muzeum Wojska Polskiego

Tablicę ufundowali absolwenci Wydziału Mechanicznego WAT grup pancernych i samochodowych, którzy ukończyli studia w latach 1967, 1968 i 1969

Godnie uczczone święto

Wzorem lat ubiegłych, żołnierze Wojskowej Akademii Technicznej uczestniczyli w uroczystościach Narodowego Święta Niepodległości. Wystawili także posterunki honorowe i zapalili znicze przy pomnikach i mogiłach na cmentarzu wojskowym na warszawskich Powązkach przy kwaterze powstańców 1863 r., pomniku przywódców AK, kwaterze powstańców wielkopolskich i śląskich, pomniku ofiar obozów koncentracyjnych, pomniku Gloria Victis.

11 listopada br., z udziałem najwyższych władz państwowych, wojskowych, samorządowych, przedstawicieli duchowieństwa, związków i stowarzyszeń kombatanckich oraz szkół i organizacji harcerskich, na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie odbyły się centralne obchody Święta Niepodległości. Uroczystość zakończyła defilada pododdziałów reprezentacyjnych i grup rekonstrukcji historycznej, w tym pododdziału historycznego reprezentującego Wojskową Akademię Techniczną. W mundurach Szkoły Podchorążych Piechoty Królestwa Polskiego maszerowali studenci cywilni i wojskowi naszej Akademii. Pododdział uczestniczył także w przemarszu ulicami Warszawy.

10 listopada w godzinach wieczornych, w przeddzień Narodowego Święta Niepodległości, delegacja Akademii z prorektorem ds. wojskowych WAT płk. dr. hab. Tadeuszem Szczurkiem na czele, wzięła udział w zorganizowanym przed obeliskiem poświęconym Marszałkowi Piłsudskiemu w Iłowie k. Sochaczewa, uroczystym apelu z okazji 95. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości. Podchorążowie naszej uczelni wystawili posterunek honorowy. Po odegraniu hymnu RP i modlitwie w intencji Ojczyzny, został odczytany Apel Pamięci. Uroczystość zakończyło złożenie wieńców i wiązanek kwiatów przed pomnikiem Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Obchody 95. rocznicy odzyskania niepodległości zorganizowały też władze powiatu staszowskiego oraz miasta i gminy

Staszów, z którymi WAT ma podpisane porozumienie o współpracy. Delegacja Wojskowej Akademii Technicznej uczestniczyła 11 listopada w ślubowaniu klas mundurów Liceum Ogólnokształcącego im. ks. kard. Stefana Wyszyńskiego, uroczystej mszy św. za Ojczyznę w Sanktuarium Błogosławionego Jana Pawła II oraz zło-

żyła kwiaty przed pomnikiem Tadeusza Kościuszki.

Dla uczestniczących w uroczystościach rocznicowych podchorążych i studentów cywilnych naszej Alma Mater była to prawdziwa lekcja historii, tradycji i patriotyzmu.

Jarosław Kopyść

Fot. Karol Falandys, Mateusz Machnio, Michał Panasiuk

Zapraszamy do publikowania na łamach

GŁOSU AKADEMICKIEGO

Materiały (w edytorze WORD) prosimy dostarczać bezpośrednio do redakcji lub za pośrednictwem

poczty elektronicznej: elzbieta.dabrowska@wat.edu.pl (tel: 22 683 92 67)

Jubileusz Profesora Stanisława Konopki

13 listopada br. jubileusz 75. urodzin obchodził prof. dr hab. inż. Stanisław Konopka – wybitny naukowiec, zasłużony nauczyciel akademicki Wydziału Mechanicznego WAT.

Stanisław Konopka urodził się 13 listopada 1938 r. na ziemi łomżyńskiej. Po ukończeniu Technikum Kolejowego w Olsztynie został przyjęty do Oficerskiej Szkoły Wojsk Inżynieryjnych we Wrocławiu. Po jej ukończeniu w 1961 r. został skierowany do służby w 2. Pułku Kolejowym w Inowrocławiu. W 1964 r. został przyjęty do Wojskowej Akademii Technicznej, którą ukończył w 1968 r. uzyskując stopień inżyniera mechanika w specjalności maszyny inżynieryjne, a w 1972 r. magistra inżyniera tej samej specjalności. Od 1968 r. realizował swoją pasję kształcenia nowych pokoleń oficerów wojsk inżynieryjnych Wydziału Mechanicznego WAT. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1977 r., doktora habilitowanego w 1991 r. w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn. W 1996 r. został powołany przez ministra obrony narodowej na stanowisko profesora nadzwyczajnego WAT. Tytuł profesora nauk technicznych otrzymał 9.05.2001 r.

Profesor Konopka pracuje w WAT od 1968 r. (początkowo jako oficer – nauczyciel akademicki, a od 1998 r. jako pracownik wojska). Zajmował kolejno stanowiska: inżyniera, starszego wykładowcy, starszego asystenta, adiunkta, profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego. Od 30.03.1981 r. do 31.08.2012 r. pełnił funkcje: kierownika zakładu, szefa i dyrektora instytutu, szefa i kierownika katedry.

Kierunki Jego działalności naukowej związane są z maszynami roboczymi i ich układami napędowymi. Prace te, prowadzone przy ciągłej współpracy z przemysłem i wojskiem, dotyczą m.in.: opracowań nowych konstrukcji maszyn roboczych, modernizacji maszyn istniejących, modelowania, badań symulacyjnych, identyfikacji i weryfikacji zjawisk dynamicznych, obciążeń dynamicznych w procesie urabiania gruntu oraz analizy teoretycznej i doświadczalnej w zakresie opracowania systemów sterowania maszyn roboczych i specjalnych z automatycznym i zdalnym sterowaniem.

Efektom tych prac jest wiele opracowań, opinii i nowych konstrukcji maszyn takich, jak koparki hydrauliczne K-406A1, K-407B i C (dla wojska). Uczestniczył także w pracach Rady Koordynacyjnej i badaniach naukowych związanych z Centralnym Programem Badań Podstawowych 02.05, w których zajmował się zagadnieniami obciążeń maszyn w procesie ich eksploatacji.

W latach 1985-90 wniósł istotny wkład w rozwój maszyn do utrzymania sztucznych

nawierzchni lotniskowych. Kierował pracami badawczo-rozwojowymi i wdrożeniowymi dotyczącymi odśnieżarki oraz oczyszczarek lotniskowych, które zaowocowały wdrożeniem do produkcji w Zakładach Budowy i Naprawy Maszyn Drogowych „MADRO” w Pabianicach. Konstrukcje te zostały wprowadzone na wyposażenie Wojsk Lotniczych. Oczyszczarki OLH-4500A eksportowano na Węgry i do dawnej Jugosławii i NRD.

W latach 80. ub.w. odbył praktyki w zakładach przemysłowych związanych z maszynami roboczymi oraz półroczny staż naukowy w Zakładzie Układów Mechanicznych IPPT PAN. W latach 1992-94 kierował projektem badawczym z Komitetu Badań Naukowych dotyczącym doboru parametrów systemu sterowania pracą maszyn budowlanych. Dalsze prace prowadzone w latach 1996-99 pod Jego kierownictwem były związane z dynamiką układów podparcia oraz kinematyką i dynamiką osprzętu roboczego koparek hydraulicznych w procesie urabiania gruntu. Prace te stanowiły podstawę do wprowadzenia w maszynach budowlanych układów automatycznego i zdalnego sterowania a w dalszej perspektywie opracowania i zbudowania pojazdów i platform bezzalagowych.

W swoim dorobku publikacyjnym posiada 110 prac w tym 21 publikacji indywidualnych. Jest autorem 2 monografii oraz współautorem rozdziałów w 3 monografiach, autorem skryptu i podręcznika akademickiego oraz współautorem 3 skryptów i 3 podręczników akademickich. Współautorski podręcznik akademicki „Dynamika maszyn roboczych” jest pierwszą monografią z tej dziedziny w Polsce. Był promotorem obronionych 2 prac doktorskich, obecnie jest opiekunem 8 doktorantów, z których 4 ma otwarte przewody doktorskie, a ich publiczne obrony zaplanowane na rok 2014. Był recenzentem 10 prac doktorskich, pracy habilitacyjnej, 3 wniosków o wyznaczenie na stanowisko profesora i wniosku o nadanie tytułu profesora nauk technicznych.

Dowodem uznania przez środowisko naukowe prac wykonywanych przez prof. Stanisława Konopkę są powołania na członka Zespołu Podstaw Konstrukcji Maszyn KBM PAN oraz Zespołu Techniki Transportu Bliższego Komitetu Transportu PAN. Jest On także członkiem Komitetu Naukowego stałej corocznej konferencji „Problemy Rozwoju Maszyn Roboczych”, członkiem Rady Wydziału Mechanicznego WAT, był wieloletnim członkiem Senatu WAT, był też członkiem Rady Naukowej Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Koparek i Hydrauliki w Warszawie. Pracował w KBN w sekcji TO7C, obecnie jest recenzentem NCBiR. Aktywnie pracuje w Stowarzyszeniu Twórców i Producentów

W dowód uznania, rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk wręczył prof. Stanisławowi Konopce pamiątkowy ryngraf naszej Akademii

Maszyn Roboczych i Stowarzyszeniu Sape-rów Polskich. Od 2004 r. jest przewodniczącym Kapituły Godności Honorowych WAT.

Prof. Stanisław Konopka umiejętnie łączy badania naukowe z praktyką nauczyciela akademickiego. Prowadzi wszystkie formy zajęć dydaktycznych ze studentami. Przeprowadził ich ponad 13000 godzin. Był kierownikiem 38 prac dyplomowych oraz 7 prac końcowych na studiach podyplomowych. Ścisłe współpracuje z Szefostwem Inżynierii Wojskowej, dla którego Katedra Budowy Maszyn Wydziału Mechanicznego WAT kształci inżynierów maszyn inżynieryjnych – przyszłych oficerów mechaników.

Za działalność organizacyjną, dydaktyczną i naukową był wielokrotnie wyróżniany i nagradzany przez ministra obrony narodowej (nagroda II i III stopnia oraz za całokształt dorobku), dowódcę WLiOP, rektora WAT i dziekana WME. Odznaczony tytułem Zasłużony Nauczyciel WAT, Medalem Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, medalem Zasłużony dla WAT oraz medalami resortowymi.

*Lucjan Śnieżek
Grażyna Czapla*

Stypendium od marszałka

W ramach III edycji projektu samorządu województwa mazowieckiego: „Rozwój nauki – rozwojem regionu – stypendia i wsparcie towarzyszące dla mazowieckich doktorantów” przyznano 302 stypendia. Wśród wyróżnionych znalazł się mgr inż. Marcin Kowalski, doktorant Wydziału Elektroniki WAT realizujący prace badawcze w kierowanym przez prof. dr. hab. inż. Mieczysława Szustakowskiego Zespole Systemów Bezpieczeństwa Instytutu Optoelektroniki WAT.

Projekt realizowany w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-

2013 adresowany jest do doktorantów prowadzących w ramach pracy doktorskiej innowacyjne badania naukowe w obszarach uznanych za szczególnie istotne dla rozwoju województwa mazowieckiego, zgodnie z Regionalną Strategią Innowacji dla Mazowsza 2007-2015. Ważne jest, by rezultaty ich badań mogły być w sposób praktyczny zastosowane i wdrożone na terenie województwa mazowieckiego.

Za takie właśnie uznano badania naukowe prowadzone przez mgr inż. Marcina Kowalskiego. W ramach stypendium mgr inż. M. Kowalski opracowuje metodę wykrywania i wizualizacji przedmio-

tów niebezpiecznych ukrytych pod ubraniem z użyciem promieniowania terahercowego. Systemy obrazujące w paśmie terahercowym mogą znaleźć zastosowanie w obiektach użyteczności publicznej, np. do ochrony portów lotniczych (lotnisko Chopina w Warszawie, port lotniczy Warszawa-Modlin), stacji metra, czy budynków administracji rządowej (np. gmach Sejmu RP) – we wszystkich miejscach, w których wymagane jest zapewnienie zwiększonego poziomu bezpieczeństwa.

Ewa Jankiewicz

Mgr inż. Marcin Kowalski jest absolwentem Wydziału Elektroniki WAT. W czerwcu 2010 r. uzyskał tytuł zawodowy magistra inżyniera ze specjalności optoelektronika. Pracę magisterską pt.: „Algorytm wykrywania obiektów w podczerwieni” (opiekun naukowy: ppłk dr inż. Tomasz Sosnowski) obronił z wyróżnieniem.

Podczas studiów odbył miesięczną praktykę w Instytucie Fizyki Czeskiej Akademii Nauk w ramach projektu Prague Asterix Laser System (PALS), gdzie zajmował się zobrazowaniem promieniowania rentgenowskiego.

W październiku 2010 r. rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Elektroniki pod kierownictwem prof. dr. hab. inż. Mieczysława Szustakowskiego. Decyzją Rady Naukowej Instytutu Optoelektroniki z dnia 26.06.2013 r. został otwarty jego przewód

doktorski pt.: „Metoda wykrywania i wizualizacji obiektów nasobnych z użyciem promieniowania terahercowego”. Promotorem doktoratu jest prof. M. Szustakowski, natomiast promotorem pomocniczym ppłk dr inż. Marek Piszczek.

Aktualnie jest zatrudniony w Zakładzie Systemów Optoelektronicznych Instytutu Optoelektroniki Wojskowej Akademii Technicznej, gdzie realizuje prace badawcze oraz uczestniczy w prowadzeniu zajęć dydaktycznych z zakresu obrazowania.

Doktorant w Instytucie Optoelektroniki uczestniczył w realizacji dwóch projektów badawczych: „Zintegrowany system fotografii laserowej do monitoringu otwartych przestrzeni i zapobieganiu zagrożeniom terrorystycznym”, który zakończył się opracowaniem nowatorskiej aktywnej metody obrazowania oraz budową kame-

ry fotografii laserowej. Drugim projektem realizowanym z udziałem mgr inż. Marcina Kowalskiego był projekt „Terahercowy system wykrywania nasobnych materiałów niebezpiecznych”. Efektem realizacji tego projektu jest praca doktorska.

Tematyka prac badawczych prowadzonych przez mgr inż. Marcina Kowalskiego dotyczy obrazowania wielospektralnego przetwarzania obrazów oraz wykrywania zagrożeń za pomocą kamer.

Jego dorobek naukowy obejmuje 11 publikacji w czasopismach naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym (w tym 7 z listy filadelfijskiej) oraz 20 komunikatów konferencyjnych. Jest współautorem rozdziałów 2 monografii. Brał udział w wielu konferencjach i sympozjach naukowych zarówno krajowych, jak i międzynarodowych.

Praca naukowa ma zespołowy charakter

Rozmowa z mgr. inż. Marcinem Kowalskim, tegorocznym stypendystą samorządu województwa mazowieckiego

• Stypendium marszałka województwa mazowieckiego adresowane jest do doktorantów, których badania można wykonać w obszarach szczególnie ważnych dla rozwoju województwa mazowieckiego. W jaki sposób mogą być wykorzystane wyniki Pana badań?

Badania, które prowadzę, związane są ściśle z systemami bezpieczeństwa. Jest to temat przewodni badań prowadzonych w zespole kierowanym przez prof. Mieczysława Szustakowskiego. Nie są to badania zaliczane do grupy badań podstawowych, ale badania aplikacyjne – kluczowe jest ich praktyczne zastosowanie, a więc wdrożenie w postaci systemu lub urządzenia. Tematyka moich badań oraz pracy doktorskiej związana jest z obrazowaniem w zakresie terahercowym. Promieniowanie to posiada olbrzymi potencjał do zastosowania w systemach bezpieczeństwa. Urządzenia pracujące w zakresie terahercowym mogą znaleźć zastosowanie do wykrywania niebezpieczeństw w postaci ukrytych przedmiotów niebezpiecznych, takich jak np. nóż czy broń lub materiałów niebezpiecznych, np. materiałów wybuchowych. Kamery terahercowe oraz systemy wykorzystujące te urządzenia mogą służyć do wykrywania zagrożeń w obiektach użyteczności publicznej, takich jak np. lotniska, budynki administracji publicznej, a w przyszłości być może również stacje metra.

• Czy w ramach stypendium oprócz wsparcia finansowego przewidziane jest jakieś dodatkowe wsparcie dla laureatów?

Mimo, iż głównym wsparciem udzielonym w ramach stypendium jest wsparcie finansowe, to dla laureatów przygotowane zostały również szkolenia oraz konferencje tematyczne. Każdy laureat stypendium zobowiązał się wziąć udział w jednej konferencji oraz trzech szkoleniach, które zostaną zakończone egzaminem sprawdzającym zdobytą wiedzę. Szkolenia będą związane głównie z zasadami współpracy pomiędzy sferą naukową a przemysłem w zakresie badań i transferu technologii, regulacjami prawnymi dotyczącymi własności intelektualnej oraz ochrony patentowej, a także pozyskiwaniem środków na innowacyjne badania naukowe i ich komercjalizację. Duży nacisk położony jest na promowanie swojej pracy naukowej wśród przedsiębiorców i nawiązywanie dodatkowych kontaktów z instytucjami otoczenia biznesu. Uważam to za ogromny plus tego programu, bo pozwoli na wykorzystanie prowadzonych badań. Moim zdaniem badania naukowe i ich wyniki są nadal w Polsce zbyt słabo promowane. Dzięki takim przedsięwzięciom jest szansa na poprawę tego stanu.

• Co uważa Pan za swój największy dotychczasowy sukces w pracy naukowej?

Trudno mi mówić o konkretnych sukcesach przypisanych wyłącznie sobie. Praca naukowa ma zazwyczaj zespołowy charakter. Osiągnięcie sukcesu w pojedynkę jest praktycznie niemożliwe, gdyż w pracach

aplikacyjnych często potrzebna jest wiedza z odległych od siebie dziedzin. Oczywiście, przyznanie stypendium marszałka województwa mazowieckiego dla najlepszych doktorantów odbieram jako osobisty sukces i wyróżnienie za pracę. Jest to ogromna satysfakcja i motywacja do dalszej pracy. Mam jednak świadomość, że bez bliskiej współpracy w zespole prof. M. Szustakowskiego nie mógłbym pochwalić się publikacjami, których jestem współautorem oraz nie dysponowałbym aparaturą badawczą, za pomocą której mogę prowadzić badania. Zarówno publikacje, jak i wyniki badań, to efekty pracy zespołu, w którym ja odpowiadam za określone zadania.

• Pana najbliższe plany zawodowe...

Najbliższe plany zawodowe wiąże z Wojskową Akademią Techniczną. Jestem już na czwartym roku studiów doktoranckich, więc kolejnym moim celem jest obrona rozprawy doktorskiej. Mam nadzieję, że po obronie będę miał możliwość kontynuowania pracy naukowej w Instytucie Optoelektroniki.

• Czy ma Pan jakąś pasję oprócz nauki?

Lubię uprawiać sport, w szczególności bieganie oraz kolarstwo, a zimą jazdę na nartach. Sport pozwala z jednej strony odreagować stres, z drugiej jest okazją do odpoczynku po długich godzinach spędzonych w laboratorium czy przed komputerem.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Jankiewicz

Zespół Systemów Bezpieczeństwa Instytutu Optoelektroniki

Zespół kierowany przez prof. dr. hab. inż. Mieczysława Szustakowskiego został utworzony w 1996 r. w celu zapewnienia ochrony obiektów wojskowych przed licznymi w owym czasie napadami oraz kradzieżami broni i uzbrojenia. Zespół kontynuuje badania w zakresie:

- czujników światłowodowych na potrzeby elektronicznej ochrony obiektów rozległych – głównym celem tych badań jest budowa czujników do ochrony obiektów o obwodzie 1,5-20 km z określeniem miejsca lokalizacji intruza
- sygnatur środków niebezpiecznych oraz badań charakterystyk materiałów kompozytowych metodą spektroskopii THz – niezbędnych do zdalnej identyfikacji substancji niebezpiecznych umieszczonych

pod odzieżą lub za nieprzezroczystymi, w paśmie widzialnym, przegrodami

- zintegrowanych systemów radarowo-kamerowych do ochrony lotnisk i portów morskich
- przetwarzania obrazów z platform mobilnych i rozszerzonej rzeczywistości w mobilnym systemie informacyjnym – wykorzystanie różnych form informacji obrazowej w tworzeniu rozwiązań z zakresu technologii informacyjnych zgodnie z wymaganiami użytkowników.

Dla potrzeb dydaktyki utworzono trzy laboratoria: techniki światłowodowej, terahercowej oraz obrazowej. W laboratoriach tych prowadzone są badania czujników z rozłożoną detekcją, z wykorzystaniem światłowodów telekomunikacyjnych, światłowodów wielordzeniowych i światłowodów fotonicznych. Na wyposażeniu zespołu znajdują się lasery generujące różne

długości fal oraz spektrometry terahercowe w tym spektrometr z laserem femtosekundowym. W zespole rozwijane są prace w ramach inżynierii informacji obrazowej i dotyczą nowych technologii w zakresie akwizycji obrazu, jego syntezy w zakresie promieniowania EM, adaptacji technologii Augmented Reality (AR) do potrzeb systemów informacji przestrzennej i systemów bezpieczeństwa publicznego oraz przetwarzania przestrzennego metadanych obrazowych z platform mobilnych. Na prowadzenia badań z tego zakresu pozwala posiadane wyposażenie: kamery pracujące w pasmach VIS-NIR-IR-THz, smartkamery, kamera do rejestracji szybkich procesów, sterowane platformy mobilne, platformy pomiarowe NI PXI oraz komponenty do prac nad technologią rozszerzonej rzeczywistości (AR).

Medale za wynalazki

W dniach 14-16 listopada br. w Brukseli odbyły się 62. Międzynarodowe Targi Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technik BRUSSELS INNOVA 2013. W dniach 29 listopada-2 grudnia br. w Seulu odbyły się zaś Międzynarodowe Targi Wynalazków SIIF. Obie imprezy od lat stanowią okazję do zaprezentowania innowacyjnych rozwiązań technologicznych wynalazców z Wojewódzkiej Akademii Technicznej. Na każdej z nich nasi naukowcy odnieśli w tym roku sukcesy.

W tegorocznej edycji targów BRUSSELS INNOVA najwyższymi odznaczeniami za wieloletnią aktywność w dziedzinie wynalazczości oraz promocji wynalazczości, a także osiągnięcia potwierdzone wysokimi nagrodami i medalami przyznanymi na najważniejszych europejskich salonach wynalazczości zostali uhonorowani:

- prof. Tadeusz Niezgoda, kierownik Katedry Mechaniki i Informatyki Stosowanej Wydziału Mechanicznego WAT – Krzyż Komandorski Orderu Wynalazczości Królestwa Belgii oraz Krzyż GRAND OFFICER

- prof. Jerzy Gawinecki, dziekan Wydziału Cybernetyki WAT – Krzyż Oficerski Orderu Wynalazczości Królestwa Belgii

- dr inż. Grzegorz Sławiński z Katedry Mechaniki i Informatyki Stosowanej Wydziału Mechanicznego WAT – Belgij-ski Krzyż Kawalerski.

Jury wysoko oceniło i nagrodziło medalami następujące wynalazki:

- medal złoty – por. mgr inż. Witold Bużantowicz z Zespołu Radioelektroni-

ki KM Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa, wraz z żoną Małgorzatą Bużantowicz z Muzeum i Instytutu Zoologii PAN za „Algorytm cyfrowej korekcji głębi ostrości w skaningowej mikroskopii elektronowej”

- medal złoty – zespół z Wydziału Cybernetyki w składzie: mjr dr inż. Mariusz Chmielewski (mentor), Bartłomiej Wójtowicz, Witold Matuszewski, Mateusz Chrustny, Monika Lipińska, Piotr Stapor za „SENSE (Sensor Engineered Neurological Seizure Environment) – mobilny system wykrywania i powiadamiania o atakach epilepsji”

- medal srebrny – zespół z Wydziału Cybernetyki w składzie: mjr dr inż. Rafał Kasprzyk (mentor), Marcin Cieslewicz, Kamil Krajewski, Marcin Perka, Artur Stachurski za „COPE (Common Operational Picture Environment)”

- medal srebrny – zespół z Wydziału Mechanicznego w składzie: prof. dr hab. inż. Tadeusz Niezgoda, dr inż. Danuta Miedzińska, dr inż. Roman Gieleta, dr inż. Grzegorz Sławiński za „Nową i ekologiczną metodę wydobycia węglowodorów gazowych i magazynowania CO₂ w odwiertach poziomych”

Nagrodzony złotym medalem w Seulu „Akustoelektroniczny wielokanałowy detektor gazów”

- medal srebrny – zespół z Wydziału Mechanicznego w składzie: prof. dr hab. inż. Tadeusz Niezgoda, mgr inż. Sebastian Stanisławek, por. mgr inż. Piotr Kędzierski za „Składany stojak kuli lub laski ortopedycznej”.

Jury Międzynarodowych Targów Wynalazków SIIF 2013 złotym medalem nagrodziło „Akustoelektroniczny wielokanałowy detektor gazów”. Detektor powstał w interdyscyplinarnym zespole międzywydziałowym i stanowi przykład synergii, uzyskanej dzięki współpracy naukowców o różnych specjalnościach. Zespół ten tworzą: dr inż. Krzysztof Jasek – Wydział Nowych Technologii i Chemii (Instytut Chemii), dr inż. Witold Miluski – Wydział Mechatroniki i Lotnictwa (Katedra Mechatroniki), płk dr hab. inż. Mateusz Pasternak – Wydział Elektroniki (Instytut Radioelektroniki).

Wszystkim nagrodzonym naukowcom serdecznie gratulujemy!

Elżbieta Dąbrowska

Nagrodzeni Profesorowie: Tadeusz Niezgoda i Jerzy Gawinecki

Mgr inż. Witold Bużantowicz wraz z żoną Małgorzatą Bużantowicz otrzymali w Brukseli złoty medal za „Algorytm cyfrowej korekcji głębi ostrości w skaningowej mikroskopii elektronowej”

W blasku jubileuszu

15 listopada br. rektor-komendant WAT gen. brg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk uczestniczył w obchodach jubileuszu 98-lecia utworzenia Politechniki Warszawskiej.

Święto Politechniki Warszawskiej, upamiętniające reaktywowanie uczelni pod polską nazwą i z polskim językiem wykładowym, stało się też okazją do inauguracji działalności konsorcjum Polskiego Instytutu Technologii, które dzięki konsolidacji potencjału badawczego i edukacyjnego służyć będzie realizacji wspólnych przedsięwzięć naukowych. Po uroczystym przekazaniu sobie egzemplarzy podpisanego porozumienia członkowie konsorcjum, w tym rektor WAT, uczestniczyli w konferencji prasowej zorganizowanej na tę okoliczność.

Ważnym momentem uroczystości jubileuszowych PW było odsłonięcie popiersia prof. Jana Czochrańskiego, związanego z uczelnią od 1929 r., kiedy to otrzymał

tytuł doktora honoris causa i objął posadę profesora na Wydziale Chemicznym Politechniki.

Wojskową Akademię Techniczną i Politechnikę Warszawską łączy wieloletnia współpraca w wielu obszarach. Uczelnie prowadzą wspólne działania w ramach m.in. Warszawskiej Przestrzeni Technologicznej skupiającej konsorcja takie jak Centrum Zaawansowanych Materiałów i Technologii czy Warszawskie Konsorcjum Naukowe. Pole współpracy WAT i PW obejmuje również tworzenie nowoczesnych form kształcenia i międzyuczelnianych kierunków studiów, co określa zawarte niedawno (także z Politechniką Łódzką) porozumienie UT3.

Znakomite efekty przynosi współdziałanie WAT i PW w projektach dofinansowanych z UE w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, chociażby takim jak „PROTEUS” czy „Modernizacja

Gmach Główny Politechniki Warszawskiej

i budowa nowej infrastruktury naukowo-badawczej Wojskowej Akademii Technicznej i Politechniki Warszawskiej na potrzeby wspólnych numeryczno-doświadczalnych badań lotniczych silników turbinowych”.

Uczelnie działają wspólnie także na polu międzynarodowym w konsorcjum, skupiającym 11 członków, realizującym projekt w ramach programu HARMONIA.

Grażyna Palczak

Teraherce – zobaczyć to, czego nie widać

W dniach 18-19 listopada br. w Wojskowej Akademii Technicznej odbyło się spotkanie podsumowujące etap prac (Milestone) projektu Europejskiej Agencji Obrony o akronimie TIPPSI – Terahercowe platformy obrazujące do zdalnej detekcji IED (Improwizowanych Ładunków Wybuchowych).

W zorganizowanym przez Instytut Optoelektroniki WAT spotkaniu udział wzięło 15 gości z zagranicy i Polski: zarówno przedstawiciele wykonawców projektu z Niemiec, Holandii, Szwecji oraz Polski, jak i przedstawiciele ministerstw obrony tych krajów. Uczestników spotkania przywitał prorektor ds. naukowych prof. dr hab. inż. Krzysztof Czupryński. Stronę polską z Instytutu Optoelektroniki WAT reprezentowali: prof. Mieczysław Szustakowski, płk dr inż. Krzysztof Kopczyński i mjr dr inż. Norbert Pałka. Przedstawicielem Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego MON był dr Michał Wierciński.

Projekt TIPPSI dotyczy obrazowania w zakresie dolnej części pasma terahercowego (0,2-0,4 THz). Ze względu na dobrą transmisję tego promieniowania przez ubranie, możliwe jest wykry-

cie ukrytych pod ubraniem przedmiotów, w tym przedmiotów niebezpiecznych, takich jak nasobne improwizowane ładunki wybuchowe, broń, noże itp.

Celami projektu są m.in. opracowanie studium do oceny problemu wykrywania nasobnych IED i wyznaczanie drogi dla potencjalnych zastosowań. W ramach projektu zostanie dokonana ocena różnych dostępnych narzędzi do symulacji i modelowania tego typu platform obrazujących. Wyniki symulacji zostaną porównane z rezultatami z różnych systemów obrazowania pracują-

cych w czasie rzeczywistym, w realistycznych warunkach. Na podstawie modelowania i wyników weryfikacji powstanie plan działań, który zidentyfikuje najpilniejsze potrzeby technologiczne w odniesieniu do podsystemów i komponentów.

Na spotkaniu sprawozdawany był pierwszy etap prac dotyczący wymagań wojskowych i rozpatrywanych scenariuszy. Przedłożony raport został pozytywnie zatwierdzony przez przedstawicieli ministerstw obrony.

Ewa Jankiewicz

Uczestnicy spotkania

Wyróżnienie specjalne

(...) *Historia oręża polskiego, to w dużej mierze historia Polski* – powiedział sekretarz stanu w MON Czesław Mroczek, podczas zorganizowanej 27 listopada br. w Muzeum Wojska Polskiego uroczystości wręczenia odznak, medali, nagród i wyróżnień osobom i instytucjom, które popularyzują tradycje i historię polskiej wojskowości.

Wyróżnienie specjalne w kategorii Sal Tradycji Jednostek i Instytucji Wojskowych, za wysoką wartość merytoryczną sali i oryginalność w jej prezentacji, odebrał JM Rektor-Komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk.

Wiesław Grzegorzewski

Sala Tradycji Wojskowej Akademii Technicznej

Forum rozwoju polskich technologii

29 listopada 2013 r. prorektor ds. rozwoju dr hab. inż. Mariusz Figurski, prof. WAT, reprezentując JM Rektora-Komendanta, uczestniczył w II Konwencji Badań i Innowacji „Czas na rozwój Polskich Technologii – od 7. Programu Ramowego do Horyzontu 2020”, zorganizowanej w Warszawie przez Krajowy Punkt Kontaktowy Programów Badawczych Unii Europejskiej.

Tegoroczna edycja imprezy zgromadziła 300 przedstawicieli polskich platform technologicznych. Jej celem było: zaprezentowanie strategicznych technologii, podsumowanie polskiego uczestnictwa i osiągnięć w 7. Programie Ramowym, prezentacja Horyzontu 2020 w kontekście szans dla Polski oraz omówienie krajowych i międzynarodowych instrumentów finansowych dostępnych dla projektów innowacyjnych.

Konwencji towarzyszyła wystawa osiągnięć polskiej nauki i technologii, na której Wojskowa Akademia Techniczna zaprezentowała: autonomiczne bezzałogowe statki powietrzne (kompozytowy samolot rozpoznawczy Rybitwa), system zdalnej detekcji zagrożeń biologicznych Lida, system obrony aktywnej do ochrony obiektów mobilnych przed pociskami z głowicami kumulacyjnymi.

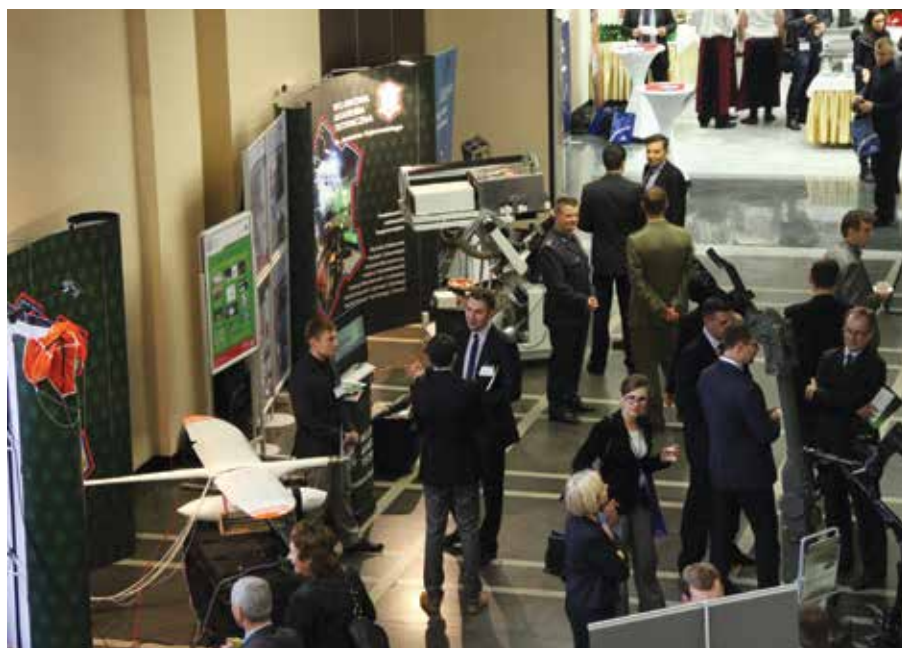
Konwencję poprzedziła uroczysta gala wręczenia nagrody Kryształowej Bruksel-

ki dla najwybitniejszych polskich zespołów i indywidualnych naukowców, a także przedsiębiorców uczestniczących w projektach 7. Programu Ramowego.

Honorowy patronat nad wydarzeniem objęły Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Gospodarki oraz Komisja Europejska i Europejski Bank Inwestycyjny w Luksemburgu. Partnerami

Konwencji były: Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, Krajowa Rada Koordynatorów Projektów Badawczych UE KRAB i Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości.

Wiesław Grzegorzewski

Konwencji towarzyszyła wystawa osiągnięć polskiej nauki i technologii, na której zaprezentowała się również Wojskowa Akademia Techniczna

Święto z tradycją w tle

Dzień 29 listopada jest tradycyjnie obchodzony jako Dzień Podchorążego. Od pięciu lat ten dzień jest również Świętem Wojskowej Akademii Technicznej.

Z tej okazji 29 listopada br. do Wojskowej Akademii Technicznej przybyło wielu znakomitych gości. Obecni byli przedstawiciele: Ministerstwa Obrony Narodowej, Sztabu Generalnego WP, rodzajów Sił Zbrojnych RP, centralnych instytucji wojskowych, służb i centrów szkolenia, duchowieństwa, władz samorządowych województwa, powiatu, miasta i dzielnicy. Obecni byli również rektorzy i prorektorzy szkół wyższych, prezesi i dyrektorzy wojskowych instytutów badawczo-rozwojowych, prezesi stowarzyszeń, federacji i instytutów Polskiej Akademii Nauk, dyrektorzy instytutów, firm, stowarzyszeń i organizacji współpracujących z WAT, dyrektorzy szkół noszących imię gen. S. Kaliskiego i szkół patronackich, prezesi stowarzyszeń i związków kombatanckich, przyjaciele i byli pracownicy Akademii. Licznie przybyli również kadra, obecni pracownicy i studenci naszej Alma Mater.

Po odśpiewaniu hymnu państwowego przez uczelniany chór, głos zabrał gospodarz uroczystości, JM Rektor-Komendant WAT, gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk. Zwracając się do wszystkich zebranych rektor powiedział m.in: (...) 183 lata temu, 29 listopada 1830 r., podchorążowie Szkoły Piechoty w Warszawie atakiem na Belweder rozpoczęli powstanie listopadowe. Na pamiątkę tamtego wydarzenia, decyzją Senatu, dzień ten uświęcony powstańczym zrywem oraz akademicką tradycją Dnia Podchorążego, Wojskowa Akademia Techniczna przyjęła jako swoje święto. (...) Obecnie naszym celem nie jest tylko sprostać technologicznym wyzwaniom XXI w., ale i stać się uczelnią nowej generacji. Musimy włożyć wiele wysiłku w realizację tej idei. Aby tego dokonać, konieczny jest nasz rozwój organizacyjny i mentalny. Obecnie nie wystarczy już publikacja wyników badań czy patent. Nie wystarczy być autorem wynalazku, konieczna jest współpraca z przemysłem we wdrożeniu „know-how” do produkcji, jego dalsze udoskonalanie przy współudziale partnera biznesowego. Naszym jutrem jest współpraca z uczelniami zajmującymi się naukami społecznymi. To one zajmują się badaniem potrzeb człowieka, a my znając je, możemy odpowiedzieć na to zapotrzebowanie. (...) Naszym strategicznym wyzwaniem jest dobre zarządzanie potencjałem Wojskowej Akademii Technicznej

28 listopada w kościele pw. Matki Boskiej Ostrobramskiej na Boernerowie została odprawiona uroczysta msza św. w intencji społeczności Wojskowej Akademii Technicznej

Na uroczyste obchody Święta Akademii i Dnia Podchorążego przybyło wielu znamienitych gości

Wyróżnienie dla najmłodszego doktora otrzymał dr inż. Marcin Szugajew z Wydziału Elektroniki

Wyróżnieni w konkursie na najlepszą pozaprogramową pracę studenta WAT

Honorowa komenda uczelni złożyła kwiaty przed popiersiem patrona Akademii gen. Jarosława Dąbrowskiego...

...i pod pomnikiem przywódcy powstania listopadowego por. Piotra Wysockiego

Kadra i podchorążowie WAT wystawili w Olszynie Grochowskiej pododdział honorowy z pocztom sztandarowym oraz posterunki honorowe

i informacjami. Infosfera i cyberprzestrzeń to realia XXI wieku. Musimy dołożyć wielu starań, by zagrożenia, szanse i wyzwania z nich płynące stymulowały nasz rozwój.

Dalszą część uroczystości wypełniło wręczenie zasłużonym pracownikom WAT odznaczeń, medali, odznak pamiątkowych i dyplomów.

Decyzją prezydenta RP odznaczenia otrzymali:

- Srebrny Krzyż Zasługi: Bogusław Jagusiak z Wydziału Cybernetyki i Marcin Wieczorek z Wydziału Mechanicznego
- Wojskowy Krzyż Zasługi: płk Krzysztof Orłowski i ppłk Robert Panowicz – obydwaj z Wydziału Mechanicznego
- Medal za Ofiarność i Odwagę: st. szer. pchor. Mateusz Pawlik i st. szer. pchor. Michał Pszczółka – obydwaj z Wydziału Elektroniki, którzy w lipcu br. uratowali życie tonącemu mężczyźnie.

Decyzją ministra obrony narodowej wyróżniono:

- medalem „Za Długoletnią Służbę” – 12 osób
- medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny” – 27 osób
- medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” – 15 osób.

W tym roku, po raz pierwszy, na wniosek JM rektora-komendanta WAT, uhonorowano osoby współpracujące z uczelnią. I tak, decyzją MON złoty medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju” otrzymał starosta powiatu Staszów Andrzej Kruzel, brązowy medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju” Teresa Frączkiewicz z Zespołu Szkół im. gen. S. Kaliskiego w Górze Śląskiej oraz Eugeniusz Gromadzki – dyrektor Zespołu Szkół Technicznych w Kolnie.

Uchwałą Senatu WAT do „Złotej Księgi Dokonań Wojskowej Akademii Technicznej” wpisano wieloletnich, wielce zasłużonych dla naszej Alma Mater profesorów: Marka Amanowicza z Wydziału Elektroniki, Zdzisława Jankiewicza z Instytutu Optoelektroniki oraz Wiesława Sobieraja z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa.

Decyzją Kapituły Godności Honorowych, medal „Za zasługi dla Wojskowej Akademii Technicznej” otrzymały 23 osoby, a 74 osoby uhonorowano „Odznaką pamiątkową WAT”.

W uznaniu osiągnięć dydaktycznych Henryk Grajek z Wydziału Nowych Technologii i Chemii, Krystyna Jaworska z Wydziału Cybernetyki i ppłk Krzysztof Murawski z Wydziału Cybernetyki zostali wyróżnieni odznaką i dyplomem „Zasłużony Nauczyciel Akademicki WAT”.

Za szczególne dokonania w zakresie oświaty i wychowania „Medal Komisji Edukacji Narodowej” otrzymał ppłk Ma-

rek Piszczek z Instytutu Optoelektroniki oraz Arkadiusz Szymaniec z Wydziału Cybernetyki.

Podczas uroczystości, z rąk prezesa Stowarzyszenia Przyjaciół WAT gen. bryg. w st. spocz. Stanisława Świtalskiego, wyróżnienie dla najmłodszego doktora otrzymał dr inż. Marcin Szugajew z Wydziału Elektroniki.

Rektor-komendant WAT, gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk, wręczył nagrody za najlepszą pozaprogramową pracę studenta WAT. Nagrodę I stopnia oraz dyplom otrzymał sierż. pchor. inż. Bartosz Bartosewicz z Koła Naukowego Studentów Inżynierii Materiałowej za pracę nt. „Badania bakterii wegetatywnych oraz sporów bakterii za pomocą powierzchniowo wzmocnionej spektroskopii Ramana z zastosowaniem różnych nanostruktur plazmowych”. Poza tym rektor przyznał dwie nagrody II stopnia i cztery nagrody III stopnia.

Do tradycji Dnia Podchorążego na trwałe wpisało się symboliczne przekazanie, na czas świętowania, władzy w uczelni podchorążym i studentom. Tak było i w tym roku, gdy zgodnie z wydanym rozkazem specjalnym, w trakcie spotkania rektora-komendanta WAT i komendy Akademii z podchorążymi, stosowne certyfikaty odebrali:

- honorowa komenda Akademii: rektor-komendant – sierż. pchor. Mateusz Stępkowski, prorektor ds. wojskowych – sierż. pchor. Konrad Winiarski, prorektor ds. kształcenia – Maciej Zubrycki, prorektor ds. naukowych – Michał Gawron, prorektor ds. rozwoju – Daniel Zaręba, prorektor ds. studenckich – Jarosław Gajewski, kanclerz – Martyna Łukaszewicz
- honorowa warta: oficer dyżurny – sierż. pchor. Albert Aptacy, dowódca warty – kpr. pchor. Marcin Beldyga.

Następnie chór Wojskowej Akademii Technicznej odśpiewał pieśń reprezentacyjną Wojska Polskiego. Po odegraniu sy-

gnału Wojska Polskiego, nastąpiło wyprowadzenie sztandaru. Meldunek honorowemu rektorowi-komendantowi WAT o zakończeniu uroczystości złożył honorowy prorektor ds. wojskowych.

W ramach obchodów Święta Wojskowej Akademii Technicznej i Dnia Podchorążego, rektor-komendant wraz z prorektorami i honorową komendą uczelni złożyli kwiaty pod pomnikiem pierwszego komendanta Wojskowej Akademii Technicznej gen. Floriana Grabczyńskiego oraz przed popiersiem patrona Akademii gen. Jarosława Dąbrowskiego.

Uczciliśmy również pamięć przywódcy powstania listopadowego por. Piotra Wysockiego. W godzinach popołudniowych, w imieniu rektora, Senatu i całej społeczności akademickiej, honorowa komenda złożyła wiązanek kwiatów pod jego pomnikiem w Łazienkach Królewskich.

Święto Wojskowej Akademii Technicznej i Dzień Podchorążego uświetnił koncert „Czego ułan nie dośpiewa, to piechur dopowie...” w wykonaniu solistów, chóru, męskiego kwintetu wokalnego, baletu i orkiestry symfonicznej Reprezentacyjnego

Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego, który odbył się 28 listopada br. w sali widowiskowej Klubu WAT (fotoreportaż z tej imprezy na IV okładce).

Tego samego dnia wieczorem, w kościele pw. Matki Boskiej Ostrobramskiej na Boernerowie, została odprawiona uroczysta msza św. w intencji podchorążych oraz całej społeczności naszej Akademii. Przewodniczył jej o. prof. Artur Filipowicz, jezuita, wykładowca m.in. Collegium Bobolanum i Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

W harmonogram imprez związanych z uroczystymi obchodami Dnia Podchorążego wpisał się, jak co roku, również Bal Podchorążego. W tym roku odbył się on 30 listopada.

1 grudnia br. podchorążowie i kadra naszej Alma Mater uczestniczyli w uroczystych obchodach 183. rocznicy wybuchu Powstania Listopadowego, które w Olszynie Grochowskiej zorganizował Krąg Pamięci Narodowej.

Grażyna Kluczyńska

W harmonogram imprez związanych z obchodami Dnia Podchorążego wpisał się Bal Podchorążego

Dzień Podchorążego ustanowiono na pamiątkę wydarzeń nocy z 29 na 30 listopada 1830 r., kiedy grupa podchorążych pod wodzą ppor. Piotra Wysockiego rozpoczęła Powstanie Listopadowe atakiem na Belweder, siedzibę wielkiego księcia Konstantego, rosyjskiego dowódcy Armii Polskiej. Święto to po raz pierwszy obchodzono jeszcze pod zaborami w 1908 r. w konspiracyjnej Szkole Podchorążych we Lwowie. Pod koniec I wojny światowej w 1917 r. tradycję kontynuowała Szkoła Aspirantów Oficerskich w Ostrowi Mazowieckiej. Następne obchody zorganizowano w niezwykle uroczysty sposób już po odzyskaniu niepodległości w 1918 r.

Senat postanowił

Na posiedzeniu w dniu 24 października 2013 r.:

- na podstawie wniosków złożonych do Kapituły Godności Honorowych, wyróżnił: prof. dr. hab. inż. Marka Amanowicza; prof. dr. hab. inż. Zdzisława Jankiewicza; prof. dr. hab. inż. Wiesława Sobieraja wpisem do „Złotej Księgi Dokonań Wojskowej Akademii Technicznej”

- wyraził zgodę na dokonanie czynności prawnej przez rektora WAT polegającej na utworzeniu – w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych – spółki celowej w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością działającej pod firmą „Technologie Wojskowej Akademii Technicznej Sp. z o.o.”, w skrócie „TechnoWAT Sp. z o.o.” i objęcie przez WAT w tej spółce 100 % udziałów w kapitale zakładowym spółki, który będzie wynosił 50.000,00 zł i będzie dzielić się na równe i niepodzielne udziały o wartości nominalnej 50,00 zł

Na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2013 r.:

- stwierdził zgodność „Regulaminu Samorządu Doktorantów Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego” z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i Statutem Wojskowej Akademii Technicznej

- zmienił uchwałę w sprawie uchwalenia planu rzeczowo-finansowego Wojskowej Akademii Technicznej na rok 2013

- uchwalili sposób podziału dotacji otrzymanych z budżetu państwa w roku 2014 na finansowanie zadań określonych

- powołał Bartosza Jankowskiego, jako przedstawiciela Samorządu Studenckiego WAT, do składu Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich na rok akademicki 2013/2014

- stwierdził wygaśnięcie mandatów Joanny Rutkowskiej z Wydziału Cybernetyki i Konrada Sikory z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa, jako przedstawicieli studentów w składzie Komisji Dyscyplinarnej Studentów kadencji 2012-2016 i na ich miejsce powołał Kamila Banacha z Wydziału Cybernetyki i Mateusza Pomianka z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa, jako przedstawicieli studentów do składu Komisji Dyscyplinarnej Studentów na kadencję do 31 grudnia 2014 r.

- stwierdził wygaśnięcie mandatu Emalii Jaroszewskiej, jako przedstawiciela studentów z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa w składzie Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej Studentów kadencji 2012-2016 i powołał Patryka Musińskiego, jako

przedstawiciela studentów z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa, do składu Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej Studentów na kadencję do 31 grudnia 2014 r.

- zatwierdził sprawozdanie rektora z działalności WAT za rok akademicki 2012/2013

- pozytywnie zaopiniował zasady i tryb przyznawania statusu honorowego profesora wydziału i honorowego wykładowcy wydziału oraz zasady udziału honorowego profesora wydziału i honorowego wykładowcy w działalności wydziału

- na wniosek dziekana Wydziału Mechanicznego, w uznaniu zasług kadry nauczycielskiej wniesionych

w wykształcenie absolwentów służby czołgowo-samochodowej, wyraził zgodę na umieszczenie tablicy pamiątkowej „Znak Pancerny” na półpiętrze holu klatki schodowej budynku nr 62 Wydziału Mechanicznego WAT.

w art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym

- wyraził zgodę na realizację inwestycji finansowanej z dotacji celowej MON na potrzeby Wydziału Mechanicznego i Wydziału Cybernetyki

- wyraził zgodę na zaciągnięcie zobowiązania finansowego – przystąpienia Wojskowej Akademii Technicznej do programu JESSICA Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego na lata 2007-2013, na remont i adaptację budynku nr 135 („LIPSK”)

- wybrał biegłego rewidenta – Audytor Społem Sp. z o.o. z siedzibą w Piastowie k/Warszawy,

ul. Moniuszki 10, 05-820 Piastów – do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego Wojskowej Akademii Technicznej za rok 2013.

* Pełną treść uchwał podjętych przez Senat WAT na posiedzeniach w dniach 24 października i 28 listopada 2013 r. można znaleźć na stronie: www.wat.edu.pl

Oprac. Elżbieta Dąbrowska

*Radosnych i spokojnych Świąt Bożego Narodzenia,
spędzonych w miłej, rodzinnej atmosferze
oraz wszelkiej pomyślności w Nowym 2014 Roku
całej społeczności akademickiej
Wojskowej Akademii Technicznej*

życzy

Rektor-Komendant WAT

gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk

Wspomnienie o Krystianie Parfieniuku

3 sierpnia 2013 r., w wypadku drogowym, w wieku 22 lat, zginął sierż. pchor. Krystian Parfieniuk – student IV roku Wydziału Mechanicznego Wojskowej Akademii Technicznej.

Pogrzeb Krystiana odbył się 8 sierpnia br. w Hajnówce, jego rodzinnej miejscowości. Uroczystościom żałobnym w so-borze Św. Trójcy przewodniczył JE Biskup Jerzy, Prawosławny Ordynariusz Wojskowy. Uroczystości pogrzebowe odbyły się zgodnie z ceremoniałem wojskowym. Przy trumnie została wy-stawiona warta honorowa. W nabożeństwie uczestniczył poczet sztandarowy WAT. Ciało śp. Krystiana Parfieniuka spoczęło na prawosławnym cmentarzu w Hajnówce.

Krystian od początku był bardzo dobrym studentem. Było widać, że wyniósł z domu bardzo dobre wychowanie, był obo-wiązkowy, bardzo sumienny. Służba wojskowa połączona z trud-nymi studiami politechnicznymi zawsze jest ciężka i Krystian sobie z tym doskonale radził. Sam fakt, że w ciągu 3 lat uzyskał 5 kolejnych awansów świadczy o tym, że naprawdę był bardzo dobrym żołnierzem. Wspominam Go jako bardzo dobrego żoł-nierza i jako bardzo dobrego żołnierza wspominają Go rów-nież koledzy, z którymi przebywał na co dzień, z którymi chodził w kompanii honorowej. Inicjatywa, która zrodziła się trzy lata temu, żeby w WAT utworzyć osobną kompanię honorową, spo-tkała się z wielkim zainteresowaniem studentów i Krystian był jednym z tych, którzy tę kompanię tworzyli. Jako jeden z naj-młodszych podchorążych, jako student pierwszego roku, brał udział w uroczystej odprawie wart przed Grobem Nieznanego Żołnierza z okazji Święta Wojska Polskiego w dniu 15 sierpnia.

plk dr hab. Tadeusz Szczurek
prorektor WAT ds. wojskowych

Tracimy wspaniałego żołnierza, żołnierza Wojskowej Aka-demii Technicznej, żołnierza wyznania prawosławnego. Szczególnie nam szkoda, bo jest mało naszych żołnierzy. Staramy się docenić Jego trud i wysiłek i podziękować rodzicom za wycho-wanie, że wstąpił w szeregi Wojska Polskiego.

ks. Michał Dudicz

Trudno mi mówić o Krystianie w czasie przeszłym. Krystian dla mnie wciąż jest studentem 4 roku Wydziału Mechanicznego WAT na kierunku mechanika i budowa maszyn. Niesamowicie ambitny, zdolny żołnierz, który już na piątym semestrze miał komplet awansów. Mogłabym pisać wiele o Jego pasji, jaką były motocykle. Uwielbiał podróżować motocyklem. Razem zjechaliśmy ponad 2 tys. km. Oprócz motocykli, Krystian kochał wojsko. To były Jego dwie wielkie pasje. Widziałam, jak spełnia się w tym, co robi. Zawsze chętnie pomagał kolegom i koleżankom (zarówno wojskowym, jak i cywilnym), tłumaczył im wiele technicznych zadań, zawsze mogli na Niego liczyć. Dzięki Nie-mu zostali na WAT. Krystian był członkiem kompanii honoro-wej WAT, brał też udział w zawodach judo, organizowanych w naszej Akademii i Politechnice Warszawskiej. Ostatnio zajął I miejsce w zawodach judo w kategorii do 81kg organizowanych na PW. Wszędzie było Go pełno. Nie wystarcza mi słów, aby Go opisać. Łączy mnie z Nim tyle wspólnych wspomnień, wrażeń, przygód. Jestem dumna, że miałam takiego Mężczyznę. Ostat-nio, przeglądając rzeczy Krystiana, natrafiłam na Jego wiersz. Opowiada on o Polsce, naszej Ojczyźnie, o honorze, odwadze. Napisał go jeszcze jako uczeń Gimnazjum w Hajnówce.

Powierża Iwona

*Czym była Polska?
Czym jest Polska?
I czym powinna być Polska,
w cichym sumieniu każdego Polaka.*

*Państwo z dziada pradziada
przez wielkich władców władane;
Kazimierz Wielki, Władysław Jagiełło,
Stefan Batory, czy Jan III Sobieski,
Co ich łączyło?
Tytuły, bogactwa, władza, mądrość,
honor, odwaga?
Nie tylko to,
ale coś ważniejszego, coś lepszego,
łączyło ich marzenie, marzenie
o Polsce,
Polsce silnej, odważnej, walecznej,
nieдоścignionej i... zjednoczonej.
Jednak dzieła ci władcy swego
nie dokończyli,
bo śmierć najpotężniejsza ich dości-gnęła,
jak kukielki po skończonym spektaklu
rzucone w worek.
Ale wraz z nimi zmieniły się czasy.*

*Polska już nie jest monarchią,
jest niczym,
Zdraycy sprzedali za judaszowe srebr-niki chwiejącą się Polskę,
Ojczyzna rozszarpana przez trzy czar-ne orły.
Ale Napoleon wraz ze swoją potęgą
przybył z pomocą
i zasadził ziarno polskości,
z którego wyrosła druga Rzeczpospo-lita z krwi i kości.*

*Ale jej powrócić do lat świetności nie
było przeznaczone
bo Hitlera stopa po Polsce pozostawi-ła sztandary zakrwawione.
Ale,
jak po nocy dzień
jak po burzy słońce
kończy się wojna
wygrana - Berlin zdobyty,
jednak polski honor pod Sowietów
ręką ukryty.
Polska jak feniks, odrodzi się wkrótce,
Przyjdzie dzień...
Przyszł dzień, demokracja wygrała,
Dzień, gdy wolność królowała,
Czas, kiedy dzwony pokoju dzwoniły
wesole
Na msze miłości, braterstwa,
szczęścia i spokoju.*

*Polska, o której marzyliśmy,
nie jest taka, jaka być powinna.*

*Wielu Polaków przełaziło krew za jej
światłość
Wielu dowódców, władców i patriotów
szczęście kraju przedkładało nad swo-je,
A my, cóż robimy z ich ofiarą?
Tworzymy korupcję, niezgodę i nietole-rancję, nie mierzoną już żadną miarą.
A dobrzy i sprawiedliwi ludzie - jak
kropla w morzu.
Politycy,
wojny między sobą o władzę toczą,
pływają w korupcji morzu, w egoizmie
i samolubstwie toną,
a tak naprawdę o Ojczyzny los się nie
troszczą.
I nie oni jedyni Ojczyzny swej
nie kochają,
urzędnicy skarb państwa wymyślnie
okradają,
sądy bandyci w garści mają,
lekarze bardziej o siebie dbają niżeli
o pacjentów,
a reszta narodu w kłótni szuka
winnego.
Ale dlaczego tak jest?*

*Czyż marzenie Polaka-patrioty
urzeczywistnić się nie może,
ażeby rząd w jedności i z myślą o Pol-sce kraj swój ratował,
ażeby wszystkich ludzi i organów
państwa
nie miały się oszustwa, złodziejstwo
i kłamstwa,
aby sąd był sprawiedliwy,
aby bank był sumienny,
aby pacjent był zdrowy,
aby człek człękowi pomógł w potrzebie
nie patrząc na skórę, wyznanie, odzież
czy kieszenie,
ażeby wszyscy się kochali i miłowali
wzajemnie,
aby Polska była przykładem kraju,
w którym władza braterstwo, dobroć
i zjednoczenie,
aby była jak wyśnione przeze mnie
marzenie.*

Krystian Parfieniuk

Wspomnienie o Profesorze Stanisławie Ochelskim

Z ogromnym smutkiem przyjęliśmy wiadomość, że 24 października br. zmarł prof. dr hab. inż. Stanisław Ochelski, wybitny pracownik Wydziału Mechanicznego Wojskowej Akademii Technicznej.

Profesor Ochelski na początku służby wojskowej związany był z lotnictwem, zaczynał jako wykładowca w Szkole Podoficerskiej Wojsk Lotniczych w Zamościu. Służbę w WAT rozpoczął w 1960 r. Zajmował kolejno stanowiska od asystenta, poprzez starszego asystenta, adiunkta, docenta, profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego. W latach 1979-1993 pełnił funkcję kierownika zakładu. Pracę doktorską obronił w roku 1968, stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w 1977 r., a tytuł profesora zwyczajnego w roku 1988. Od 1977 r. był członkiem Rady Wydziału Mechanicznego, a od 1980 r. członkiem Sekcji Kompozytów Komitetu Nauki o Materiałach PAN. Był Członkiem Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. W latach 1947-93 służył w wojsku jako żołnierz zawodowy. W roku 1994, po 46 latach służby wojskowej, odszedł na emeryturę w stopniu pułkownika. W tym samym roku objął stanowisko profesora zwyczajnego na Wydziale Mechanicznym WAT.

Był wybitnym specjalistą i uznanym autorytetem z zakresu badań właściwości mechanicznych kompozytów polimerowych, a w szczególności reologii lepkościowych tworzyw anizotropowych w złożonych stanach naprężenia i obciążenia oraz autorem wielu metod badawczych. Był autorem pracy: „Metoda opisu pełzania materiałów anizotropowych w płaskim stanie naprężenia przy obciążeniach”. Otrzymał nagrodę zespołową za opracowanie metodyki badań dynamicznej wytrzymałości materiałów. Czynnie uczestniczył w rozwijaniu metod elementów skończonych i metod analizy wytrzymałościowej układów przestrzennych.

Był kierownikiem kilkunastu prac badawczych na potrzeby nauki i gospodarki narodowej. Uczestniczył w projektach badawczych Komitetu Badań Naukowych. Był m.in. kierownikiem projektu badawczego mającego na celu opracowanie metody wyznaczania wytrzymałości współpracujących elementów podwozia samolotu wojskowego w warunkach obciążeń ekstremalnych oraz kierownikiem projektu pt.: „Energochłonny system minimalizujący skutki awaryjnego lądowania śmigłowców”.

Profesor Ochelski był doświadczonym i uznanym dydaktykiem. Przeprowadził kilkanaście tysięcy godzin wykładów i ćwiczeń z zakresu wytrzymałości materiałów i mechaniki teoretycznej. Był autorem i współautorem oryginalnych szczegółowych programów kształcenia wielu przedmiotów dla studentów i doktorantów. Przygotował wiele multimedialnych pomocy dydaktycznych z zakresu mechaniki teoretycznej. W latach 1980-1992 prowadził Koła Naukowe Studentów w Wydziale Mechanicznym WAT. Wiele czasu i uwagi poświęcał kształceniu oraz wychowaniu młodej kadry naukowej. Prowadził wykłady i seminaria na studiach doktoranckich oraz w „Szko-le Kompozytów”, której słuchaczami byli młodzi pracownicy uczelni technicznych oraz biur projektowych. Wielokrotnie był promotorem młodych pracowników nauki. Wypromował 10 doktorów nauk technicznych.

Wynikiem Jego badań nad wytrzymałością konstrukcji podziemnych stosowanych w kopalniach w latach 1988-1995 były dwa patenty. Opatentował penetrometr otworowy do badań właściwości mechanicznych skał, który przyczynił się do zwiększenia bezpieczeństwa prac w kopalniach. Był współautorem patentu na kamerę holograficzną do badania naprężeń konstrukcji, za który otrzymał srebrny medal na 43. Międzynarodowej Wystawie Wynalazków i Innowacji Brussels Eureka'94.

Profesor Ochelski był autorem i współautorem ponad 160 publikacji, w tym monografii, skryptów, artykułów publikowanych w wielu czasopismach krajowych i zagranicznych oraz referatów wydanych w materiałach konferencyjnych poświęconych mechanice kompozytów konstrukcyjnych. Napisał i wydał monografię pt.: „Metody doświadczalne mechaniki kompozytów konstrukcyjnych”, która została wysoko oceniona przez środowisko naukowe z tej dziedziny.

Za wybitną twórczość naukową i wdrażanie metod badawczych w praktyce projektowej został odznaczony Krzyżami: Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi.

Za osiągnięcia pedagogiczne wielokrotnie był nagradzany. Został wyróżniony tytułem „Zasłużony Nauczyciel Akademicki” (1995), Medalem Komisji Edukacji Naro-

dowej (1999). Otrzymał także Nagrody: Sekretarza Naukowego PAN (1983) oraz wielokrotnie Rektora WAT (1981, 1982 i 2005). Na wniosek Kapituły Godności Honorowych, został wyróżniony wpisem do Złotej Księgi Dokonań WAT.

Hobbystycznie zajmował się wędkarstwem i turystyką górską. Był pasjonatem zbierania grzybów. W kontaktach bezpośrednich był miły i życzliwy. Służył radą i pomocą. Jego spontaniczna łatwość projektowania konstrukcji i planowania eksperymentu budziły szacunek i podziw oraz stanowiły inspirację dla młodych doktorantów, którymi się opiekował. Doktorant był dla Niego najważniejszy, a poprawne napisanie pracy i jej obrona pracy stanowiły najwyższy priorytet.

Swoim zaangażowaniem i ofiarnością w wieloletniej służbie wojskowej, pracą zawodową oraz działalnością społeczną, zasłużył na wyrazy uznania, szacunku i pamięć współpracowników, wychowanków i środowisk naukowo-badawczych.

Z wielkim żalem żegnaliśmy Profesora Stanisława Ochelskiego 13 listopada br. na cmentarzu wojskowym na warszawskich Powązkach. W uroczystościach pogrzebowych z pełnym ceremoniałem wojskowym uczestniczyły władze Wydziału Mechanicznego i Akademii, pracownicy, doktoranci i studenci WAT.

**Paweł Bogusz
Wiesław Krasoń
Tomasz Kucera**

Wspomnienie o Pułkowniku Stanisławie Burdziakowskim

4 listopada br. kadra, podchorążowie i pracownicy WAT wzięli udział w pogrzebie zasłużonego oficera naszej uczelni, plk. w st. spocz. Stanisława Burdziakowskiego.

Stanisław Burdziakowski urodził się 19 marca 1925 r. w Drzymałowie k. Tarnopola w rodzinie o tradycjach wojskowych

i patriotycznych (Jego ojciec był weteranem dwóch wojen światowych). Gimnazjum ukończył przed rozpoczęciem wojny. W czasie okupacji został aresztowany i wywieziony do obozu pracy w Bautis na ciężkie przymusowe roboty przy układaniu torów kolejowych. Po wyzwoleniu obozu wstąpił w szeregi Wojska Polskiego i brał udział w wyzwolaniu okupowanej Polski. W czasie forsowania Wisły został ranny. Po opatrzeniu ran ponownie skierowano Go na front. Brał udział w walkach o Wał Pomorski, gdzie ponownie został ranny. Swoją szlak bojowy zakończył udziałem w zwycięskich walkach o Berlin.

Po zakończeniu działań wojennych pozostał w wojsku i z mundurem wojskowym związał lata aktywności zawodowej. Zdobylł wysokie kwalifikacje wojskowe i został oficerem. Następnie pełnił zawodową służbę wojskową w strukturach nadzoru budowy lotniska. Po ukończeniu prac budowy lotniska na warszawskim Bemowie związał się z Wojskową Akademią Techniczną, gdzie pełnił obowiązki w pionie dowódczo-administracyjnym. W latach osiemdziesiątych ub.w. przeszedł na emeryturę.

Dał się poznać jako człowiek uczciwy, z zasadami. Był cenionym oficerem za lojalność i poczucie obowiązku. Jego facho-

wość i dobre opanowanie swej dziedziny, a także otwarcie na drugiego człowieka sprawiały, że był lubiany przez kolegów oraz szanowany przez przełożonych i podwładnych. Był człowiekiem tolerancyjnym, potrafiącym wiele zrozumieć, jednak nigdy nie godził się z zakłamaniem i jakąkolwiek nieprawością. Był człowiekiem z charakterem, człowiekiem honoru.

Jego osiągnięcia zawodowe oraz prezentowana postawa zostały dostrzeżone i docenione przez przełożonych. Stanisław Burdziakowski został odznaczony złotym i srebrnym Krzyżami Zasługi i innymi odznaczeniami państwowymi, w tym zagranicznymi. W walkach podczas drugiej wojny światowej wykazał się wyjątkowym bohaterstwem i oddaniem dla Ojczyzny. Za swoje dokonania został odznaczony srebrnym Krzyżem Orderu Virtuti Militari i Krzyżem Walecznych. Otrzymał także medale: Zasłużony Na Polu Chwały; Za Warszawę; Za Odrę, Nysę, Bałtyk oraz Za Udział w Walkach w Berlinie.

Stanisław Burdziakowski zmarł po długiej chorobie 27 października 2013 r.

Jerzy Orysiak

Żołnierska pamięć

Jak co roku, w Dzień Wszystkich Świątych społeczność Wojskowej Akademii Technicznej pamiętała o zmarłych – rektorach, profesorach, generałach Wojska Polskiego, oficerach i podchorążych WAT, oddając im hold w miejscach spoczynku i upamiętnienia.

1 listopada br., w ramach programu „Żołnierska Pamięć”, kształtującego historyczną i patriotyczną świadomość obywatelską, podchorążowie Wojskowej Akademii Technicznej, kierowani potrzebą serca, wystawili posterunki honorowe i zapalili znicze przy pomnikach i mogiłach na cmentarzu wojskowym na warszawskich Powązkach: kwaterze powstańców 1863 r., kwaterze powstańców wielkopolskich i śląskich, pomniku przywódców AK, pomniku ofiar obozów koncentracyjnych, pomniku Gloria Victis.

Uczczono pamięć, zapalając znicze i wystawiając posterunki honorowe przy grobach: gen. Franciszka Gągora, gen. dyw. Kazimierza Gilarzkiego, gen. dyw. Aleksandra Grabowskiego, gen. dyw. Sylwestra Kaliskiego, gen. dyw. Kazimierza Tomaszewskiego, gen. bryg. Henryka Antoszkiewi-

cza, gen. bryg. Floriana Grabczyńskiego, plk. Tadeusza Jedynastego, plk. Kazimierza Dzieciolowskiego, plk. Stanisława Paśko, plk. Tadeusza Popławskiego, prof. Jana Stasińskiego, plut. pchor. Dariusza Koniecznego. Zapalono także znicze przy pomnikach i tablicach pamiątkowych na terenie WAT, poświęconych: gen. Franciszkowi Gągorowi, gen. broni Tadeuszowi Bukowi,

bp. WP gen. broni Tadeuszowi Płoskiemu, gen. bryg. Florianowi Grabczyńskiemu oraz tablicy pamiątkowej poświęconej plk. pil. Bernardowi Antoniemu Adameckiemu na rondzie przy zbiegu ulic Radiowej i gen. S. Kaliskiego.

Jarosław Kopyść

Od Nieświeża do Hawany

Akurat w tej dziedzinie Polska przebojem i ciężką pracą znalazła się w ścisłej, światowej czołówce. Starówki niemieckich miast, barokowe obiekty Brukseli, dzieła francuskich rzeźbiarzy i architektów zostały wypieszczone przez ręce polskich konserwatorów i przywrócone do pierwotnego blasku. Od lat polska szkoła konserwacji dzieł sztuki cieszy się powszechnie zasłużoną renomą. By utrzymać tę pozycję, trzeba się rozwijać i... konkurować z innymi. Tak brzmi credo prof. Jana Marcza z Zakładu Techniki Laserowej Instytutu Optoelektroniki, dzięki któremu i nasza uczelnia – poprzez wprowadzenie najnowocześniejszej techniki laserowej do ratowania dzieł sztuki – uplasowała nas wśród światowych liderów w tej dziedzinie.

Zapewne mało kto wie, ale osobiste osiągnięcia profesora i jego zespołu zostały dostrzeżone na najwyższym szczeblu – prof. Jan Marczak wszedł do wąskiego grona ekspertów UNESCO zajmujących się laserową konserwacją zabytków. Na zaproszenie tej organizacji, tylko w ostatnich dwóch miesiącach uczestniczył w charakterze wykładowcy w międzynarodowych warsztatach konserwatorskich w Nieświeżu i Hawanie.

W Nieświeżu, mateczniku rodu Radziwiłłów, w październiku 2013 r. odbyły się regionalne warsztaty konserwatorskie zorganizowane przez Komitety Narodowe UNESCO, Polski i Białorusi dla konserwatorów z Ukrainy, Litwy, Rosji i Białorusi. Obejmowały one takie dziedziny jak: konserwacja tkanin, mebli i wyrobów z drewna,

szkła i ceramiki, skóry, przedmiotów z metalu, renowacji zabytków rzemiosła artystycznego, malarstwa temperowego i olejnego, konserwacji ikon i instrumentów muzycznych, renowacji elementów architektonicznych oraz ochrony i konserwacji krajobrazu i zespołów parkowych. Wśród obiektów objętych programem warsztatów wyróżniały się zabytki znajdujące się w XVI-wiecznym kościele pw. Bożego Ciała w Nieświeżu, w tym grobowiec rodzinny Radziwiłłów.

W kilkusobowej grupie polskich specjalistów-wykładowców prowadzących warsztaty znalazł się prof. Marczak. W trzech trzygodzinnych spotkaniach przedstawił uczestnikom konferencji zagadnienia takie jak: dlaczego czyścimy laserem?, podstawy działania laserów, oddziaływanie promieniowania laserowego z materią i obliczenia z tym związane, a także zalety i wady metody laserowej w usuwaniu warstw wtórnych z dzieł sztuki i obiektów zabytkowych w architekturze oraz problemy bezpieczeństwa obiektu i użytkownika podczas restauracji laserowej. Czy trzeba dodawać z jakim zainteresowaniem wśród specjalistów spotkały się te nowatorskie metody konserwacji?

A w kolejce była już Hawana. W listopadzie br. prof. Marczak udał się tam kolejny raz, bo Hawana – wpisana na listę światowego dziedzictwa UNESCO – przykładą ogromną wagę do odnowienia znajdujących się tam zabytków. Profesorowie Andrzej Koss z warszawskiej ASP i Jan Marczak z WAT jako jedyni, oprócz profesorów włoskich z uniwersytetu we Florencji, zostali zaproszeni do przeprowadzenia zajęć na międzynarodowym sympozjum dla konserwatorów zabytków Hawany. Jak wysoka była ranga tego sympozjum niech świadczy fakt, iż w jego otwarciu uczestniczyli m.in. Vivian Cabrera, dyrektor Biura Historycznego Hawany; dr Federico Mei, koordynator kubańskiego komitetu UNESCO; Ana Guallarte, attache kulturalny Komisji Europejskiej na Kubie; Carmine Rosbustelli, ambasador Włoch w Hawanie; Małgorzata Galińska-Tomaszewska, ambasador RP w Hawanie i dr Eusebio Leal Spengler, główny historyk miasta Hawany.

Sympozjum zgromadziło pracowników instytucji kulturalnych i konserwacji zabytków oraz studentów konserwacji z całej Kuby. Poza wykładami z laserowej techniki konserwacji zabytków oraz praktycznymi pokazami czyszczenia obiektów przy pomocy lasera, prof. J. Marczak zaznaczył swoją obecność w Hawanie instalacją systemu laserowego na światłowodach do bar-

Warsztaty na seminarium w Nieświeżu

Zamek w Nieświeżu w trakcie konserwacji

dziei precyzyjnego czyszczenia delikatnych obiektów zabytkowych, takich jak np. pergamin czy tkaniny. System ten został подарowany Kubańczykom przez UNESCO po wpisaniu Hawany na listę światowego dziedzictwa kultury.

Ogromnym zainteresowaniem gości i wszystkich przybyłych na sympozjum cieszył się również film „Warszawa nie zapomni” o zniszczeniach naszej stolicy podczas II wojny światowej i jej odbudowie, przywieziony i zaprezentowany przez prof. A. Kossą z Akademii Sztuk Pięknych. Problemy stojące przed konserwatorami zabytków prof. Koss omówił na przykładzie zamku Krzyżtopór w Ujeździe ilustrując je specjalistycznym filmem, co dla uczestników sympozjum było niezwykle cenne, wszak tam uczą się na doświadczeniach innych.

Ze swej strony kubańscy gospodarze zaprosili zagranicznych gości do odwiedzenia pochodzącego z początku XX w. Kapitolu w Hawanie, który będzie restaurowany w pierwszej kolejności. Nie ukrywali też, że będą chcieli skorzystać z doświadczenia i wiedzy polskich profesorów przy tym projekcie. Poprzez profesora Marcza, który już kształcił grupę kubańskich operatorów systemów laserowych do konserwacji dzieł sztuki (poprzednia wizyta), nasza uczelnia zdobywa sobie szerokie uznanie i prestiż na drugiej półkuli.

Jerzy Markowski

Kapitol w Hawanie powstał na początku XX w. (foto z 1929 r.). Teraz ma być restaurowany

Spotkanie robocze z wykładowcami włoskimi w Hawanie

Biblioteka na Kapitolu w Hawanie w 1931 roku...

Śladów polskich w Hawanie jest wiele

...i dzisiaj

Kryptologia z Wydziału Cybernetyki w Kraju Kwitnącej Wiśni

16 października 2013 r. w auli National Graduate Institute of Policy Studies w Tokio odbyło się seminarium skierowane do przedstawicieli japońskiego biznesu i świata nauki, promujące polskie osiągnięcia naukowe w Japonii, a także polsko-japońską współpracę naukową (Expanding innovations by joining strengths – Japanese-Polish Science and Technology Seminar). Referenci reprezentowali najwybitniejsze polskie instytucje naukowe, które w wyróżniający sposób realizowały projekty badawczo-rozwojowe finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Patronat nad seminarium sprawowali ambasador RP w Japonii Cyryl Kozaczewski oraz ambasador ds. nauki i technologii Japonii Shin Maruo.

Celem przedsięwzięcia było przybliżenie japońskim partnerom informacji o najważniejszych polskich technologiach opracowanych w ubiegłych latach, przedstawienie zebranym uczestnikom możliwości uzyskania finansowania badań naukowych ze środków Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, a także jego japońskiego odpowiednika – Japan Science and Technology Agency. Podczas seminarium zostały także zaprezentowane przykłady aktualnej współpracy pomiędzy polskimi i japońskimi ośrodkami badawczymi, które zakończyły się wieloma wdrożeniami wspólnie realizowanych projektów.

W części seminarium poświęconej możliwościom przyszłej współpracy ośrodków badawczych zaprezentowane zostały referaty trzech wiodących polskich instytucji naukowych:

- „National Encryption Device” – prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki, mgr inż. Kamil Kaczyński, Instytut Matematyki i Kryptologii, Wydział Cybernetyki, Wojskowa Akademia Techniczna
- „Analysis of collaborative processes through process mining and social network analysis” – mgr inż. Zbigniew Paszkiewicz, Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
- „Bioimplants for the treatment of bone tissue in oncological patients” – dr hab. inż. Wojciech Święczkowski, Politechnika Warszawska.

Dyrektor NCBiR, prof. dr hab. inż. Krzysztof Kurzydłowski zaprosił do udziału w seminarium dziekana WCY WAT, prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzego Gawineckiego, w uznaniu wyróżniających efektów realizacji prac badawczo-rozwojowych dotyczących kryptologii oraz bezpieczeństwa informatycznego, realizowanych

w ostatnich latach w wydziale. Prezentacja wygłoszona przez przedstawiciela WCY, mgr. inż. Kamila Kaczyńskiego składała się z trzech głównych części: przedstawienia ogólnych informacji o Wojskowej Akademii Technicznej; zaprezentowania potencjału naukowego Wydziału Cybernetyki; prezentacji najważniejszych urządzeń do ochrony informacji

niejawnych zbudowanych w ostatnich pięciu latach i wielokrotnie w ostatnich latach nagradzanych. Urządzenia te to:

- „Szyfrator Narodowy” (projekt badawczo-rozwojowy „Implementacja systemu kryptograficznego w oparciu o innowacyjne technologie półprzewodnikowe”, kierownik projektu prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki) jest urządzeniem realizującym szyfrowanie danych w sieciach teleinformatycznych. Został skonstruowany w oparciu o najnowsze technologie w dziedzinie układów programowalnych. W urządzeniu zaimplementowano oryginalny system kryptograficzny oparty o krzywe eliptyczne. Urządzenie zapewnia odporność na ataki fizyczne, jak również wykorzystujące analizę promieniowania elektromagnetycznego i ulotu przewodzonego.
- „Terminal SCIP” (projekt badawczo-rozwojowy „Kryptografia wykorzystująca krzywe eliptyczne w zastosowaniach do terminali telefonicznych i radiostacji IP przeznaczonych do pracy w sieciocentrycznych systemach koalicyjnych i narodowych”, kierownik projektu dr inż. Piotr Bora, kierownik naukowy prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki) jest obecnie jedynym na świecie przystosowanym do instalacji w wozach bojowych. Od marca 2013 r. SCIP stał się normą obowiązującą wszystkie kraje NATO i od 2016 r. łączność interoperacyjna między krajami-członkami musi być realizowana w oparciu o urządzenia tego typu. Polski przemysł i ośrodek badawczy, jakim jest WAT, uzyskały w toku konstrukcji terminala przewagę czasową nad innymi krajami.

Przedstawiciel WCY WAT mgr inż. Kamil Kaczyński (z prawej) podczas rozmów kulturalowych

- „System ochrony kryptograficznej łączności radiowej ZT” (kierownik projektu prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki) składa się m.in. z uniwersalnych modułów kryptograficznych, bloków interfejsów radiowych, stanowiska generacji i dystrybucji kluczy kryptograficznych oraz nośników tych kluczy. Wynalazek jest przełomem w kryptografii dla KF i UKF.

Jednym z osiągniętych rezultatów wystąpienia było nawiązanie kontaktu przez mgr. inż. Kamila Kaczyńskiego z przedstawicielami japońskiego świata biznesu i nauki. Przedstawiciele m.in. firmy Hitachi wyrazili chęć współpracy w zakresie opracowywania nowych urządzeń i systemów kryptograficznych. Nie zabrakło także propozycji współpracy naukowej od jednej z czołowych uczelni w Japonii – Uniwersytetu Tokijskiego.

Współpraca z Japonią w dziedzinie kryptologii ma swoje korzenie w początkach dwudziestego wieku. Polski kryptolog, podpułkownik dyplomowany piechoty Wojska Polskiego II RP, Jan Kowalewski w 1923 r. wyjechał do Tokio, gdzie poprowadził trzymiesięczne szkolenie z zakresu kryptografii dla oficerów japońskiego wywiadu. Dzięki jego wizycie poziom japońskiej kryptografii znacząco się podniósł, dając Japończykom solidne podstawy do prowadzenia własnych działań. Za to osiągnięcie został uhonorowany najwyższym wojskowym odznaczeniem Japonii – Orderem Wschodzącego Słońca. Jesteśmy przekonani, iż także tym razem wiedza i doświadczenie polskich kryptologów pozwolą na kontynuowanie dokonań podpułkownika Kowalewskiego, przyczyniając się tym samym do zacieśnienia więzi gospodarczych pomiędzy oboma krajami.

Kamil Kaczyński

Dni Radiolokacji 2013

W dniach 23-25 października 2013 r. w Centrum Konferencyjnym Warszawianka w Jachrance odbyły się dwie ważne konferencje organizowane pod wspólnym szyldem Dnia Radiolokacji. O randze wydarzenia świadczy objęcie go honorowym patronatem prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego.

Organizatorami Dni Radiolokacji od lat są: Bumar Elektronika S.A., Wojskowa Akademia Techniczna, Departament Polityki Zbrojeniowej MON oraz Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia.

W tym roku, już po raz 45., na Konferencji Naukowo-Technicznej Radiolokacji dyskutowano o bieżących problemach środowiska. Nie zabrakło krótkich refleksji historycznych, wszak to 60 lat temu światło dzienne ujrzał pierwszy polski radar Nysa-A, a najmłodsi wtedy uczestnicy tych wydarzeń dziś są naszymi szanowanymi nestorami. Rozważania historyczne z okazji jubileuszu zostały podsumowane pamiątkowymi medalami, jakie – w uznaniu wkładu w rozwój polskiej radiolokacji – uczestnicy otrzymali z rąk prezesa Bumar Elektronika Ryszarda Kardasza. Dzień dzisiejszy i przyszłość zdecydowanie dominowały w dyskusjach panelowych oraz wystąpieniach plenarnych, których tematem przewodnim była „Współpraca Sił Zbrojnych RP, jednostek naukowych i przemysłu kluczem do opracowania narodowego systemu Obrony Powietrznej”.

To wyjątkowo zwarte środowisko po raz kolejny miało okazję wymienić poglądy w sprawie problemów finansowania prac, ich rozliczania, technicznych aspektów realizowanych projektów, które będą kluczowymi komponentami dużej modernizacji naszego systemu obrony. O ważności problemu świadczy aktywny udział przedstawicieli grona decydenckiego, reprezentującego zarówno struktury Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Ministerstwa Obrony Narodowej oraz różnych szczebli dowodzenia Sił Zbrojnych, jak i innych, licznych instytucji państwowych oraz przedstawicieli nauki, szkolnictwa i szeroko rozumianego przemysłu. W spotkaniu uczestniczyli oficerowie, którzy dziś odpowiadają i za kilka miesięcy odpowiadać będą za rozwój techniki i potencjał naszych systemów radiolokacji i obrony przeciwlotniczej, m.in. generałowie brygady Jan Gabrys i Michał Sikora.

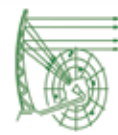
W Konferencji Radiolokacji od lat uczestniczą jedynie osoby zaproszone i choć dziś konferencja nie kończy się przy-

jęciem wiążących uchwał, jak to kiedyś przez lata bywało, to i tak jest uznawana za forum niezmiennie ciekawej dyskusji i ważnych rozmów kularowych, w których należy uczestniczyć, i podczas których spotykają się przedstawiciele wszystkich podmiotów, które na co dzień uczestniczą w pracach nad rozwojem wszelkich elementów polskiej radiolokacji. W bieżącym roku w konferencji uczestniczyło ponad 160 osób.

Drugim wydarzeniem współtworzącym Dni Radiolokacji była 6. Konferencja Naukowo-Techniczna Urządzenia i Systemy Radioelektroniczne, i jak przedstawił to przewodniczący komitetu programowego, prof. dr hab. inż. Adam Kawalec, będąca istotnym krajowym forum spotkania środowiska radioelektroników. Konferencja, w której uczestniczyło ponad 120 osób, jest organizowana w standardowej konwencji, a jej tematyka obejmuje szeroki zakres tematyczny: od techniki mikrofalowej, poprzez elementy technologiczne, aplikacje w radiolokacji i w radionawigacji, aż do elektroniki biomedycznej. Podczas konferencji zaprezentowano 62 referaty, co świadczy o roboczym charakterze spotkania.

Dni Radiolokacji zaszczylicili swoją obecnością rektor-komendant WAT, gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk i prorektor ds. naukowych, prof. dr hab. inż. Krzysztof Czupryński, którzy z zadowoleniem przyjęli aktywną rolę pracowników WAT nie tylko w samych konferencjach, ale i w realizowanych pracach o strategicznym znaczeniu dla obronności.

Patronat nad konferencją objęli Komitet Elektroniki i Telekomunikacji PAN oraz Komitet Narodowy Międzynarodowej Unii Nauk Radiowych – URSI. Partnerem organizacyjnym był Wojskowy Instytut Medycyny Lotniczej, który wzmocnił reprezenta-

**45. Konferencja
Naukowo-Techniczna
Radiolokacji**

**6. Konferencja
Urządzenia i Systemy
Radioelektroniczne**

cję w obszarze zastosowań radioelektroniki w badaniach medycznych.

W ramach Konferencji UiSR, jak co roku, rozstrzygnięto konkurs na najlepszą pracę młodego naukowca o nagrodę prezesa Bumar Elektronika. W tym roku 1. miejsce zdobył dr inż. Tomasz Borejko z Politechniki Warszawskiej za referat pt. „Blok dwusystemowego odbiornika sygnałów nawigacji satelitarnej GALILEO i GPS w technologii nanometrowej CMOS do dokładnego pozycjonowania obiektów przenośnych”; 2. miejsce – dr inż. Marcin Szugajew z IRE WEL WAT za referat pt. „Algorytm kompresji surowego sygnału SAR”; 3. miejsce – inż. Paweł Roszkowski z Politechniki Warszawskiej za referat pt. „Demonstrator radaru szumowego z interferometrycznym pomiarem kierunku”. Wyróżnienie w konkursie uzyskała mgr inż. Marta Walenczykowska – doktorantka WEL WAT za referat pt. „Analiza algorytmu rozpoznawania typu modulacji z zastosowaniem transformacji falkowej oraz sieci neuronowej”.

Pracowite obrady oraz spotkania kularowe spowodowały, iż czas obu wydarzeń minął wyjątkowo szybko i większość uczestników dopiero przy wyjeździe zorientowała się, iż skorzystanie z towarzyszących spotkaniom atrakcji należy odłożyć do... kolejnego roku. Na Dni Radiolokacji 2014 już dziś serdecznie zapraszamy.

Andrzej Witczak

Laureaci konkursu na najlepszą pracę młodego naukowca o nagrodę prezesa Bumar Elektronika wraz z członkami jury konkursowego

Pamięci Profesora Czochralskiego

14 listopada 2013 r., pod honorowym patronatem JM Rektora-Komendanta Wojskowej Akademii Technicznej, Wydział Nowych Technologii i Chemii zorganizował seminarium pt.: „Osiągnięcia prof. Czochralskiego drogą postępu współczesnych badań inżynierii materiałowej”. Wydarzenie to wpisało się w ogólnopolski kalendarz obchodów Roku Jana Czochralskiego.

Prof. Józef Żmija i dziekan WTC prof. Stanisław Cudziło podczas uroczystego otwarcia seminarium

Seminarium zgromadziło nie tylko uczonych z Wojskowej Akademii Technicznej, ale także z innych instytucji naukowo-badawczych w kraju, tj. przedstawiciele Instytutu Fizyki Polskiej Akademii Nauk, Uniwersytetu Śląskiego czy Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach. W seminarium wzięli też udział przedstawiciele Sekcji Wzrostu Kryształów Komitetu Krystalografii Polskiej Akademii Nauk.

Seminarium otworzył JM Rektor-Komendant Wojskowej Akademii Technicznej gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, który też wygłosił referat nt. „Metoda Czochralskiego w zastosowaniach optoelektronicznych”. Referaty wygłosili także m.in.: prof. Józef Żmija z Instytutu Optoelektroniki WAT, prof. Tadeusz Łukasiewicz z Instytutu Technologii Materiałów Elektronicznych, prof. M. Berkowski z Instytutu Fizyki Polskiej Akademii Nauk, prof. W. Bogdanowicz z Uniwersytetu Śląskiego, dr inż. Andrzej Majchrowski z Wydziału Nowych Technologii i Chemii WAT. Wszyscy referujący podkreślali wielkie zasługi profesora Jana Czochralskiego dla inżynierii materiałowej i rozwoju elektroniki.

Profesor Jan Czochralski był światowej sławy znanym polskim metalurgiem i metaloznawcą. Urodził się 23.10.1885 r. w Kcyni koło Poznania, gdzie 22.04.1953 r. zmarł i gdzie został pochowany. Życie naukowe spędził w Niemczech – w Berlinie

i w Frankfurt nad Menem oraz w Polsce – w Warszawie. Był twórcą Katedry Metalurgii i Metaloznawstwa na Politechnice Warszawskiej. W 1916 r. odkrył nową metodę otrzymywania monokryształów w postaci cienkich pręcików. Metoda ta stała się niebawem jedną z głównych metod otrzymywania monokryształów, została nazwana od jego imienia: „Metoda Czochralskiego”. W ciągu prawie 100 lat poddana została wielu udoskonaleniom, lecz jej idea nie uległa zmianie. Wynalazek ten położył podwaliny pod nowoczesną technologię materiałów elektronicznych. Oprócz metody, która przyniosła mu sławę, opracował wiele nowych metod badawczych i nowych materiałów, z których najbardziej znany to stop łożyskowy o wysokich własnościach ślizgowych, nie zawierający cyny (stop Metal-B).

Otrzymywane metodą Czochralskiego monokryształy krzemu służą do wytwarzania układów scalonych. Ze względu na gwałtowny rozwój urządzeń elektronicznych, prof. Czochralski jest jednym z najczęściej cytowanych polskich naukowców. Trudno więc dziwić się, że niektórzy nazywają go „ojcem elektroniki”.

PS. Serdecznie dziękujemy pracownikom Działu Nauki i Działu Promocji za pomoc przy organizacji seminarium.

Marzena Tykarska

GIS DAY w WAT

20 listopada br. na Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej odbył się GIS DAY. Zorganizowali go studenci z Koła Naukowego Studentów GeoPixel, których wspierały doktorantki Agnieszka Jenerowicz, Paulina Brodowska i Małgorzata Woroszkiewicz.

GIS DAY od wielu lat organizowany jest na całym świecie. Jego celem jest popularyzowanie nowego podejścia do przestrzeni, w której żyjemy, poprzez Systemy Informacji Przestrzennej (ang. GIS – *Geographic Information System*). Tego dnia organizowanych jest wiele imprez: seminariów, warsztatów, pokazów i konkursów, które mają na celu zapoznanie osób z różnych branż z możliwościami wykorzystania systemów informacji geograficznej. Imprezy te mają formę otwartą – każdy może w nich bezpłatnie uczestniczyć, zarówno w charakterze słuchacza i widza, jak i prezentera.¹

Wydział Inżynierii Lądowej i Geodezji zorganizował GIS DAY po raz czwarty. Wśród zaproszonych na imprezę gości znaleźli się przedstawiciele Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Urzędu Marszałkowskiego województwa mazowieckiego, Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej, Wojskowego Centrum Geograficznego, Straży Miejskiej, WAT oraz firm ESRI Polska i TPI. Oprócz zaproszonych gości, przyjechali także przedstawiciele Koła Naukowego Studentów GeoGIS z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, uczniowie Technikum Geodezyjnego w Żelechowie. Licznie przybyli studenci Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji.

Spotkanie rozpoczęło się warsztatami pt. „ArcGIS Online – i wszystko jasne”. ArcGIS Online, dostępny na stronie ArcGIS.com, to serwis bazujący na technologii chmury, który pozwala na pracę z informacją przestrzenną. Bezpieczna, otwarta i konfigurowalna infrastruktura serwisu umożliwia publikację własnych zasobów

i korzystanie z już udostępnionych danych do tworzenia własnych map i aplikacji WWW. Jest to obecnie bardzo popularna kombinacja programów, aplikacji i usług GIS działających w infrastrukturze chmury, co stanowi alternatywę względem tradycyjnych metod wykorzystywania aplikacji i usług GIS.²

Po warsztatach nastąpiła część referatowa. Jako pierwsi wystąpili studenci KNS GeoPixel: Aleksandra Tomaszewska i Damian Pacholec, którzy zaprezentowali referat nt. idei GIS DAY i praktycznych zastosowań systemów informacji geograficznej.

Następnie referat pt. „Kartografia – Fraktale – Przestrzeń” wygłosił dziekan WIG prof. Ireneusz Winnicki. Słuchacze dowiedzieli się z niego o fraktalnej strukturze wszechświata oraz o tym, że wszyscy jesteśmy fraktalami (fraktal – obiekt określany jako „samopodobny”, czyli charakteryzujący się m.in. tym, że podczas dowolnego powiększania jego fragmentów, stale zachowuje taką samą złożoność struktury).

ry³). To ostatnie stwierdzenie wzbudziło wśród uczestników wykładu zaniepokojenie i nieufność. Jednak definicja słowa „fraktal”, zwłaszcza słowo „SAMOpodobny”, podniosła wiarę słuchaczy w ich niepowtarzalność.

O „Systemach wspomagania decyzji z wykorzystaniem GIS” mówił dr hab. inż. Andrzej Najgebauer, prof. WAT z Wydziału Cybernetyki. Przedstawił on osiągnięcia Zespołu Badawczego Modelowania, Symulacji i Informatycznego Wspomagania Decyzji w Sytuacjach Konfliktowych i Kryzysowych oraz koncepcję eksperckiego systemu wspomagania decyzji, w którym wykorzystywane będą analizy przestrzenne jako istotny element wspierający podejmowanie decyzji.

Katarzyna Sawicka z Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przybliżyła tematykę związaną z „Budową Bazy Danych Obiektów Topograficznych (BDOT10k) oraz analizą możliwości jej wykorzystania”. Wskazała przepisy prawne, zgodnie z którymi zakłada się i prowadzi bazy danych w systemie teleinformatycznym i na tym tle nakreśliła podstawy budowy i główne cele tworzenia Bazy Danych Obiektów Topograficznych i innych baz danych, obejmujące zbiory danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej. W referacie pojawiły się też istotne kwestie dotyczące wykorzystania BDOT10k, wśród których wymienić można m.in.: zarządzanie kryzysowe i ratownictwo medyczne, analizy optymalizacyjne lokalizacji inwestycji, szkół, badanie, monitorowanie i wizualizację informacji o stanie środowiska przyrodniczego i wiele innych.

„Analizy przestrzenne z wykorzystaniem GIS w Straży Miejskiej m.st. Warszawy” przedstawił naczelnik Wydziału Prewencji i Profilaktyki Straży Miejskiej Grzegorz Staniszewski. Prezentacja wzbudziła duże zainteresowanie uczestników, ponieważ analizy przestrzenne posłużyły tu jako środek do właściwej lokalizacji miejsc, w których m.in. najczęściej dochodzi do zakłócania spokoju, i w które o odpowiedniej porze należy wysłać patrol Straży Miejskiej. Pracownicy SM wykonują analizy przestrzenne m.in. w kategoriach: spożywanie alkoholu, dewastacje, bójki, pobicia, zdarzenia z udziałem nieletnich i inne. Podczas prezentacji zorganizowano krótki konkurs dotyczący wiedzy o SM. Ufundowaną nagrodę – maskotkę Straży Miejskiej – wygrała studentka naszego wydziału.

W Wojskowym Centrum Geograficznym realizowanych jest wiele projektów. Jeden z nich dotyczy tworzenia Numerycznych Modeli Terenu (NMT) z satelitarnych obserwacji radarowych. Jest to jedna z naj-

nowocześniejszych technologii na świecie w tej dziedzinie. Dr inż. Jerzy Wiśniowski i mgr inż. Małgorzata Woroszkiewicz omówili sposób pozyskiwania danych metodą Satelitarnej Interferometrii Radarowej (SAR) i metody ich interpretacji. Dzięki zastosowaniu tej technologii, w oparciu o różnice fazy odpowiadających sobie sygnałów radarowych z kolejnych zobrażeń SAR, uzyskuje się informację o wartościach względnych rzędnej powierzchni terenu lub jej zmianach w czasie, co pozwala na tworzenie NMT dla całej Ziemi.

„Infrastrukturę informacji przestrzennej poziomu regionalnego na przykładzie województwa mazowieckiego” zaprezentowała kierownik Wydziału ds. MSIP Departamentu Geodezji i Kartografii Urzędu Marszałkowskiego województwa mazowieckiego Aneta Staniewska. Dzięki temu wystąpieniu uczestnicy spotkania dowiedzieli się, jak wiele działań związanych z rozwojem regionalnej infrastruktury informacji przestrzennej podejmowanych jest przez samorząd województwa mazowieckiego na rzecz gmin i powiatów województwa. Referująca przybliżyła też serwis GIS Mazowsza, który jest częścią Mazowieckiego Systemu Informacji Przestrzennej, a zarazem elementem portalu Wrota Mazowsza. Celem serwisu jest zapewnienie powszechnego dostępu do informacji, zgodnie z założeniami społeczeństwa informacyjnego. Serwis udostępnia dane i informacje o województwie mazowieckim za pomocą interaktywnej mapy zaprojektowanej i opracowanej w technologii GIS oraz umożliwia wyszukiwanie i przeglądanie metadanych. Moduły Dane Georeferencyjne oraz Dane tematyczne informują o bazach danych tworzących Mazowiecki System Informacji Przestrzennej oraz prezentują opracowania przygotowywane przez jednostki uczestniczące w budowie systemu⁴.

Jednym ze sposobów wykorzystywania GIS jest analiza presji w skali zlewni. Referat na ten temat przygotowała Marta Saracyn z Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie. W swoim wystąpieniu przedstawiła dane georeferencyjne wykorzystywane do analiz i problemy, z jakimi spotykają się osoby pracujące z systemem oraz wiele zalet GIS jako narzędzia ułatwiającego analizy danych dla zlewni.

Z ważną prezentacją wystąpili przedstawiciele ESRI Polska. Firma ta wspiera szkoły, uczelnie i różne instytucje organizujące Światowy Dzień GIS. Każde z dotychczasowych spotkań z GIS-em w WAT także odbywało się przy współpracy z ESRI Polska, która wspierała spotkanie merytorycznie oraz była jednym z głównych fundatorów nagród. Reprezentujący firmę Bogdan Zawisliński przedstawił prezentację pt. „ArcGIS w wywiadzie i rozpoznaniu”. Dotyczyła ona wykorzystania wielu dostępnych źródeł informacji, m.in. map, zdjęć lotniczych, lidarowych do analiz rozpoznawczych do celów wojskowych.

Nasz wydział zawsze może liczyć na pracowników firmy TPI. Wspierają wiele przedsięwzięć realizowanych na wydziale. Podczas obchodów GIS DAY Tomasz Janas i Przemysław Jakowlew przedstawili „Nowoczesne technologie w zakresie obrazowania przestrzennego w ofercie TPI” oraz przygotowali pokaz sprzętu geodezyjnego.

**Dorota Latos, opiekun KNS GeoPixel
Agnieszka Jenerowicz,
doktorantka WIG**

¹ <http://www.esri.pl/o-nas/nasze-inicjatywy/gis-day>

² <http://www.esri.pl/produkty/arcgis-online>

³ Słownik języka polskiego

⁴ http://www.wrotamazowsza.pl/msip_main/informations

Uczestnicy tegorocznego GIS DAY w WAT

Młodzi i zdolni

3 grudnia br. w Klubie Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się pierwsza, z planowanego cyklu, Konferencja Młodych Naukowców „Wiedza i Innowacje wiWAT 2013”, zorganizowana przez Samorząd Studencki oraz Samorząd Doktorantów WAT przy merytorycznym wsparciu prorektora ds. studenckich dr. inż. Stanisława Konatowskiego. Stanowiła ona forum wymiany informacji o badaniach prowadzonych przez studentów i doktorantów, przede wszystkim z naszej uczelni.

Zakres tematyczny konferencji był bardzo szeroki, obejmował obszar wszystkich realizowanych w Akademii kierunków studiów. Spotkanie młodych naukowców otworzył rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, który sprawował honorowy patronat nad konferencją, i który podkreślił, że jest ona nową inicjatywą. Referat inauguracyjny pt. „O badaniach DMA i DSC stałych paliw rakietowych” wygłosił dr hab. inż. Janusz Zmywaczyk, prof. WAT z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa.

Do udziału w konferencji zgłoszono 46 prac przygotowanych przez 78 osób. Mimo, iż była ona kierowana głównie do własnego środowiska uczelnianego, organizatorzy otrzymali 6 prac autorów spoza WAT: po jednej pracy z Uniwersytetu Warszawskiego, Szkoły Głównej Handlowej oraz po dwie prace z Politechniki Łódzkiej i Akademii Obrony Narodowej. Świadczy to o dużym zapotrzebowaniu studentów i młodych pracowników naukowych na taką formę poszerzania wiedzy i wymiany informacji.

Na dwóch przedpołudniowych sesjach zostało przedstawionych 30 referatów zakwalifikowanych przez komisję konferencyjną. Pozostałe prace zaprezentowano w trakcie popołudniowych sesji plakato-

wych. Dla autorów najlepszych prac przewidziano nagrody.

Decyzją komisji konkursowej, w kategorii młodych pracowników nauki nagrody oraz dyplomy otrzymali:

- I miejsce: Maria Michalska z Instytutu Optoelektroniki WAT za referat pt. „Światłowodowy nadajnik laserowy generujący promieniowanie w paśmie widmowym bezpiecznym dla wzroku”

- II miejsce: Marta Michalska-Domańska z Wydziału Nowych Technologii i Chemii WAT za referat pt. „Wpływ wielkości ziarna na właściwości katalityczne intermetalicznego katalizatora Ni_3Al w reakcji dekompozycji heksanu” oraz Salim Lamari z Wydziału Elektroniki WAT za referat pt. „Metamaterial based microstrip antenna with enhanced characteristics”

- III miejsce: Paulina Osuchowska z Instytutu Optoelektroniki WAT za referat pt. „Wpływ fotouczulaczy na różnicowanie i proliferację różnych typów komórek macierzystych”, Norbert Kępczak z Wydziału Mechanicznego Politechniki Łódzkiej za referat pt. „Odlewy mineralne i żeliwne w budowie obrabiarek” oraz Tomasz Pogorzelski z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT za referat pt. „Opracowanie modelu autonomicznego robota mobilnego sterowanego na podstawie obrazu z kamery”.

W kategorii studentów nagrody i dyplomy otrzymali:

- I miejsce: Joanna Romanowska z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT za referat pt. „Projekt koncepcyjny sportowego karabinu pneumatycznego”

- II miejsce: Malwina Wasilewska z Wydziału Nowych Technologii i Chemii

Laureaci konkursu w kategorii młodych pracowników nauki

Wyróżnieni w kategorii studentów

WAT za referat pt. „Spaleniowa synteza proszków węglikoazotu” oraz Łukasz Pajurek z Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji WAT za referat pt. „Wykorzystanie indeksów termodynamicznych i kinematycznych do prognozy zjawisk konwekcyjnych burz”

- III miejsce: Marlena Niedziałek z Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji WAT za referat pt. „Ocena uszkodzeń schronu”, Konrad Zawadzki z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT za referat pt. „Analiza ryzyka związanego z transportem materiałów niebezpiecznych” oraz Michał Kołodziej, Maciej Matyjasiak, Tomasz Bartosiewicz i Jakub Frąk z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa WAT za referat pt. „Udział Studenckiego Koła Modelarskiego Wojskowej Akademii Technicznej w opracowaniu bezzałogowych statków powietrznych”.

Przerwy pomiędzy sesjami stworzyły dodatkowe możliwości nawiązania bezpośrednich kontaktów pomiędzy uczestnikami konferencji, co w przyszłości może zaowocować dalszą satysfakcjonującą wszystkich współpracą. Organizatorzy imprezy podziękowali wszystkim uczestnikom za przygotowanie interesujących prac i zaprosili do udziału w kolejnej edycji konferencji, która odbędzie się prawdopodobnie za rok.

Uczestnicy konferencji wraz z zaproszonymi gośćmi

Jerzy Markowski

Tak było...

Rosnące bezrobocie w Polsce powoduje, że wiele osób wybierając kierunek studiów ma na względzie popyt na specjalistów danej dziedziny i szansę znalezienia pracy po studiach. Wprowadzenie obowiązkowej matematyki na maturze ułatwiło podjęcie decyzji o studiach na uczelniach technicznych, które kształcą specjalistów w zawodach poszukiwanych na rynku pracy. Również Wojskowa Akademia Techniczna ma swój udział w zapewnieniu specjalistów polskiej gospodarce i siłom zbrojnym.

Obecnie większość oficerów służb technicznych to absolwenci WAT. Jak pokazują kolejne rekrutacje na studia, mimo pogłębiającego się niżu demograficznego, podjęciem studiów w WAT zainteresowana jest niezmiennie duża liczba osób. Ci młodzi ludzie pokonują niejednokrotnie wiele kilometrów, aby móc studiować na wymarzonego kierunku oferowanym przez WAT. Prowadzone przez cały rok akcje promocyjne przyciągają kandydatów z całej Polski. Pracownicy DOK, wspomagani przez podchorążych, odwiedzili z ofertą edukacyjną naszej uczelni ponad 20 miast, niemal we wszystkich województwach.

Fot. Joanna Kulhawik, Sławomir Szczepański

Pracownicy DOK i podchorążowie podczas promocji uczelni na targach edukacyjnych

STUDIA WOJSKOWE ORAZ CYWILNE

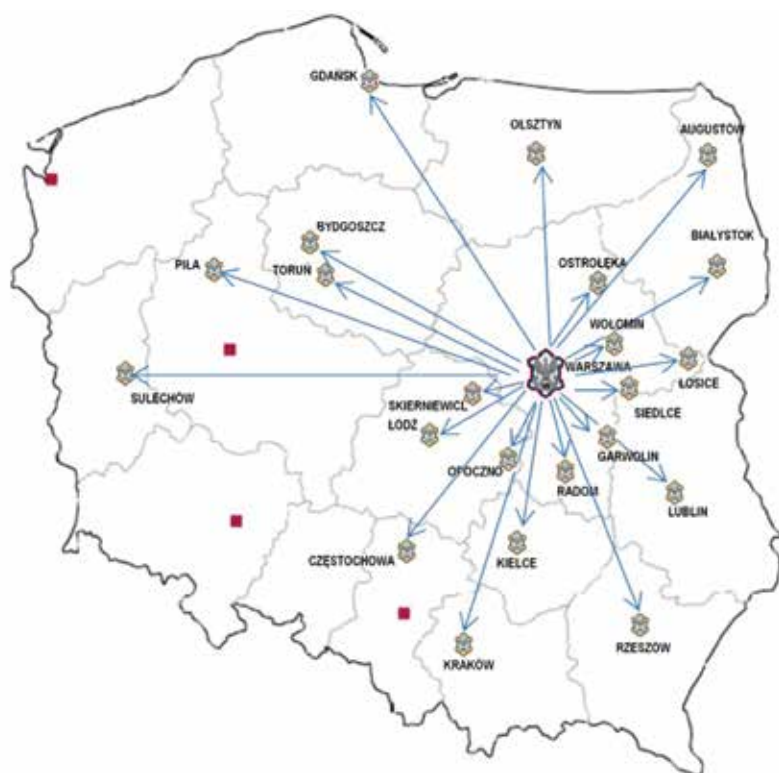
DNI OTWARTE:
22 marca i 5 kwietnia 2014 roku

KIERUNKI STUDIÓW

- bezpieczeństwo narodowe
- budownictwo
- chemia
- elektronika i telekomunikacja
- energetyka
- fizyka techniczna
- geodezja i kartografia
- informatyka
- inżynieria bezpieczeństwa
- inżynieria materiałowa
- logistyka
- lotnictwo i kosmonautyka
- mechanika i budowa maszyn
- mechatronika
- zarządzanie

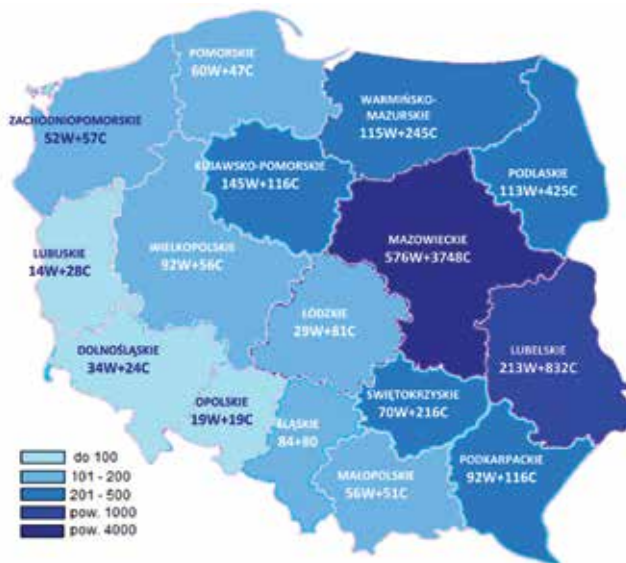
INFORMACJE
DZIAŁ ORGANIZACJI
KSZTAŁCENIA
tel: 22 683 79 38, 22 683 79 39
e-mail: rekrutacja@wat.edu.pl

www.wat.edu.pl

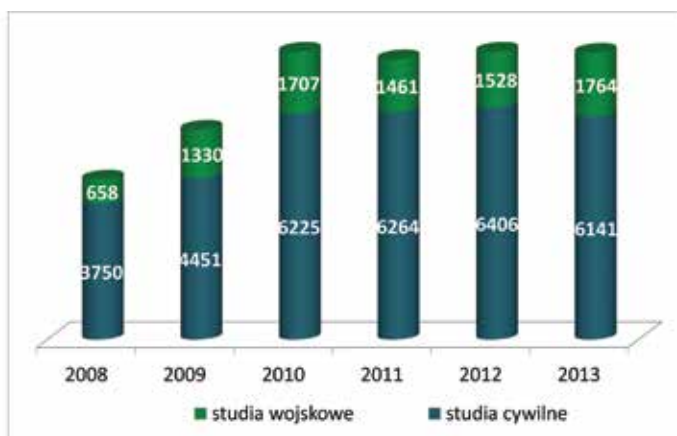
Mapa miast, w których były prowadzone akcje promocyjne WAT
Źródło: DOK

Efekty działań promocyjnych przedstawione są na poniższej mapce, pokazującej liczbę kandydatów na studia stacjonarne pierwszego stopnia – wojskowe i cywilne.

Mapa województw z liczbą kandydatów na studia wojskowe (W) i cywilne (C)
Źródło: DOK

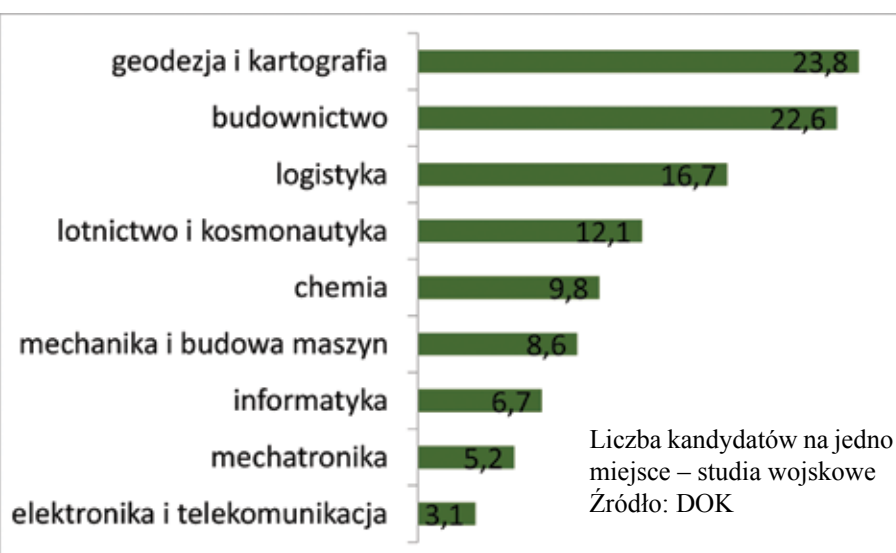
Od 2010 r. ogólna liczba kandydatów, zarówno na studia wojskowe, jak i cywilne, utrzymuje się na porównywalnym, wysokim poziomie. Świadczy to o renomie uczelni, zainteresowaniu kierunkami studiów oferowanymi przez Akademię i realnej perspektywie znalezienia pracy po jej ukończeniu.

Źródło: DOK

Dużym zainteresowaniem cieszą się studia wojskowe, po skończeniu których absolwenci mają zapewnione zatrudnienie, co w obecnej sytuacji na rynku pracy ma ogromne znaczenie dla wszystkich młodych ludzi rozpoczynających karierę zawodową. Spośród 1764 kandydatów (7,4 kandydata na miejsce), zarejestrowanych w systemie informatycznym Sekcji ds. Rekrutacji Działu Organizacji Kształcenia, pomyślnie badania lekarskie i psychologiczne przeszły 1094 osoby. Z tej grupy zostało wyłonionych 540 kandydatów, którzy pozytywnie przeszli dalsze etapy rekrutacji, tj. test sprawności fizycznej i rozmowę kwalifikacyjną. Ostatecznie zostało przyjętych 240 osób (tyle miejsc ustaliło Ministerstwo Obrony Narodowej na rok akademicki 2013/2014) z najlepszymi wynikami maturalnymi i po spełnieniu wszystkich kryteriów rekrutacji.

Powyższy wykres pokazuje, ilu było kandydatów na jedno miejsce na poszczególne kierunki tego rodzaju studiów. Wykres odzwierciedla, jak duża była konkurencja wśród kandydatów na poszczególne kierunki

studiów wojskowych. Pomimo tego, że wybór tych studiów wiąże się z zobowiązaniami wobec MON i brakiem takiej swobody jak na studiach cywilnych, młodzież próbuje swoich sił w poszczególnych etapach rekrutacji na ten rodzaj studiów. Decydującym

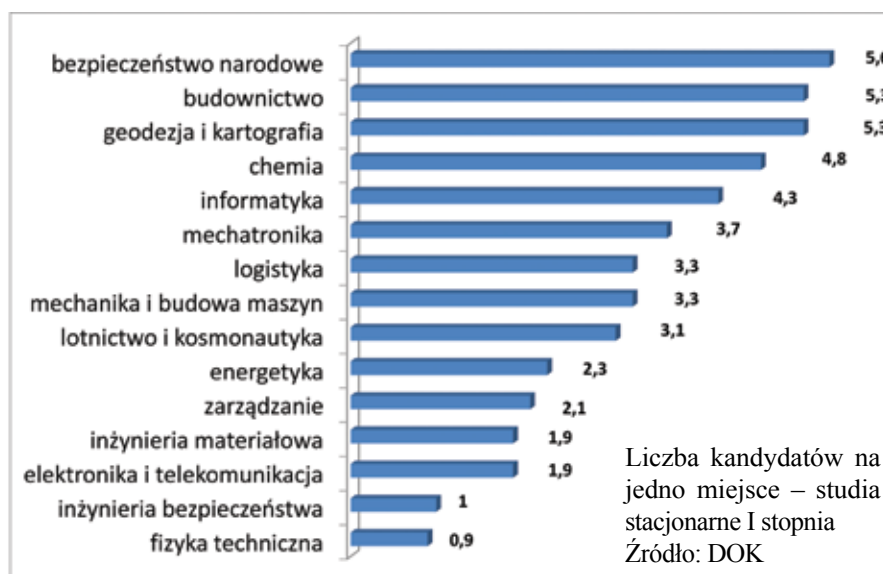
czynnikiem w podjęciu decyzji o kandydowaniu na studia wojskowe jest gwarancja pracy, ale również darmowe zakwaterowanie, wyżywienie, umundurowanie i comiesięczne uposażenie, tzw. żołd.

Osoby, które nie chcą lub nie mogą podjąć studiów wojskowych wybierają studia cywilne. W wielu dziedzinach, w których stosowane są nowe technologie, poszukuje się młodych, wykształconych pracowników, przyczyniających się do rozwoju gospodarki. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom rynku, WAT przyjmuje i kształci specjalistów, na których jest zapotrzebowanie, np. związanych z technologiami teleinformatycznymi i informatycznymi, z pozyskiwaniem nowych źródeł energii, ochroną zdrowia, budownictwem, logistyką, itp. Zapotrzebowanie na rynku pracy w zakresie określonych zawodów znalazło także odzwierciedlenie w zainteresowaniu kandydatów kierunkami studiów, takimi jak: budownictwo, geodezja i kartografia, informatyka, logistyka. Co ciekawe, zainteresowanie innymi kierunkami, mimo dużego zapotrzebowania na wykwalifikowaną kadrę inżynierską, jest mniejsze. Kierunki te to, m.in.: fizyka techniczna, inżynieria bezpieczeństwa, inżynieria materiałowa. Prawdopodobnie dzieje się

tak dlatego, że nie są to kierunki łatwe do studiowania, gdyż wymagają zwiększonego zaangażowania i nakładów pracy, dla osiągnięcia wymaganych efektów.

W roku akademickim 2013/2014 przewidziano 1780 miejsc na studiach cywilnych,

o które ubiegało się 6141 kandydatów (średnio 3,5 kandydata na miejsce). Przyjęte zostały 1684 osoby. Zamieszczony wykres pokazuje, jakim zainteresowaniem cieszyły się poszczególne kierunki studiów cywilnych.

Jak widać, prym wiodą kierunki techniczne, ale zwraca też uwagę kierunek z zakresu nauk społecznych, tj. bezpieczeństwo narodowe, który również znalazł się w czołówce „obleganych” kierunków. To dobrze, że jest również popyt także na kierunki nietechniczne, szczególnie jeśli dają one szansę na pracę w organach administracji publicznej, instytucjach cywilnych i mundurowych działających w obszarze bezpieczeństwa państwa i zarządzania

kryzysowego. Uczelnie, w tym Wojskowa Akademia Techniczna, powinny dostrzegać zmieniającą się dynamicznie rzeczywistość i przygotowywać programy studiów do potrzeb zmieniającego się rynku pracy.

Jak pokazują powyższe dane, zarówno studia wojskowe, jak i cywilne w naszej uczelni, cieszą się dużym zainteresowaniem młodzieży. Prawdopodobnie w kolejnych latach tendencja ta będzie się utrzymywała (miejmy nadzieję, że na równie wysokim

poziomie), ponieważ siły zbrojne i gospodarka narodowa rozwijają się i nadal potrzebni będą specjaliści w określonych dziedzinach technicznych.

Akademia stara się być elastyczna i dostosowywać do zmian w otoczeniu tak, żeby swoją ofertą przyciągać przyszłych studentów, którzy będą stanowić elitę sił zbrojnych i polskiej gospodarki.

Joanna Szkiruć

Fundusze Strukturalne 2014-2020. Nowe rozdanie

W Ministerstwie Rozwoju Regionalnego dobiegają końca prace nad systemem wdrażania środków w ramach Funduszy Strukturalnych w latach 2014-2020. Zbliżający się okres programowania wpisuje się w dokument „Europa 2020”, czyli unijną strategię wzrostu na obecną dekadę, stanowiącą kontynuację Strategii Lizbońskiej. Na jej realizację Polska otrzyma rekordową pulę 72,9 mld euro.

Fundusze Strukturalne 2014-2020
72,9
mld EURO

W latach 2007-2013 Polska z powodzeniem wykorzystwała wsparcie Komisji Europejskiej w wysokości 67 mld euro. Duża część tej dotacji została przyznana instytucjom naukowym, głównie za pośrednictwem programów: Innowacyjna Gospodarka, Kapitał Ludzki oraz Infrastruktura i Środowisko. Tym samym szkoły wyższe otrzymały dotacje na rozbudowę infrastruktury, inwestycje aparaturowe, badania naukowe i rozwój kadry naukowej. Wojskowa Akademia Techniczna przyjęła w tym czasie do realizacji dwadzieścia trzy projekty dofinansowane z Funduszy Strukturalnych, o wartości prawie 380 mln złotych.

W dokumentach programowych, opracowanych z myślą o przyszłej perspektywie

finansowej, Komisja Europejska wskazała jedenaście celów tematycznych, które zostały uwzględnione przez państwa członkowskie w toku prac nad zasadami podziału Funduszy Strukturalnych w latach 2014-2020. Jako kluczowy, wskazany został cel „Badania naukowe, rozwój technologiczny i innowacje”, który został uwzględniony we wszystkich programach operacyjnych. W ramach polityki spójności 2014-2020 realizowanych będzie osiem programów ogólnokrajowych oraz szesnaście wojewódzkich. Z myślą o unowocześnieniu infrastruktury badawczej i rozwoju kadry naukowej, wyodrębnione zostały obszary tematyczne w programach: „Inteligentny Rozwój”, „Wiedza, Edukacja, Rozwój” oraz „Polska Cyfrowa”. Całość uzupełnią, zarządzane przez Urzędy Marszałkowskie, regionalne programy operacyjne.

W tym miejscu warto podkreślić, że większość środków w ramach Funduszy Strukturalnych na Mazowszu ma być przeznaczona dla jednostek naukowych oraz sektora MŚP, z przeznaczeniem na rozwój współpracy sfery nauki i przedsiębiorstw. Stymulowanie rozwoju ma opierać się na wspólnej realizacji projektów badawczych, wdrażaniu wyników tych prac w przedsiębiorstwach, a także wspieraniu powiązań kooperacyjnych. Z wciąż nieoficjalnych in-

formacji wynika, że w latach 2014-2020 na wsparcie sektora B+R w Polsce Komisja Europejska przeznaczy niemal 10 mld euro. Jeśli te optymistyczne szacunki się potwierdzą, będziemy świadkami rekordowo wysokiej dotacji dla polskiej gospodarki, w tym również dla szkolnictwa wyższego.

Oprócz potężnego strumienia finansowego, sukcesem negocjacji w Brukseli jest również utrzymanie wysokiego 85% poziomu dofinansowania unijnych projektów. Drugą kluczową kwestią, którą udało się wynegocjować, to kwalifikowalność podatku VAT. Jest to bardzo dobra wiadomość dla wnioskodawców, którzy nie mają prawnej możliwości odzyskania tego podatku.

Szczegółowe plany dystrybucji funduszy europejskich poznamy na początku 2014 r., gdy opublikowane zostaną ostateczne wersje nowych Programów Operacyjnych.

Aktualne informacje na temat przygotowywanych Programów Operacyjnych, spotkań informacyjnych i konsultacyjnych, a także zbliżających się naborów wniosków w nowej, unijnej perspektywie znajdują się na stronie Działu Nauki, www.dnw.wat.edu.pl. Serdecznie zapraszamy!

Karol Komorowski
Dział Nauki

Ruszył Horyzont 2020

7 listopada br. minister nauki i szkolnictwa wyższego prof. Barbara Kudrycka wraz z unijną komisarz ds. badań, innowacji i nauki Maire Geoghegan-Quinn zainaugurowały w Polsce największy w historii program finansowania badań naukowych w Unii Europejskiej – Horyzont 2020. Jego planowany budżet ma przekroczyć 76 mld euro, a pierwsze konkursy mają być ogłoszone w połowie grudnia 2013 r.

Kończący się rok 2013 przynosi zamknięcie programu badań naukowych Komisji Europejskiej noszącego nazwę 7. Programu Ramowego, który umożliwił sfinansowanie europejskich projektów badawczych na sumę ponad 50 mld euro. Pozwoliły one na podniesienie europejskiego poziomu nauki, badań i innowacji na wyższy poziom i wzmocnienie jej roli w globalnym wyścigu. Następny rok przyniesie nam nowy program badawczy, którego określenie Horizon 2020 zostało wybrane w konkursie ogłoszonym przez Komisję Europejską. Współautorką tej nazwy jest polska nauczycielka Beata Zyngier. Ramy czasowe nowego programu sięgać będą lat 2014-2020 i ma być on największym tego typu przedsięwzięciem na świecie. W porównaniu z 7. Programem Ramowym, charakteryzuje się uproszczoną strukturą oraz nowym modelem finansowania. Horyzont 2020 wprowadza także nowe instrumenty wychodzące naprzeciw potrzebom krajów i regionów o niższym potencjale naukowym i innowacyjnym. Zrealizowanie postawionych przed nim zadań umożliwi podniesienie konkurencyjności europejskiej nauki oraz pozwoli przestawić gospodarki krajów UE na bardziej innowacyjne tory. Struktura programu Horyzont ma opierać się na 3 filarach: finansowaniu pionierskich badań naukowych opartych na zasadzie doskonałości (*excellence in science*), finansowaniu badań wzmacniających pozycję europejskiego przemysłu na świecie (*industrial leadership*) oraz finansowaniu badań służących zaspokajaniu potrzeb społecznych (*societal challenges*).

Polski udział w opracowywaniu założeń H2020

Prezydencja polska w Radzie UE oraz aktywny udział polskiej strony w opracowywaniu programu Horyzont 2020 przyniosły wymierne korzyści w uproszczeniu jego struktury oraz w sposobie finansowania badań. Uwzględnionych zostało wiele polskich postulatów, m. in. zapewnienie równowagi między małymi i dużymi

projektami, dzięki czemu mniej doświadczone zespoły będą miały większą szansę na otrzymanie dofinansowania, podkreślono rolę i znaczenie małych i średnich przedsiębiorstw poprzez przeznaczenie dla nich 20% budżetu w części Wyzwania Społeczne oraz w Przywództwie Przemysłu. W procedurze ewaluacyjnej zdecydowano się na polski pomysł dotyczący zastosowania dwustopniowej procedury oceny wniosków, co ponownie zwiększa szansę mniej doświadczonych zespołów. Zapewniona ma być także równowaga geograficzna przy tworzeniu paneli oceniających i grup eksperckich Komisji Europejskich. Wydaje się też istotnym z punktu widzenia krajowych potrzeb podkreślenie kwestii synergii funduszy strukturalnych z Horyzontem 2020.

Polskim naukowcom w skutecznym konkurowaniu o fundusze z Horyzontu 2020 pomagać będzie Krajowy Punkt Kontaktowy Programów Badawczych Unii Europejskiej. Obecnie trwają prace nad zmianą formuły jego funkcjonowania. Postuluje się odejście od szkoleń grupowych na rzecz mentoringu, indywidualnych konsultacji oraz bezpośredniego wsparcia przy konstruowaniu i rozliczaniu wniosków. Utrzymany ma być program MNiSW – Granty na Granty, w którym koordynatorzy projektów będą mogli otrzymać sfinansowanie etapu opracowywania wniosku. Nowinką będzie wprowadzenie w jego ramy procedury ewaluacji zgłaszanych wniosków przez doświadczonych ekspertów.

Zmiany w sposobie finansowania projektów w H2020

Program H2020 zakłada znaczne uproszczenie modelu dofinansowania projektów europejskich. Podjęto decyzję o ujednoliceniu poziomu finansowania całego projektu bez różnicowania na rodzaje beneficjentów lub działań. Podstawowy poziom dofinansowania wynosi 100% kosztów kwalifikowanych, natomiast w przypadku projektów innowacyjnych poziom ten został ograniczony do 70% (wyjątkiem są projekty podmiotów prawnych o charakterze niezarobkowym, które także zostały objęte 100% dofinansowaniem). Zdecydowano także o ujednoliceniu stawki kosztów pośrednich, w H2020 koszty pośrednie będą rozliczane za pomocą jednolitego ryczałtu w wysokości 25%. Szerzej

będą akceptowane zwykłe praktyki księgowo-beneficjentów. Kolejną ważną zmianą jest brak wymogu rejestracji czasu pracy dla osób zatrudnionych wyłącznie do realizacji projektu. W takim przypadku wystarczy jedynie oświadczenie potwierdzające, że dana osoba wykonywała pracę wyłącznie w ramach projektu. Bardzo ważną zmianą będzie też uznanie podatku VAT za koszt kwalifikowany w przypadku, gdy dana instytucja nie będzie mogła go odzyskać.

Procedowanie programu Horyzont 2020 w organach unijnych

Harmonogram prac nad programem Horyzont 2020 zakłada formalne przyjęcie Wieloletnich Ram Finansowych UE (2014-2020) w listopadzie 2013 r., przegłosowanie pakietu H2020 podczas sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego oraz zatwierdzenie go przez Radę UE. Po dopełnieniu tych formalności, w grudniu 2013 r. nastąpi przyjęcie przez Komisję Europejską Programów Pracy (ang. *Work Programmes*). Pierwszy z nich będzie obejmował lata 2014-2015 i wraz z nim zostaną opublikowane pierwsze konkursy z Horyzontu 2020. Datę ich ogłoszenia wyznaczono na 12 grudnia 2013 r., natomiast sam Program Badań i Innowacji Horyzont 2020 oficjalnie wejdzie w życie 1 stycznia 2014 r.

Program Horyzont 2020 może okazać się wielką szansą dla Wojskowej Akademii Technicznej. Przez najbliższe 7 lat będzie wyznaczał trendy w badaniach naukowych, będzie swoistym „horyzontem” dla naukowców poszukujących innowacyjnych pól badawczych. Natomiast zaakcentowana jego synergia z Funduszami Strukturalnymi pozwoli na głębsze sfinansowanie obiecujących projektów. Na terenie WAT komórką odpowiedzialną za koordynację tego programu będzie Sekcja Funduszy Europejskich Działu Nauki. Służyć będziemy pomocą przy obsłudze technicznej wniosków, a w razie pytań postaramy się rozwiązać wszelkie wątpliwości.

Rafał Kardaś
Dział Nauki

La bella Calabria

Liczną, bo aż sześciuosobową grupą zasiliiliśmy wielotysięczną rzeszę zagranicznych studentów przybywających zdobywać wiedzę na Università della Calabria (Unical) w południowych Włoszech. I choć nad wyborem miejsca debatowaliśmy długo, finalna decyzja okazała się strzałem w dziesiątkę!

Droga na plażę w Praia a Mare

Nauka przed egzaminem

Olga, Klaudia, Marika, Kuba, Maks i Tomek – studiuje razem, choć podzieleni na dwie specjalizacje. W momencie wyjazdu (luty 2013 r.) zaczynaliśmy drugi semestr studiów magisterskich na Wydziale Cybernetyki WAT na kierunku zarządzanie. Na wyjazd zdecydowaliśmy się mniej więcej rok wcześniej, rekrutację przeszliśmy jeszcze w maju 2012 r. I choć dostaliśmy się na Unical, to ze względu na pokrywanie się podstawy programowej, w grę wchodził tylko wyjazd w semestrze letnim, co nie każdemu z nas było na rękę. W każdej chwili z otwartymi rękoma czekały na nas trzy uczelnie tureckie. Jednak stereotypy o tym kraju (jak się okazało, zupełnie niesłuszne), a także wizja wyjazdu poza Unię Europejską i Strefę Schengen, zniechęciły nas nieco. Po godzinach rozmów, dziesiątkach maili i rozmów telefonicznych, doszliśmy do wniosku, że zostajemy przy Włoszech.

Jako środek transportu wybraliśmy samolot, a właściwie dwa samoloty: pierw-

szym poleciliśmy z Warszawy do Bergamo, kolejnym do Lamezii Terme w Kalabrii. Stamtąd godzina jazdy autobusem i byliśmy na terenie uniwersytetu. Łączny czas podróży: 10 godzin. Sprawnie, jak na 2300 km i małą miejscowość położoną zaledwie 200 km od Sycylii, gdzie znajduje się uniwersytet. Przy okazji przeżyliśmy swego rodzaju szok termiczny: w Warszawie wczesnym rankiem było -12°C , a Kalabria powitała nas $+20^{\circ}\text{C}$ i słońcem. Na miejscu czekali na nas studenci z lokalnego Erasmus Student Network, którzy pomogli nam w transporcie bagaży i tzw. papierkowych sprawach.

Jeśli o formalnościach mowa... Wszystkim narzekającym na nasze dziekanaty radzimy udać się na południe Włoch do którejś z tamtejszych uczelni celem potwierdzenia słuszności powiedzenia „cudze chwalicie, swego nie znacie”. Zdarzały się przypadki niepunktualności wśród naszych wykładowców: szczególnie odczuliśmy to na egzaminach, które często rozpoczynały się nie o czasie, co w Polsce wydaje się być nie do przyjęcia. Nie można też zapominać o umiłowaniu Włochów do swego języka, jako jedyne słusznego na całej kuli ziemskiej. Mimo to, udało nam się porozumieć z wykładowcami, którzy „poszli nam na rękę” i umożliwili zdawanie egzaminów w języku angielskim.

Niemalym wyzwaniem było przyzwyczajenie się do zaśmieconych ulic, nieregularnych godzin odjazdów autobusów oraz święta narodowe południowców, tj. siesty. Wyjeżdżając z europejskiej Warszawy do niewielkiej, 150-tysięcznej mini aglomeracji składającej się z kilku miast, odnosiło się wrażenie, że Kalabria to rzeczywiście nieco biedny i pod pewnymi względami lekko zacofany region. Ponad 2 km do sklepu, brak handlu oraz transportu publicznego w niedzielę, zdarzające się co kilka tygodni różnego rodzaju święta (traktowane głównie jako kolejny wolny dzień od pracy)

Międzynarodowe posilki

wymusiły na nas konieczność wpasowania się w miejscowy tryb życia. Ale były też ciekawą odmianą od codziennego wielkomiejskiego życia.

Po drobnych przygodach z zakwaterowaniem czas było zacząć robić to, co każdy „Erasmus” robić powinien – studiować. Realizowaliśmy cztery przedmioty: dwa z nich zostały zmienione ze względu na nieotwarcie pierwotnie zapisanych w umowie. Dzięki przychylności profesorów, mogliśmy je wszystkie zaliczać w języku angielskim, skupiając się głównie na self study. Przedmiotem, w którym zdecydowanie przodowali na tle miejscowych studentów, był Business English – nie ze względu na własne ponadprzeciętne umiejętności, ale z powodu wspomnianej wyżej niechęci południowców do nauki i posługiwania się językami obcymi. Na przedmiot ten uczęszczaliśmy jednak z przyjemnością, głównie ze względu na interesujący sposób prowadzenia zajęć.

Kiedy z grubsza domknęliśmy temat związany ze znalezieniem wykładowców i sal na olbrzymim kampusie, nie pozostało nic innego, jak udać się do biblioteki po książki i sięść do nauki. Wolne chwile przeznaczaliśmy na integrację. Kampus składający się z przedstawicieli wszystkich większych nacji i grup etnicznych sprzyjał takiemu stanowi rzeczy. Poznawaliśmy ludzi z całego świata: od Kanady, Ekwadoru, poprzez Hiszpanię, kraje arabskie, po Chiny i Indonezję. Polaków, jak zawsze za miedzą, też było немало. Szybko znaleźliśmy wspólny język z Turkami, których był tam solidny pluton. Dobry kontakt mieli-

śmy, oczywiście poza rodakami, z kilkoma studentami z krajów Maghrebu, Włochami oraz drobną, ale niezwykle sympatyczną Chinką.

W spełnianiu przyrzeczonych w studenckim ślubowaniu obowiązków nie pomagała forma zakwaterowania – nasz kampus, największy z trzech na uniwersytecie, składał się z samodzielnych sześciopokojowych mieszkań z dużymi tarasami, które sprzyjały integracji. Dochodziły do tego włoska swoboda, społeczne przyzwolenie na nocną zabawę i spożywanie nektaru mitycznych bogów. Kampus znajdował się na górzystym terenie i dojście z najniższej jego części na samą górę zajmowało dobrych kilka minut i potrafiło spowodować zadyszkę. Utrzymywaniu formy nie sprzyjała też włoska kuchnia: smaczna, ale oparta na białej mące i oliwie. Stawanie na wadze prawie u wszystkich wywoływało lekką konsternację.

Ponieważ we Włoszech rok akademicki dzieli się na cztery części, w drugiej połowie kwietnia przyszedł czas na pierwszy egzamin. Poszło gładko i można było w dalszym ciągu oddawać się przyjemnościom. Temperatura była coraz wyższa, więc zaczęliśmy na dobre sezon kąpielowy w Morzu Tyrreńskim (do najbliższej plaży mieliśmy ok. 30 km). Dla Włochów korzystanie z morza w temperaturze $+25^{\circ}\text{C}$ jest co najmniej dziwne, więc do nadejścia prawdziwych upałów często byliśmy jedynymi korzystającymi z plaży osobami.

Oprócz „plażingo-smażingu”, skutecznie zwiedzaliśmy Kalabrię, która sama w sobie ma tyle atrakcji, że przez kilka miesięcy nie udało się nam zobaczyć wszystkiego. Najbardziej znanymi miejscowościami są: Tropea (zakon i zabudowania miejskie na klifie), Pizzo (słynne z powodu deseru o nazwie tartuffo), antyczna Scilla, Park Narodowy Sila oraz miasto Cosenza z typową dla tego regionu starówką. Ale to nie wszystko, bo mniejszych miejscowości z urokliwymi starówkami i lazurówką jest co najmniej kilkanaście. Kilkakrotnie wyruszaliśmy też nieco dalej: do Neapolu, Rzymu, na Sycylię. Pozostałej części Włoch nie sposób było zobaczyć w tak krótkim czasie, bo jest to kraj z niewyobrażalną liczbą różnorodnych zabytków.

Lekkim ograniczeniem był dla nas niewątpliwie budżet: ponieważ mimo stosunkowo przyjemnych cen zakwaterowania oraz niewiele droższego jedzenia, bilety na transport publiczny, noclegi oraz wejściówki kosztują dużo więcej niż w Polsce. Jednak i tak byliśmy w najlepszej sytuacji. Tylko my, spośród wszystkich Polaków z różnych uczelni, dostawaliśmy oprócz standardowego stypendium „Era-

Wejście na „most” uczelni UNICAL

Widok ze starego miasta w Cosenzie

smusowego” również dodatkowe pieniądze od rektora.

Temperatura była zarazem błogosławieństwem i przekleństwem: z jednej strony nie pozwalała spać w nocy oraz powodowała ogólne zmęczenie i apatię, z drugiej umożliwiała pełne korzystanie z uroków morza, dzięki czemu wróciliśmy do kraju z dużo ciemniejszym odcieniem skóry niż przed wyjazdem.

Po pewnym czasie nastał złowrogi czas – sesja. O ile ogólnie i w każdych okolicznościach zabieranie się za naukę jest ciężką, siemiężną, odkładaną w czasie pracą, o tyle w czterdziestostopniowym upale i w perspektywie przestudiowania anglojęzycznej literatury, wyzwanie to było niemal ekstremalne. Niemniej jednak, trzeba się go było podjąć i uczyniliśmy to w sumie z niezłym rezultatem. Część z nas nie zaliczyła jednego przedmiotu, lecz nie wpływało to w żaden sposób na konieczność zwrotu stypendium ani nie krzyżuje przebiegu dalszych studiów.

Po egzaminach postanowiliśmy zostać w Italii jeszcze miesiąc i przed powrotem do Polski nacieszyć się włoskimi atrakcjami. Noc przed wylotem do kraju spędziliśmy na plaży w Bari, obejrzelśmy tam ostatni wschód słońca. Sielanka wciąga, żal było wyjeżdżać. Wracaliśmy bezpośrednim samolotem relacji Bari-Warszawa. Stolica

przywitała nas pochmurną, wietrzną pogodą i... wszystko wróciło do normy.

Pobyt w południowych Włoszech był dla nas czasem niezwykle, wspaniałym. Typowo południowa kultura, choć czasami irytująca, specyficzne podejście do życia, zafascynowały nas. Wróciliśmy odmienieni, z innym, tj. spokojniejszym podejściem do wielu spraw. Do tego warto dodać wszystkie przeżycia, wspomnienia, i – co najważniejsze – ludzi. Poznaliśmy ich wielu, niektórych z pewnością tylko na chwilę, zdecydowanej większości zapewne nigdy nie zobaczymy, lecz z kilkoma osobami na pewno będziemy utrzymywać kontakt i raz na jakiś czas będziemy się spotykać. Będziemy też pamiętać to, co zobaczyliśmy, ponieważ mieliśmy okazję mieszkać w jednym z najlepszych turystycznie regionów Europy.

Kończąc, nie możemy nie zacytować najsłynniejszego kalabryjskiego powiedzenia: „W Kalabrii płacze się tylko dwa razy – jak się przyjeżdża i jak odjeżdża”. Choć my nie płakaliśmy ani razu, w tym powiedzeniu zawarta jest esencja uroku tego miejsca.

**Jakub Cwiętkow, Tomasz Petruk,
Olga Piotrak, Marika Rybakowicz,
Maksym Stala, Klaudia Walczak**

Jesień Historycznych 2013

Cztery ostatnie miesiące były dla Oddziału Historycznego WAT wyjątkowo pracowite: jego członkowie co najmniej pięciokrotnie brali udział w różnych uroczystościach i inscenizacjach. W sierpniu towarzyszyli nowo promowanym oficerom, w październiku najmłodszymi podchorążymi składającym przysięgę, 11 listopada defilowali przed Grobem Nieznanego Żołnierza i maszerowali ulicami Warszawy, na przełomie października i listopada dwukrotnie odwiedzili Hiszpanię. 19 października, w rocznicę śmierci ks. Józefa Poniatowskiego, zaciągnęli wartę honorową przed Pałacem Prezydenckim, a 21 listopada przed pomnikiem Piotra Wysockiego w Warce. W obu wspomnianych miejscach wieniec od narodu składał prezydent RP Bronisław Komorowski.

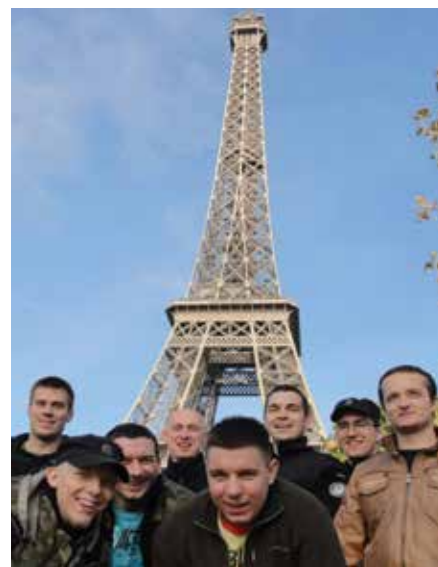
Zaczął się od sierpniowego rajdu na trasie Rypin–Szafarnia w województwie kujawsko-pomorskim. Historyczni urządzili tam trzydniowy dwudziestosiedmiokilometrowy marsz przypominający kampanię wojenną 1813 r. – odwrót resztek wojsk Księstwa Warszawskiego na zachód. Impreza okazała się dla tamtejszych mieszkańców wydarzeniem, bowiem jeszcze nigdy nie byli świadkami inscenizacji walk epoki napoleońskiej. Tymczasem marsz kilkudziesięciu uzbrojonych ludzi w dziewiętnastowiecznych mundurach, pochód pieszo-kawalerskiej kolumny przez kilkanaście miejscowości oraz nieustanne „starcia” ogniowe Polaków z Rosjanami, wzbudzały sensację. Marsz zakończył się „ostatnią walką” i „wzięciem do niewoli” grupy „carskich żołnierzy” na trenie Ośrodka Chopinowskiego w Szafarni – i nieprzy-

padkowo. Tam bowiem mieściła się siedziba zasłużonego dla kraju rodu Dziewanowskich, m.in. jednego z najwybitniejszych generałów armii Księstwa Warszawskiego, Dominika Dziewanowskiego. Imprezę wspierało pięć gmin, muzeum i zespół szkół w Rypinie oraz Ośrodek w Szafarni.

16 października, na zaproszenie napoleońskich grup rekonstrukcyjnych z Malagi, Oddział wyruszył do hiszpańskiej Tarify. Tym razem była to jego najdalsza europejska podróż, bowiem miasto leży w najdalszym południowo-zachodnim zakątku starego kontynentu, 3700 km od Warszawy (i zaledwie 15 km od Afryki!). W drodze do Hiszpanii historyczni odwiedzili Paryż, w drodze powrotnej – Gibraltari i Marsylię.

Oddział przybył do Tarify 18 października, aby wziąć udział w inscenizacjach dwóch szturmów miasta z 1812 r. Wówczas, w składzie wojsk napoleońskich również znajdowały się polskie oddziały, ale ich obecność odnotowały hiszpańskie kroniki regionalne. Niezależnie od „batalii” odbywały się tam przemarsze wszystkich zaproszonych oddziałów rekonstrukcyjnych, prezentacje ponad 300 uczestników, w tym z Polski, Francji, Hiszpanii i Anglii oraz spotkania z publicznością. Jak zwykle w czasie podobnych uroczystości, odegrane zostały hymny narodowe oraz wciągnięte na maszty flagi państwowe. Obecność Polaków z „Academia Militar” była wielokrotnie podkreślana w przemówieniach mera i innych przedstawicieli władz miasta.

Inscenizacje szturmów Tarify odbyły się 19 i 20 października, w dniach pełnych słońca i upałów. Kilkogodzinne „walki”, mające na celu zdobycie bram, fortów i murów miejskich, kosztowały uczestników wiele wysiłku, nagradzanego później

Jedna z grup, która zwiedzała Paryż

m.in. wypoczynkiem na plażach. Ogromne wrażenie robiła świadomość, iż z jednej strony „ostatniego cypla Europy” biją fale Morza Śródziemnego, z drugiej Atlantyku. Polska ekipa opuściła Tarifę 21 października i tegoż dnia udała się do Gibraltaru, gdzie 4 lipca 1943 r. najprawdopodobniej w katastrofie lotniczej zginął m.in. Naczelny Wódz Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie gen. Władysław Sikorski. Najdłuższa europejska wyprawa historycznych, która trwała 8 dni, zakończyła się 23 października.

Ale wkrótce potem, 29 października historyczni ponownie wyruszyli do Hiszpanii. Celem kolejnego wyjazdu był udział w niezwykłych uroczystościach w Saragossie: na terenie przykościelnym bazyliki Santa Engracia została odsłonięta tablica pamiątkowa poświęcona „Pamięci Polskich Żołnierzy, którzy walczyli z honorem podczas oblężeń Saragossy w latach 1808 i 1809”. Na uroczystościach byli obecni: ambasador RP w Hiszpanii Tomasz Arab-

Fot. Archiwum SKH

19 października, Pałac Prezydencki: warta honorowa historycznych WAT w rocznicę śmierci ks. Józefa Poniatowskiego (studenci: Hubert Puacz i Marcin Kowalczyk)

19 października, Tarifa: przemarsz „Legii Nadwiślańskiej” z obozu namiotowego przy ul. Paseo de Alameda na zgrupowanie wszystkich oddziałów rekonstrukcyjnych przed zamek Guzmán el Bueno

19 października, Tarifa: polską flagę na maszt podnosi podchorąży WAT

20 października, Tarifa: fragment inscenizacji drugiego szturmu miasta z 1812 r. – „atak” zabarykadowanej bramy Puerta del Retro. 201 lat temu nie udało się złamać oporu Hiszpanów. Dywizje napoleońskie, w tym polskie oddziały, poniosły wówczas duże straty

22 października, Marsylia: jedna z grup zwiedzających miasto; pierwszy z prawej kpt. Paweł Jęcek

22 października: polska ekipa przy pomniku upamiętniającym katastrofę

1 listopada, Saragossa: teren bazyliki Santa Engracia w Saragossie. Od prawej: kierownik UDSKiOR dr Jan Stanisław Ciechanowski; podchorążowie: Marcin Baldyga, Tomasz Błaszczak, Przemysław Brzeszczak; przewodniczący stowarzyszenia kulturalnego „Oblężenie Saragossy” Gonzago Aquado Aquaron

Fot. Archiwum SKH

ski, kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych dr Jan Stanisław Ciechanowski, mer Saragossy oraz komendant tamtejszej Akademii Wojskowej gen. D. Jerónimo de Gregorio.

Wybuch powstania Listopadowego 1830 r. historyczni upamiętnili zorganizowaniem inscenizacji w Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie, pt. „Na pomoc Warszawie”. Inscenizację ob-

serwowali m.in. komendant-rektor WSOSP gen. bryg. dr Jan Bogdan Rajchel, burmistrz Dęblina Stanisław Włodarczyk i podsekretarz stanu ds. infrastruktury w MON Beata Oczkiewicz.

Andrzej Ziółkowski

21 listopada, Warka: warta historycznych WAT przed pomnikiem Piotra Wysokiego (studenci: Hubert Puacz i Sławomir Mądzielewski)

28 listopada, WSOSP w Dęblinie: fragment inscenizacji pt.: „Na pomoc Warszawie”

Spotkanie jubileuszowe absolwentów Wydziału Mechanicznego z roku 1973

W tym roku minęło 40 lat od ukończenia studiów na Wydziale Mechanicznym Wojskowej Akademii Technicznej grupie studenckiej M51 (pojazdy mechaniczne). Z okazji tego jubileuszu, grupa inicjatywna w składzie: Henryk Kałwa, Wojciech Przetakiewicz, Tomasz Rajzner, Antoni Wilk i Józef Wysocki zaprosiła kolegów na spotkanie towarzyskie na terenie naszej Alma Mater.

Program spotkania obejmował: mszę intencyjną (odbyła się w przeddzień zjazdu), zwiedzanie Sali Tradycji WAT (pokaz filmu o WAT; prezentacja multimedialna o Akademii; wpis do Księgi Pamiątkowej), złożenie wiązanki kwiatów pod pomnikiem pierwszego komendanta WAT gen. bryg. F. Grabczyńskiego, spotkanie z rektorem-komendantem oraz dziekanem naszego wydziału, wizytę w Katedrze Zaawansowanych Materiałów i Technologii Wydziału Nowych Technologii i Chemii (dawniej była to Katedra Metaloznawstwa i Technologii Metali na Wydziale Mechanicznym). Wśród uwarunkowań wyboru obiektu zwiedzania była chęć ożywienia wspomnień o naszym niezwykłym nauczycielu, prof. Bohdanie Ciszewskim (członek rzeczywisty PAN, doktor honoris causa WAT). Imponował nam ogromną wiedzą i umiejętnością jej przekazania, fenomenalną pamięcią (bezbłędnie kojarzył nazwiska i twarze ponad 50 studentów naszej grupy) i niesamowitą kulturą w kontaktach osobistych, także ze studentami.

Był jeszcze jeden powód, żeby odwiedzić Katedrę Zaawansowanych Materiałów i Technologii. Chcieliśmy się przekonać, ile jeszcze znajdziemy (po 43 latach) znajomego wyposażenia w pracowniach,

w których odbywaliśmy zajęcia laboratoryjne. Niestety, w odnowionym budynku i pomieszczeniach zastaliśmy „nowy ład” – wielką metamorfozę związaną z wyposażeniem w unikatowy sprzęt laboratoryjny klasy „high-tech”. Utworzono nowoczesne Laboratorium Projektowania Materiałów i Szybkiego Wytwarzania Wyrobów „LAPROMAW” – pierwsze tego typu w kraju. Zmian tych dokonał zespół katedry realizując projekt współfinansowany przez UE w ramach dotacji na innowacje. Naszym głównym przewodnikiem był wszechstronnie przygotowany ppłk dr inż. Paweł Józwik, momentami tylko wspomagany przez jednego z nas (W.P.), który w tej katedrze spędził jako pracownik 35 lat.

Uroczysta kolacja odbyła się w sali restauracyjnej Centrum Szkoleniowo-Konferencyjnego WAT. Miała ona trzyetapowy przebieg. W pierwszej części, po powitaniu gości honorowych i wszystkich zebranych (zaproszenie przyjęli: rektor-komendant gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, kanclerz gen. dyw. Jan Klejszmit i płk dr inż. Wojciech Kocańda) oraz wzniesieniu toastu za pomyślność Akademii, wysłuchaliśmy koncertu najpopularniejszych arii operetkowych świata w wykonaniu wybitnych solistów muzycznych scen polskich. W drugiej części każdy z absolwentów zrelacjonował wybrane fragmenty swojego życia w okresie od poprzedniego spotkania, które odbyło się w 1993 r. w Sopocie. Podczas tej części wieczoru otrzymaliśmy „certyfikaty uczestnictwa w zjeździe”, które osobiście wręczył każdemu jubilatowi rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk. W trzeciej części wieczornego spotkania, przy wykwinnym

stole i na parkiecie, „odkurzaliśmy” wspomnienia i efektywnie wzmacnialiśmy łączące nas od 45 lat więzy koleżeńskie.

Nasze spotkanie, już czwarte z kolei, jest dobrym dowodem na to, że wspólne pokonywanie trudów życia wojskowego oraz politechnicznej edukacji zaowocowało ponadczasową integracją członków studenckiej grupy. Spełniając się zawodowo w różnych rodzajach wojsk i garnizonach staraliśmy się jednak realizować – na miarę swoich możliwości – przyjęte przed wieloma laty hasło: „Idąc swoją drogą pamiętaj o kolegach”. W naszej Alma Mater zeszły się wszystkie te drogi po 20 i 40 latach. Dało to nam możliwość poznawania zmieniającego się oblicza Akademii, jej coraz bardziej nowoczesnych laboratoriów i metod dydaktycznych oraz nowych osiągnięć naukowych.

Obecnie mieliśmy okazję dzielić się zadowoleniem ze stałego wzrostu prestiżu WAT, pomimo różnych zagrożeń, jakie pojawiały się na drodze jej rozwoju w minionych latach. Żał tylko, że kilku spośród nas nie mogło podzielać tej radości, i że niektórych dobrze zapamiętanych wykładowców już nigdy nie spotkamy...

**Wojciech Przetakiewicz¹⁾
Józef Wysocki²⁾**

¹⁾ prof. dr hab. inż. Wojciech Przetakiewicz – absolwent WME WAT (1973), były kierownik zakładu w KM i TM, zastępca komendanta i komendant WME, prorektor ds. dydaktycznych WAT

²⁾ dr inż. Józef Wysocki – absolwent WME WAT (1973), były kierownik zakładu w IPM, sekretarz Senatu WAT, szef ODN WAT

Z wizytą w Katedrze Zaawansowanych Materiałów i Technologii

Zwiedzanie Sali Tradycji WAT

Obradowało Stowarzyszenie Przyjaciół WAT

26 listopada br. odbyło się Walne Zebranie Stowarzyszenia Przyjaciół Wojskowej Akademii Technicznej. Stowarzyszenie istnieje osiem lat. Powołała go dwudziestoseściuosobowa grupa założycielska składająca się z byłych żołnierzy i pracowników naszej Alma Mater.

W grupie powołującej stowarzyszenie znaleźli się m.in. dwaj byli komendanci WAT: gen. dyw. prof. dr hab. inż. Edward Włodarczyk i gen. bryg. prof. dr hab. inż. Bogusław Smólski, dwaj gen. dyw. w st. spocz.: Marian Pasternak i Stanisław Światalski oraz liczna grupa profesorska, na czele z (nieżyjącym już dziś) profesorem Stanisławem Kocańdą.

17 lutego 2005 r. stowarzyszenie zarejestrował Komitet Założycielski w składzie: Zdzisław Jankiewicz, Waldemar Matusiak i Zygmunt Ognik. W zadeklarowanych w statucie celach działania organizacji podano m.in.: integrowanie przyjaciół i sympatyków WAT; utrwalanie tradycji WAT i pamięci nauczycieli akademickich oraz innych pracowników; gromadzenie środków materiałowych w zakresie niezbędnym dla skutecznej realizacji celów stowarzyszenia.

Pierwszym prezesem Zarządu Stowarzyszenia Przyjaciół WAT był (nieżyjący już dziś) gen. dyw. w st. spocz. Marian Pasternak. Obecna, druga kadencja trwa od 16 listopada 2010 r. Tego dnia, podczas kolejnego Walnego Zebrania sprawozdawczo-wyborczego, wybrano Zarząd w składzie: Stanisław Światalski – prezes, Zdzisław Jankiewicz – wiceprezes, Zbigniew Bielecki – sekretarz, Zygmunt Ognik – skarbnik, Waldemar Matusiak – członek.

Podczas ostatniego Walnego Zebrania oceniono wnioski wynikające z dotychczasowej działalności stowarzyszenia. Oceniono też propozycje dalszych działań. W rezultacie tych ocen dokonano zmian w statucie organizacji. Nowe brzmienie stosownych zapisów jest następujące:

§ 7 Celem Stowarzyszenia Przyjaciół WAT jest:

1. integrowanie przyjaciół Wojskowej Akademii Technicznej zwanej dalej WAT
2. umożliwienie przyjaciołom Wojskowej Akademii Technicznej udziału w zorganizowanym środowisku-stowarzyszeniu jako podmiocie społecznym dla zbiorowego i publicznego wyrażania swo-

ich opinii i dążeń dotyczących Akademii w sytuacjach tego wymagających

3. działalność publiczna w interesie WAT z pozycji organu społecznego
4. współudział w utrwalaniu i kultywowaniu tradycji WAT i pamięci wybitnych postaci oraz weteranów służby i pracy
5. inicjowanie lub wspieranie działań na rzecz umacniania pozycji społecznej WAT.

§ 8 Stowarzyszenie realizuje swoje cele poprzez:

1. umożliwienie przyjaciołom WAT swobodnego dostępu do członkostwa w stowarzyszeniu i udziału w inicjowaniu i realizacji przedsięwzięć zgodnych z niniejszym statutem
2. ustalenie symboli stowarzyszenia
3. podejmowanie inicjatyw i przedsięwzięć wspomagających działalność Akademii
4. promowanie tematyki obronnej Rzeczypospolitej Polskiej i ekspozycja roli WAT w tym obszarze
5. popularyzowanie osiągnięć i dzieł WAT, w tym zwłaszcza wybitnych postaci związanych z Akademią
6. organizowanie, w miarę możliwości, pomocy byłym pracownikom WAT, którzy z różnych powodów takiej pomocy potrzebują
7. współudział w sprawowaniu opieki nad pomnikami, grobami i tablicami pamiątkowymi związanymi z historią WAT
8. utrzymywanie kontaktów z organami kierowniczymi WAT
9. współpraca z instytucjami i innymi organizacjami działającymi na korzyść WAT
10. prowadzenie różnorodnej i zgodnej z prawem działalności umożliwiającej pozyskiwanie środków finansowych i innych na realizację celów stowarzyszenia

włącznie z prowadzeniem działalności pożytku publicznego.

Podjęto uchwały w sprawie oceny dotychczasowej i uaktywnienia dalszej działalności stowarzyszenia. Na czołowym miejscu wyeksponowano akceptację podjętych w ostatnim czasie form działania i potrzebę radykalnego uaktywnienia więzi Zarządu z członkami. Ponadto ustalono wzór odznaki i logo Stowarzyszenia Przyjaciół WAT. Podjęto też uchwałę w sprawie nadania członkostwa honorowego prof. dr. hab. inż. Antoniemu Rogalskiemu – aktywnemu członkowi stowarzyszenia, od niedawna członkowi rzeczywistemu Polskiej Akademii Nauk.

W Walnym Zebraniu uczestniczyli w charakterze gości: rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, prorektor ds. studenckich doc. dr inż. Stanisław Konatowski, prezes Stowarzyszenia Absolwentów WAT prof. Wiesław Sobieraj i dr inż. Wojciech Kocańda. W swoim wystąpieniu rektor-komendant WAT pozytywnie ocenił działalność Stowarzyszenia Przyjaciół WAT i przedstawił informacje dotyczące współpracy uczelni z Wojskiem Polskim, przemysłem i o utworzeniu nowych Centrów, m.in. Kryptologii oraz Rozpoznania i Walki Elektronicznej.

Prowadzący Walne Zebranie prezes Zarządu podziękował JM Rektorowi-Komendantowi WAT za życzliwość i uznanie dla działań stowarzyszenia. Zapewnił też o lojalnej i konstruktywnej współpracy z władzami uczelni. W zakończeniu, oprócz podziękowania za aktywny udział w zebraniu, przekazano życzenia pomyślnych działań w interesie Akademii.

Stanisław Światalski

Nowa Biblioteka Główna WAT

Wojskowa Akademia Techniczna doczekała się nowoczesnej księżnicy gwarantującej nie tylko udostępnianie fachowej literatury, ale również stanowiącej specjalistyczny warsztat pracy naukowej nauczycieli akademickich, studentów, doktorantów, a także środowisk politechnicznych z całego kraju.

Oczekiwana od wielu lat przebudowa budynku Biblioteki Głównej WAT objęła przede wszystkim wykonanie pełnego okablowania strukturalnego do sieci internetowej, utworzenie nowoczesnych czytelni naukowych i sal konferencyjnych, termomodernizację elewacji, a także dostosowanie do obowiązujących przepisów techniczno-budowlanych i likwidację barier architektonicznych dla osób niepełnosprawnych.

Biblioteka Główna WAT powstała w 1951 r., równocześnie z Akademią. Początkowo nosiła nazwę Biblioteki Technicznej, następnie Biblioteki Naukowej, a pod koniec lat 60. ub. w. otrzymała nazwę Biblioteki Głównej WAT. Gmach został oddany do użytku w 1957 r.

Dzięki modernizacji gmachu oraz automatyzacji i komputeryzacji procesów bibliotecznych, wzrosł zakres i jakość usług w dziedzinie informacji naukowo-technicznej, dostęp do macierzystych i światowych zasobów informacyjnych. Poprawia się warunki przechowywania zbiorów oraz poziom ich udostępniania w nowoczesnych czytelniach. Otwierają się nowe możliwości organizowania konferencji naukowych, seminariów, spotkań dyskusyjnych, promocji najnowszych wydawnictw, z myślą o społeczności resortu

obrony narodowej, Wojskowej Akademii Technicznej i mieszkańców Warszawy.

Głównym projektodawcą unowocześnienia Biblioteki Głównej WAT był prof. dr hab. inż. Leszek Jaroszewicz. Dzięki jego staraniom, jako prorektora ds. naukowych, Mazowiecka Jednostka Wdrażania Programów Unijnych przekazała Wojskowej Akademii Technicznej prawie 8 mln zł na prace remontowo-budowlane oraz doposażenie obiektu.

Obecny wizerunek Biblioteki Głównej to także olbrzymi wkład pracy, serca i zaangażowania jej poprzedniego dyrektora, dr. inż. Franciszka Chwalczyka. Jesteśmy dumni z pięknej i nowoczesnej placówki i serdecznie zapraszamy w jej progi. Nowe funkcjonalności biblioteki, nowe sale konferencyjne, sale indywidualnej nauki, a przede wszystkim piękny wystrój z jednoczesnym zachowaniem historycznego charakteru budynku są dla nas dużym sukcesem. Mamy też mnóstwo planów związanych z rozwojem nowoczesnej biblioteki akademickiej. Mamy nadzieję, że praca biblioteki jest wsparciem różnorodnych form nauczania zharmonizowanych i dopasowanych do potrzeb procesu edukacyjnego oraz prac naukowo-badawczych Wojskowej Akademii Technicznej – mówi obecna dyrektorka Biblioteki Głównej WAT dr Bogumiła Konieczny-Rozenfeld.

15 listopada br. „nową” bibliotekę, po zakończonym we wrześniu br. generalnym remoncie, odwiedziły władze Akademii na czele z rektorem-komendantem gen. bryg. prof. Zygmuntem Mierczykiem. Dyrektorka dr Bogumiła Konieczny-Rozenfeld z dumą prezentowała gruntownie odmienioną placówkę.

**Anna Spadło
Karol Komorowski**

Dni Techniki w WAT

Od 23 października do 7 listopada br. odbywały się w Warszawie III Dni Techniki. W tym roku impreza, która przebiegała pod hasłem „Technika wczoraj, dziś, jutro”, i która miała za zadanie pomóc w zgłębieniu tajników nanotechnologii, robotyki i stołecznego metra, zawitała również do naszej Alma Mater. 25 października br. uczestnicy III Warszawskich Dni Techniki zwiedzili laboratoria Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa Wojskowej Akademii Technicznej, tj.: hangar lotniczy Instytutu Techniki Lotniczej, pracownię automatyki i robotyki Katedry Mechatroniki oraz laboratoria Instytutu Techniki Uzbrojenia. Wcześniej, tj. 23 października br. w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim referat pt. „Wykorzystanie robotów przemysłowych w edukacji i badaniach” wygłosili ppłk dr inż. W. Kaczmarek i dr inż. J. Panasiuk – naukowcy z WML WAT. Patronat honorowy nad całą imprezą sprawowali: wicepremier i minister gospodarki Janusz Piechociński, wojewoda mazowiecki Jacek Kozłowski, prezydent m.st. Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz oraz mazowiecki kurator oświaty Karol Semik.

Elżbieta Dąbrowska

„Czego ulan nie dośpiewa...”

28 listopada br., w przeddzień Święta Wojskowej Akademii Technicznej i Dnia Podchorążego, w sali widowiskowej Klubu WAT odbył się koncert „Czego ulan nie dośpiewa, to piechur dopowie...” w wykonaniu solistów, chóru, męskiego kwintetu wokalnego, baletu i orkiestry symfonicznej Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

